

Muharrem Güney

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.03.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Muharrem Güney

Şair 1981 yılında Samsun'da dünyaya geldi. İlk okulu Samsun Atatürk İlköğretim Okulu'nda okudu. Orta ve lise öğrenimini Samsun Özel Meralcan lisesi'nde tamamladı. Şiir yazmaya orta okulda Türkçe öğretmenin önerisi ile başladı. Yerel yarışmalarda çeşitli dereceler aldı. Yüksek öğrenimini Bilkent Üniversitesi İktisadi İdari Sosyal Bilimler Fakültesi Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi bölümünde tamamladı.

10 Kasım

Bu 10 KASIM sana ağlama günü olmamalı.
Bu 10 KASIM herkes Gençliğe Hitabe'ni tekrar tekrar okumalı.
Sonra herkes etrafına bakmalı.
Sormalı kendine: " Benzerlik var mı? "
Eğer bakmakla kalmayıp görürlerse,
Üstüne tekrar tekrar düşünülürse,
Ortam tanıdık gelecek.
Eğer sorarlarsa: " Ne yapmak gerek? "
Onun da reçetesini düşünmeli, düşünecek.
" Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur. "
Arabalar dursun.
Kornalar çalsın.
Ama beyinler çalışsın.
Sorsunlar kendilerine: " Neden yapıyoruz bunu; sonuç için yeter mi? "
Eğer zerre birşey kaptırlarsa Hitabe'nden,
Kaçınmayacaklar hareketten.
Rehber senden,
Uygulaması bizden.
Uygulanacak, uygulanmalı.
Beklememeli bir başka seni.
Ya gelmedi?
Onun için ışığında aydınlanmak yerine,
Harekete geçmeli.
İşte budur ATATÜRK CUMHURİYETİ.

Muharrem Güney

1000 İleti Bir Mektuptan Sıcak mı?

Eve telefon gelişini hatırlarım.
Bir sevinç hakimdi ortama.
Telefona sevindik.
İnterneti garipsedik.
Sene 1996.
Kimimiz soğuk baktı.
O kafayla ben uçtum.
Şimdi 1996 ve eskisi.
Düşününce kat be kat güzeldi.
Şimdi bir kağıt gibi buruştum.
Aslında ben değil insanlık buruştu.
Bizler başkaydık o zaman.
Hayata daha yakındık o zaman.
Bambaşka olduk gel zaman git zaman.
Ne oluruz kim bilir?
Ama gösterir zaman.

Muharrem Güney

17 Sene

Beni bir 68'li,
Bir 78'li,
Yetiştirdi.
Liseden 99 mezunuyum.
O zaman nadiren itifmeler olurdu.
17 sene sonra,
Ben ve benim gibiler,
Hayretle bakıyoruz.
şimdi okul sıralarında olanlara,
Onları değil.
Ama onları yetiştirenler,
Beni yetiştirenlerden,
Eskiydi.
Kimse hiç bir Şey gormedi mi?
Bu hale nasıl geldik.
Topu topu 17 sene.
Daha neler olur bu gidişle.

Muharrem Guneş

1964

1981'de dünyaya adım attım.
İnsanlığın son kalıntılarına ibretle baktım.
Şimdilerde hatırlarım.
Kendimi şanslı sayarım.
Daha şanslı olanı,
Mesela 1944 yılında adım atanı.
Acaba nedir şansısı?
Barış ağabey Kol Düğmeleri'ni 1964'te yazmış.
1964'te 20 yaşında olmak varmış.
O gerçek yaşanılır ortamı tam bilinçle yaşamak varmış.
Yaşayanlar yaşamış.
Bugünlere bakar olmuş.
O günleri belki unutmuş.
Onlara söylersin:
" Siz insandınız. "
" Siz insan gördünüz. "
O kadar büyüksünüz.
Değil sırf yaşınızla,
Kafanızla,
Değerlerinizle.
Bunu onlara söyleyince,
Başlar tıbbi sorunlar anlatma bölümü.
Herkes yaşar o bölümü.
Hayat yolunda,
Gitmek var.
Bir tarafı deniz, bir tarafı dağ,
İki tarafı ağaçlık olan o yolda.
Bizse gideriz.
Betonlar arasında.
Hayatın sonunda herkes olur hasta.
Yaşadığı kar kalır yanında.
Onun için yaşamak vardı.
O 1964'ü gençlik tadında.

Muharrem Güney

23 Nisan

Kulluktan vatandaşığa ilk adım,
Sayesinde oldu kazanımlarım.
Değeri kuşaklar boyu bilinsin diye,
Atatürk etti hediye.
Yeni filizlenen nesillere,
Cumhuriyet ışığında büyüsünler diye,
23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı kutlu olsun hepimize.

Muharrem Güney

3. Dünya Savaşı

Albert Einstein " 3. Dünya Savaşı nükleer olacak. " demişti.
Fransa cumhurbaşkanı Emmanuel Macron :
" Şimdiki ortam 1. ve 2. Dünya Savaşı arasındaki ortama,
Ne kadar benziyor. " diyor.
Benziyor da,
İhtiyacımız var öylesi insanlara.
Kökümüz öylesi insanlarda.
En yakını dayanır meşhur kuşaklara.
Adı 68 ve 78 kuşaklarıdır.
İllaki vardır.
Sağından, solunda,
Bu bir tane.
Bak ona.
İyi bak.
Bakmakla da kalma.
İçini oku.
Ezberle.
Nereden gelmiş.
Geldiği ortam neymiş.
Acele içinde bulunduğumuz ortamı onlara benzetmeliyiz.
Her dünya savaşı artan dünya nüfusundan,
Ve dolayısıyla kaynak paylaşımından,
Çıkar.
Bu ortamda,
Olmalı akıllar başta.
Senelerdir olmadı akıllar başta.
O meşhur dönemleri bilenler bilmeyenlere anlatsın.
Onları yakın geleceğe hazırlasın.
Dünyada iyi bir iş yapsın.
3. Dünya Savaşı'ndan kafamızla uzak kalalım.
Akıllı olalım.
Akıl baştaysa,
Savaş olur uzakta.

Muharrem Güney

34. Mayısın 2. Pazar

Sene 86'ya kadar seni sattım.
86'dan bu zamana Meloş'u sattım.
Şimdilerde hayat gereği ikinizi de sattım.
Şaka maka seninle İstanbul dedik.
Kah neşeli kah hüzünlü seneleri devirdik.
Önce seninle karşılıklıydık.
Mavi ya da kırmızı köşe hep karşıdaydık.
Bu sene bitti karşılık yan yana geldik.
Fiziken olmasa bile ruhen yanyanaydık.
Nasıl olmayalım ki.
Yaş oldu İstanbul.
Gel de eski saçmalıklara çözüm bul.
Bir zamanlar Reis'le yürüdük yollarda.
Bunu,şunu ettiler bana.
Geçmişe dönüp bakınca,
Hepsi şimdiki kafayla çok saçma.
Yaş İstanbul olsa da,
Didişme var işin doğasında.
Didişmek işin şakası.
İşte sana 34. Anneler Günü hatırası.
Bu sene 34 dedi Mayıs'ın ikinci pazarı.
Kimsenin değmesin nazarı.
Başına seninle 68'in darısı.
İşte yine Mayıs'ın ikinci pazarı.
Anmalı anıları.
Yeni tatlı, sert didişmelere hazırlanmalı.
Sana kutlu olsun 34. Mayıs'ın 2. Pazarı.

Muharrem Güney

4-0 Geliyor

80'lerden beri,
Kurgu olarak seyrettik bu bilimi.
Kapımızda şimdi.
Robotlara teslim edeceğiz,
Görevimizi.
İlk uygulama İsviçre'de başlıyor.
Halktan kamu yararına çalışanlara,
Ödenecek 1000 Frank ayda.
Daha ötesi,
Toptan kamulaşma belki.
Devredeceğiz robotlara,
Üretimdeki görevimizi.
Dağıtılan aylıklarla,
Yerine getireceğiz.
Yeni görevimizi.
Böylece sağlayacağız tüketimi.
Yerine getireceğiz döngüde dengeyi.
Tabii bize bakılırsa,
Önce hepimiz bıraksa,
Birbirini yemeyi.
İstese yeni düzeni görmeyi,
Önce huzurmuş demek ki.
4-0'ın temeli.
Canlı bilim kurgu filmi,
Yakında sinemalarda.

Muharrem Güney

4-0'ın Eşiğinde İnsan

Buhar makinesinin icadı birinci sanayi devrimi.
İkincisi teknoloji devrimi,
Geldi ucuz çelik üretimi.
Üçüncü sanayi devrimi,
Üretimde dijital devrim,
Elektronik kullanıldı.
Üretim daha da otomatikleşti.
Ve geliyor dördüncü sanayi devrimi.
Robotlar çalışacak.
Robotlar üretecek.
Biz tüketecek.
Belki %100 kamulaştırma da gelecek.
Üretimde girişimde insan bile kalmayacak.
Çünkü insan ekonominin tüketim kolunda yerini alacak.
Belki biz de yetiştiğimiz ortamın bize kattığı değerleri unuttuk.
Ya da bıraktık.
Yeni gelen partnerlere robotlara uymaya çalıştık.
Belki yeni üretilip piyasaya sürülen bireylerin de bu hali,
Bunun göstergesi.
Hani bilim kurgu filmlerde,
Yarı robot yarı insan cyborglar vardı.
Onlara ilkel cyborg diyebilir miyiz?
Yaşadığımız ortama ilkel cyborg medeniyeti diyebilir miyiz?
Bari şu robotlar aramıza iyice karışsa da,
Robot der geçeriz.
Şimdiki şu robotsu şu halimiz acı vermez.
Eskiye bilenler,
Acıyı çekenler.
Eskiye bilmeyenler,
Robotsu hal içindeler.
Ama kıyaslayabilecek bilgileri olmadığı için ortamı normal zannederler.
Bizi kim bilir daha neler bekler.

Muharrem Güney

68 78 Kuşaklarının Çocukları

Sizler yüce kuşaklarsınız.
Neden yüce kuşaklarsınız?
Çünkü vardı değerleriniz.
Ö değerleri toplumdan,
Okumanızdan,
Birbirinizle konuşmanızdan,
Öğrendiniz.
Neden öğrendiklerimizi emsallerine vermediniz?
Sonuç: sizlerden çıkan kuşak,
Siz ne kadar doluysanız,
Bizler o kadar boş kalmışız.
Sizler su dolu sürahi
Bizler boş bardak.
Zor muydu iki damla su akıtmak?
Böyle sorunca:
Ulaşılar klasik cevaba:
Süçlü varsa,
İnternet karşında.
Yani internetin eline doğduk.
Sizden uzakta internetle büyüdük .
Hikaye buysa,
Ne yapmak lazım yeni hikaye yazmaya?

Muharrem Güney

68, 78 Kuşak Hayranlığı

Doğum 81,
ATATÜRK'le tam bir asır var aramda.
Elime geçse bir fotoğraf,
Siyah beyaz,
Başlar sorgulama.
Özellikle bakınca,
Kadınlara,
Hangimiz eski?
Hangimizin yaşadığı eski?
Siz okuyan,
Okuduğunu sorgulayan,
Yerinde tavır koyan,
Ya biz,
Sizden sonrası,
Artık ne varsa,
Gözler, kulaklar,
Gömülü televizyona, internete.
Bilmem ne olacak bu gidişle?
Kendine sunulana inanan,
Sorgulamayan,
Bu haliyle yanan,
Bir kuşak olduk.
Sizden mi birşey alamadık?
Siz mi birşey vermediniz?
Neden biz de sizin gibi yetişmedik?
Bizden ileridesiniz.
Kafanızla bizden gençsiniz.
Selam size gençler.
Ne olacak bilmem bu haller?

Muharrem Güney

7 Numara

Selamlar sana.
Bu defa biraz gireceğim senin alana.
Onun için kusura bakma.
Hatırlar mısın?
Bilir misin?
Bir dizi var.
Adı " 7 Numara "
Karakterleri karakter profillerinden yapma.
Sen Armağan'sın orada.
Bir efsane sahne vardır orada.
Merak edersen bak Youtube'a.
Armağan Haydar yaz.
İlk çıkana,
Tıkla.
Bu sahneyi seninle yaşamak umuduyla,
Selamlar sana.

Muharrem Güney

80'ler

80'lerde piyasaya sürüldüm.
80'lerde büyüdüm.
80'lerde insanlığın son kalıntılarını gördüm.
Bir müze,
Ya da kalıntıları gezmek gibi,
Ne tuhaftır hepinizin o zamanki halini de hatırlıyorum.
Sizleri gördüm.
Sizlerin o halinden ötürü o yıllara bağlandım.
Ben bağlandım.
Ama sizler dahi değıştiniz.
Neden değışkiniz?
Neye karşılık sattınız kendinizi?
Birde hatırlamayan,
Bilmeyen,
Bir kuşak ürettiniz.
Satın bakalım.
Tabii satmaya bir şey kaldıysa.
Önce şu sattığınız alt kuşığı piyasadan toplayın.
Araba gibi modifiye edin onları.
Ondan da geçtim.
Bari bir vıda sıkın onlara.
Siz değilse bile,
Sizin eski halinize benzesinler.

Muharrem Güney

81'li Olmanın Zorluğu

Seninle aramızda tam bir asır var.
Sen bilir misin bu ne zor birşeydir?
Umutlarla büyürsün.
İnsanların sana ihanetini görürsün.
Yaşı bundan ne kadar büyükse suçu o kadar fazladır.
Bu acıyı taşıyarak yaşamak varmış kaderimizde.
Sana ihanet edenlerle karşılaşmak her günde,
Bu nasıl birşeydir sen bilir misin?
Dünyada böyle işler yaptığına göre,
Bunu da öbür tarafta bilirsin.
Ama her geçen gün bu yükü taşımak ağır geliyor.
Bu yük nereye kadar taşınır?
Sana özlem artıyor.
Bir ses: " Aramızdan biri daha çıkar? " diyor.
Böyle yaşanıyor.
Yaşanılan her ana lanet ediliyor.
Ardında bıraktıkların çok değerli,
Canını ortaya koyamadı.
Ne olacak halimiz?
Kaç senedir senin gibi birini bekledim.
Sen 2018 olduğuna göre,
Söylesene boşuna mı bekledim?

Muharrem Güney

90'larda Hasan Güney'le Ankara'ya Gitmek

90'larda Hasan GÜNEY'le Ankara'ya giderdik.
Ya orta okul ya lisedeydim.
Arabanın içinde,
Çeşitli yerlerde başlardı:
" Burada bu vardı. "
" Şurada şunu yapardık. "
Ben de salak çocuk kafasıyla:
" Of yine mi? " derdim.
Kebap okul günleri bitti.
Bu adamı anlamama sebebi.
Hem de daha derinlemesine,
Daha hissedercesine,
Gezinmek o " Of yine mi? " dediğim şehirde.
O şehre gittiğim de,
Birşey beni çekiyor.
O günlerin geçtiği eve.
O apartmanın önünde durup,
Kafayı kaldırıp o eve bakmak,
Mekanlarda gezinmek,
TIKINAK'a gidip,
" Selam TIKINAK. " demek.
TIKINAK'da da bir şey yok.
Altı üstü bir internet kafe,
Ama yaşanmışlık var.
" Of yine mi? " diyen salak çocuğun,
Anlaması için yılların geçmesi gerek.
Hasan anlatsa da,
O anlamazdı.
Nasıl anlasın ki yaşanmışlığı,
Yaşamamış o şehirde.
Şeneler sonra yaşadı.
Öğrendi..
Hasan GÜNEY'den beter oldu.
Şimdi kendi haline güler oldu.
Anlatılanı anlamayan,
Yaşadıkça kendi hatalarıyla, özlemleriyle,
Anlaşılan malum süreç,
Hayat işte,
Gececek.
Er ya da geç.

Muharrem Güney

96'dan 17'ye

üle nur düşmüş 21 haziran 1981'de.
Üzerinden geçmiş 15 sene.
Lise senelerinde, nereden nereye,
Nerelerde keşişti yolumuz seninle.
Uzun bir yolda,
Renklendi hayat inat siyaha, beyaza,

Talih senden yana olsun.
Akışı hayatın senin için hep süt liman olsun.
Kumbarası mutluluğın hep dolu olsun.
Işıklı güzel bir yol sana hayat yolu olsun.
şansın açık olsun.

Muharrem Güney

Acı Gerçekler

İki çift lafım var.
Kendini şair zannedenlere
Aşktan meşkten bahsedenlere
Şöhret için bu yolu seçenlere

Şairlik bu denli ucuz mu?
Aşk dediğin yegane duygu mu?
Nice şiire olmuş konu.

Benim insanım aşka değil aç.
Bir kuru ekmeğe muhtaç.
Benim insanım boş vermiş tüm duygulara.
Uğraşır hayatta kalmaya.

Boş verin siz bunları.
Kim ne yapsın gerçek sorunları.
Sürüp gider bir aldatma çabası.
Budur bu devrin havası.

Muharrem Güney

Adaletsiz Boks Maçı

Sene 80'ler,
Herşeyiyle mükemmeldiler.
Muhammet Ali sanmayın.
Eyüp Can hiç sanmayın.
Yer Samsun,
Köşe farketmez.
Ring iki tane,
Biri istasyonda,
Diğeri biraz yukarıda,
Muharrem Güney,
TC Aşşın Balkar Atalay karşı.
O zaman dış ses Ayşe Gürsel Güney de ona karşı.
Birşeyler yaparım.
Saç çekmece hatırladığım.
TC Aşşın Balkar Atalay gardını alır.
Dış ses Ayşe Gürsel Güney olaya müdahale eder:
" Oğlum bırak kızı. "
O gard alış unutulmaz.
80'lere doyulmaz.
Son selamsız olmaz.
Anıların yapımında emeği geçen herkese selamlar.

Muharrem Güney

Adaş

Selam sana adaş.
Sana dair anılarla, hayallerle büyüdüm.
Bu yolda kimi zaman oğlunu renkten renge bürüdüm.
Nasıl bürünmesin?
" Hoş geldin falanca amca. " dedi.
Bana " Dedenin arkadaşı. " dedi.
Ben çocuk kafasıyla adama,
" Sen niye duruyorsun? " dedim.
Adam " Oğlum taktir-i ilahi. " dedi.
Bilmem oğlunun kaçınıcı rengiydi.
Adaş senden sonra çok değiştı dünya.
Senin bıraktığında tertemizdi.
Seneler önce biri daha geldi.
Bakarak fotoğrafına,
" Bu adamdı. " demişti.
Bir kriz zamanı,
Kimse mal vermemiş onlara.
Sen vermişsin.
Bu da seni görmesem de,
Anım oldu seninle.
Çok değiştı dünya senden sonra.
Şizin için değerli olanlar,
Sizden sonrakilere değersiz oldular.
Bilmem o bıraktığın dünya,
Geri gelir mi?

Muharrem Güney

Adaşla Komutan

Selamlar yine size.
Sizi sofrada rahatsız ettim.
Ama bakıyorum size özlemle.
2007'de FACEBOOK diye bir şey,
İcat ettiler.
Sizin döneme dair fotoğraflar,
Havada uçuştular.
Sizin dönem ne güzelmiş.
Herkes herşeyin yerini bilirmiş.
Herkes bugünden ileriymiş.
Bugün dünden geriymiş.
Sizler bunu bir yerden işitmiş.
Dünya küflenmeden meçhule geçmiş.
Giderken neden bir belge bırakmadınız?
Neden " Dünya böyle güzelken yaşanmaz olacak. " demediniz?
Neden sizden sonrakileri uyarmadınız?
Bana sizin yaşadığınız güzellikleri siyah beyazda aramak düştü.
Siyah beyazmış yalan asıl şimdi dünya siyaha büründü.
Onlarda bir renk varmış görene.
Kıymetini bilene,
Bilen de olmamış ya.
Olsaydı böyle mi olurdu şimdi?
Medeniyeti siz yaşadınız.
Bizi ilkelliğe bıraktınız.
Hatırlayın.
Siz varken insanlarda saygı vardı.
Şimdi neler olur sokaklarda.
İki dakikada,
Siz bildiniz de gittiniz.
" Bundan sonra bu dünya çekilmez. " dediniz.
Dediniz de,
Bir işaret, bir mektup bıraksaydınız bize.
Çok muydu sizce?
Deseydiniz ya:
" Bizden sonra parçalanacak insanlar. "
" Umursamaz olacaklar. "
" Bölünse de topraklar. "
" Görülse de kazalar. "
" Yitip gitse de canlar. "
" Körelecek akıllar. "
" Kör olacak gözler. "
" Sağır olacak kulaklar. "
İnsanlar birbirine yabancılar.
Bunlar mı savaşacaklar?
Olmayan değerleri uğruna?
" DEGER " kavramını niye götürdünüz yanınızda?
Oysa lazımdı buralara.
Göz, kulak açmaya.
Ne gerek şimdi toplanmaya?
Birlik olmaya?
İhtiyaç var bir anahtara.
Siz mi götürdünüz yanınızda?

Bir yol gösterin buradaki hallere.
Yatmak mı lazım rüyalara, hayallere?
Ulaşmak için gelecek işarete.

Muharrem Güney

Adım

19 MAYIS 1919'da,
ATA,
Samsun'a bir adım attı,
Bakın neler yaptı?
Bakmıyor değiliz.
Sadece bakıyoruz.
Bakışımıza bahaneler üretiyoruz.
Sorsak,
Her birimiz:
O öyleydi.
Şu şöyleydi.
Deriz.
Sadece diyoruz.
Demekten,
Bahanelerden,
Ne zaman vazgeçeriz?
Neyi?
Kimi?
Bekleriz.
Yıllardır bekleriz.
Bu bekleyişte,
Kulaktan kulağa söyleşiriz.
Bir adım,
Sadece bir adım,
Derler şimdi.
Sonu ne olacak bakalım?
Demeden önce adımı atalım.
Ne olur sonra bakalım.
Dinledik.
Öğrendik.
Hikayeyi,
Biz şimdi,
O adımı atanlardan çok çok iyi.
Eee daha ne gerisi?
Bekleriz seni

Muharrem Güney

Ağaç

35 senenin 33'ü bir yana,
2'si bir yana,
Ağaç 33 sene bir ormandaydı.
Sonra o orman yok oldu.
Bir yol kenarında özgür bir o kadar,
Tek başına bir o kadar.
Zor görünse de,
Bu tarafta,
Savaşçı hayata,
Belki daha hazır öbür tarafa,
Herkes yalnız gider oraya.
Ne kadar yalnız,
Herşeye o kadar hazırız.
O kadar korkusuz.
Bir ağaç bir ormanda korkar.
Koru da korkusuz.
Yol kenarında daha da korkusuz.
Yol kenarı bir provadır.
Herkes son durakta yol kenarındadır.
Aslında herkes yol kenarında ağaç olduğu için,
Bugünleri yaşarız.
Eskiden ormandık.
Ormandan her olaya ses çıkarırdık.
O ses kayboldu.
Aslında herkes yol kenarında tek ağaç oldu.
Bu kafayla yakındır tek ağaçların sonu.

Muharrem Güney

Ahlak

Ailede ahlak dersi aldık.
Hem teorik,
Hem uygulamalı,
Mahallede ahlak dersi aldık.
Sıradan insanlardan,
Uygulamalı olanından,
Okulda felsefe dersi de aldık.
Hangi davranış erdemlidir?
Gibi,
Sonra uygulayabildiğimiz kadar uygulamaya,
Çalıştık.
Çalıştık da,
Bizlerden sonra,
Ahlak kaldı mı?
Hala evde,
Okulda,
Mahallede,
Öğreten var mı?
Gerçi mahalle de kalmadı.
Ahlak uygulamasıyla kim uğraşacaktı.
Elde daha eğlenceli cep telefonu vardı.
Ya geleceğimiz ne olacaktı?
Ne olacağı haberlerde vardı.
Şimdi ne yapmalı?

Muharrem Güney

Akvaryum

Bir denizde yüzüyorduk.
Sonra bir kayıkla denizden toplandık.
Küçük akvaryumlara alındık.
Oralarda volta atar olduk.
Balığız ya eski halimizi de unuttuk.
Unuttuğumuz için eskiyi kıyaslayacak,
" Bir zamanlar şöyleydik. " diyecek,
Bir veri de yok elimizde.
Bir bakın şu halimize.
Ne oldu benliğimize?
Akvaryumda volta attığımız için,
Bir avuç suyu denize seçtiğimiz için,
Bu kafayla hal böyle devam edecek kesin.
Akvaryuma yumurta da dökeriz.
Onlara,
" Bir zamanlar denizdeydik biz. "
Demeyiz.
Demediğimiz için.
Onlar da der:
" Biz böyleyiz. "
Akvaryumda voltaya devam.
Ta ki birinin eli deyip,
Akvaryum kırılana kadar.
Söleyin: " Mutluyuz ne kadar? "
Mutlu olmak isteriz ne kadar?
Mutluluğa giden dikenli yolu seçtiğimiz kadar,
Mutlu olacağız o kadar.

Muharrem Güney

Alacağım Var Hayattan

Hayatın ilkbaharında kışı yaşar oldum.
Binbir ümitle mezun oldum.
Senelerce iş aradım.
Kapandı yüzüme kaç kapı çaldığım.
Nerede düşlediğim hayatım.
Öğrenciyken uçtum bulutların üstünde.
Sonra çakıldım yere.
Allah'tan uçak beş kişilikti.
Zaiyat fazla olmadı.
Her mülakatta veresiye defteri kabardı.
Borçlu değil alacaklıyım hayattan.
Her mülakatta hakem rakip oldu.
Hakemler defans oyuncusuydu.
" Aman gelme buraya yerimi alırsın. " diyen.
Tam Türk filmi senaristiydi hepsi.
Bilmem kaç adamın içinden sıyrılıp edeceğim adamı işinden.
İşe de girdim hani.
Rekabet azalmadı arttı.
Ben bilmem kaç adamdan biriyken,
Beni rakip sayan tekken,
Kendi açısından yerini garanti ederken,
Bitiriyordu kaç tane rakip saydığı hayatı.
Alacak defterleri kabardı.
Diyor her özel sektör çalışanı.
Haydi herkes arenaya başarılar.

Muharrem Güney

Alevlenen Sevda

Sensizliğe adım atmışken,
Senden umudu kesmişken,
Soğuk yalnızlığı yaşarken,
Yine alevlendi bu sevda.

Yine yanıyorum eskisi gibi.
Ama bu ateş acı vermiyor.
Aksine mest ediyor.
Bir yudum şarap gibi.

Muharrem Güney

Alıştırma

Senelerdir bilim kurgular seyrederiz.
Türlü türlü,
Varlar mı?
Yoklar mı?
Diye düşündük.
Şimdi ne zaman gelecekler?
Geldiler mi?
Diye düşünürüz?
Aslında hepsi oldu.
Hepsi gerçek?
Ama zaman geçecek.
İnsan alışacak.
Mesela birden çok Muharrem olduğu bir gerçek.
Ama kaç tane paralel evren varsa,
O kadar var seçenek.
Belki o bile bellidir.
Gün geçer Muharrem öğrenir.
Kaç tane Muharrem evrende zaman geçirir?
Belki diğer canlılarla anlaşıldı.
Belki dünyada beraber çalışıldı.
Gün gelecek baktın açıklandı.
Açıklandı da,
Biz ne oluruz bu toprakta?
Devam eder miyiz kavgaya?
Yoksa hazır mıyız barış içinde beklenen açıklamalara?

Muharrem Güney

Analar

Bir asır önce,
İnşaata çimento oldu binlerce.
Onların omuzlarında geldik günümüze.
Kutladığımız günleri,
Kutlayabilmek için özgürce,
Gönlümüzce,
Yarınlar için,
İnşaat için,
Çimento verme görevi sizin.
Bu görevi bugünü düşünerek sakın görmezden gelmeyin.
Yarınlar için,
Mutlu bir gelecek için,
İnşaattan çimentoyu esirgemeyin.
Göreviniz,
Yapmanız gereken,
Bugünden farklı.
Bir asır öncesiyile aynı.
İçinde mutlu günler kutlamaksa isteğiniz.
İnşaata çimento veriniz.
Gün bugündür.
Gecikmeyiniz.
Üzerinde mutlu günler görmemiz dileğiyle,
Yine geldik bir " Anneler Günü " ne,
Mutluluklar hepinize.
İstiyorsanız mutlu devam etsin böyle.
O zaman var üstünüze düşen bir vazife.

Muharrem Güney

Anlamayanlar

Bu dizelerde bu toplumun halleri anlatılır.
Yüce kuşaklar,
68'ler, 78'ler,
Onlardan benim gibi bir parça nasiplenenler,
Ve sonrası...
Değerleri farklı.
Dilleri farklı.
Anlamayan da o yüce kuşakların temsilcisi,
Bense belki aralarında,
Bir tercüman,
Belki bir köprü,
O anlamayana dedim:
" Olayı anlamın için görmen, yaşamın gerekir. "Bu anlamayana karşılık,
Benimle aynı tornadan çıkmış biriyle,
Aynı sorundan yakınır olduk.
O da yaşıyor aynı süreci.
Çekiyor aynı derdi.
Onun için yüce kuşaklarla,
Anlamayanlarla,
Bugünün gençleri arasında,
Köprü olmak seçildi.
Tarih kısa,
Ama etkileri çok keskin,
Onun için bu yolu seçtim.
Anlamayana dedim:
Gel bir günü bütünüyle beraber yaşayalım.
O zaman anlayabilirsin beni.
Keşke bizler de,
Diğerleri de,
Senin gibi olsaydık.
Hiç bunlara gerek kalmasaydı.
Çünkü bu gidiş iyi bir gidiş değil.
Bakalım ileride alacak nasıl bir şekil.
Sen eğer böyle giderse daha da anlamayacaksın beni.
Çünkü olmuşsun emekli.
Yaşarsın kendine özgü bir süreci.
Bilmediğin,
Tanımadığın,
Yeni üretim neler var.
Kesişmesin de yolların onlarla.
Çünkü acın daha da artar.
Kıyaslanan başlar.
Neydi sen gençken insanlar?
Yeni üretim bunlar.
Var beni anlayanlar.
Ortak acıyı taşıyanlar,
Belki bir gün sen de katılırsın anlayanlar arasına.
Bu iyi birşey değil.
Onun için hiç bulaşma.
Böyle yaşa.

Muharrem Güney

Anlık Olaylar

Hayat bir film olsa,
Senarist yukarıda.
Belki an be an yanında.
Sahneler akıyor.
Belki boyu dakikalar,
Belki de boyu saniyeler,
Günün kalanı olayı ya da olayları düşünmeler,
Belki de kimi unutulur.
Kimi etkiler.
Kimi derinden etkiler.
İşte hayat böyle geçer.
Geçer de nasıl geçer?
Sonunda belki iyi bir şeyler ele geçer.

Muharrem Güney

Anneme Sevgilerle

Bedeninden ve ruhundan parçalar kopmak da...
Belki biri bana bir diğeri başkasına.
Her kopan parça derin yaralar açar ruhunda.
Sen yaralarını sarmaya çalıştıkça
Yenileri baş gösterir apansız.
Ama sen her bir yaradan sonra
Güçlüsün daha da.
Direnmek zorluklara,
Sıkılmadan yıkılmadan,
Umut beslemek geleceğe.
Umut yaymak çevrene,
Seni sen yapan budur işte.

Seneler koşturmayla geçmişti.
Emeklilik ufuktaydı.
Çekiverdin kürekleri.
Son bir kuvvetle.
Geleceğe dair ümitle.
Beklenen seneler gelmişti.
Türlü türlü sorunları da getirmişti.
Ah o beklenen seneler
Hastalıklar,krizler,
Nasıl da senden götürdüler.
Tamam mı seneler!
Bu son mu seneler!
Yetmedi mi seneler!

Günler geçiverdi yine.
Oluverdi tam bir sene.
Bir anneler gününde
Vefakar ve cefakar anneme
Nice mutlu günlere
Ulaşmak dileğiyle
Bu şiir olsun benden bir hediye.

Muharrem Güney

Arkadaşım Şeytan

80'lerde çekilen bir film vardı.
Adı " Arkadaşım Şeytan " dı.
Baş rollerde Ali Poyrazoğlu, Mazhar Alanson vardı.
Ali Poyrazoğlu şeytan rolündeydi.
Mazhar Alanson ünlü olmak isteyen müzisyen Altan rolündeydi.
Altan ruhunu şeytana sattı.
Artık Altan'ın ruhu üstü yazılı bir yumurtaydı.
Şeytandan istekleri vardı.
Biri ünlü olmaktı.
Diğeri bir hayat arkadaşıydı.
Bir gelinlik mağazasının önündelerdi.
Şeytan vitrindeki mankeni canlandırdı.
Mekan değiştı.
Mekan Altan'ın eviydi.
İçeri sırayla üç tane kadın geldi.
Önce eskinin 900'lü hatlarındaki gibi bir kadın.
Altan onu beğenmedi.
İkincisi etekli ceketli iş kadını,
Altan onu beğenmedi.
Üçüncüsü elinde elektrikli süpürge,
Üç tane çocuk çevresinde.
Altan onu beğenmedi.
Şeytan bile ayarı tutturamadı.
Sonra Altan'ın ünlü olabilmesi için,
Daha önce ruhunu şeytana satanlara gittiler.
Her biri zengindi.
Her biri güçlüydü.
Her biri şeytana ihanet etti.
Ruhlarını içeren yumurtaları kırdı her biri.
Şeytan sordu: " Kim yönetiyor sizi? "
İşaret etti her biri.
Ve sahne gösterdi.
Bilgisayarları, yazıcıları.
Bu film seksenlerde çekildi.
Size biraz tanıdık gelmedi mi?
Düşünelim şimdi halimizi.

Muharrem Güney

Arslanlar Kedi Oldu

Bu toplumun ileri gelenleri vardı.
Onları böyle yapan birçok neden vardı.
Bunlardan bir tanesi paraydı.
Belki de sonda geleni paraydı.
Hepsini sardı para sevdası.
Olamaz bir toplum para kurbanı.
Çünkü bu toplumdan gelir parası.
Para kazanmaya millet lazım.
Toprak lazım.
Onun için binayı temelden sarsmamak lazım.
Arslanlar korurdu o binayı.
Şimdi hepsi bir adımda kaçan kedi oldu.
Ne olacak bu işin sonu?

Muharrem Güney

Aşk ve Açlık

Türlü türlü aşk vardır.
En yücelerinden birini,
Tattık ilkokul sıralarında.
Tattık ki farkı kıyaslar olduk.
Biz üç grubuz.
Aşkı tadanlar ve aşkı her yerde arayanlar,
Aşkı tadanlar ve yok sayanlar,
Aşkı hiç tatmayanlar,
Anlatınca yüzüne uzaylı görmüş gibi bakanlar.
Onların suçlusu da önceki kuşaktır.
Gerçek aşklardan birini anlatmayanlardır.
Bilse bile yok sayanlardır.
Yok saya saya,
Geldik bugüne,
Ne kadar dayanılır bu açlığa her nefeste?

Muharrem Güney

Aşka Mesaj

Yar nazarında,
Hala bir değerim olduğuna,
Saat sekiz sularında,
Bir mesajınla inandım.

Aslında şu an duygular tarifsiz.
Kelimeler ise kifayetsiz.
Bir k¼¼k mutluluk,
Bir de sarhoşluk.

Uykusuz bir gecenin eşiğinde,
Misraların peşinde,
Uzakta olsan bile seninle.
Belki bir r¼¼ya belki hayalinle.

Bu gece seninle dopdolu gececek.
Acılar belki bir s¼¼re dınecek.
Boşver b¼¼yle gece değer herşeye.
Gececek senin hayalinle.

Muharrem G¼¼ney

Aşkım

Eskilerden bir rüzgar esse
Beni alıp götürse
Üç dört yıl öncesine
Seninle birlikte
Dönsem eski günlere.
Eski mutlu günlere
Şimdilerde yüzüm gülmez.
Gülse bile çok sürmez.
Sahte bir mutluluktan ileri gidemez.
'Geçiyor herşey.' diyordun.
Değişiyor insan.
Değişmeyen bir tek sen.
Hep sen.
Belki bir yudum sıcak çayda.
Belki yazılan mısralarda.
Belki bir kadeh şarapta.
Şeni ararım sahte mutluluklarda.
Ümitsizliğe kapıldığımda oldu kimi zaman.
Ama bir kıvılcım oldu her zaman.
Yanan aşk ateşinden kalan
Bazen sönmeye yüz tutan
Bazen parlayan
Bu alevle yanar oldum.
Aşkına doyamaz oldum.

Muharrem Güney

Ata'm

Ata'm ülkeyi kurtardın.
Türkiye'yi kurdun.
Aylara değil, yüzyıllara damga vuracak " Gençliğe Hitabe " yi bıraktın.
Tek adamlar varken " CUMHURİYET " i layık gördün.
Ülke için muhasır medeniyetleri hedef gösterdin.
Resmine, heykeline bakarak " LİDER " aradı bu millet.
Kaldığı yerden İZİNDE gidilseydi şimdi nerelerdeydi bu millet.

Muharrem Güney

Atatürk

Anafartalar'da, Samsun'da,
Tarihin her sayfasında,
ATATÜRK yazar.
Tarihte, kalpte, kafada,
Ürkme; silinmez.
Rahatına, küçük dünyana baksana.
Kalk bir zahmet onların devamı adına olsa da!

Muharrem Güney

AteŖe UçuŖan Kelebekler

Kral kelebeklerden doğduk.
Onların sözlerini,öğütlerini unuttuk.
AteŖe uçuŖan kelebekler olduk.
Sanki aradığımızı o ateŖte bulduk.
Unuttuğumuz için uçmaya devam.
Bize akıl gelecek ne zaman?
Acaba görmeye izin verir mi yaŖam?
Mecburen yola devam.

Muharrem Güney

Ayşegül'le Osman Ağabey

İsimleri dönemin Sabah gazetesinin,
Ek olarak verdiği Ayşegül serisinden gelir.
Sene 92,
İlkokul bitmişti.
Nail'in orada,
Olabilmişince gençlerdi.
Diğerleri gibi,
Onlar da herkes gibi olduklarından büyüktü.
11 yaşında çocuğa,
Yürüyorduk onlarla.
Herkes gibi bu yolda,
Ama bir viraj vardı.
O virajı döndüm.
Herkes sanki beni bekliyordu.
En başta da onlar.
Virajdan sonra,
Baktım onlara.
Çocuğun sandığı kadar büyük değilmiş onlar da.
Yürümeye devam hayat yolunda.
Sağlık ve mutluluklar,
Ayşegül'le Osman ağabeye nice yeni yıllar.

Muharrem Güney

Babama Sevgilerle

Merhaba baba,
Bak nasıl da geçti seneler.
Geçiverdi günler.
Buğulu hatıralar şimdi,
Geçen seneler.
Balıkçılık oynarken,
Uykudan önceyi beklerken,
Koltukta otururken,
"Ayağım yere deyse." derken
Bak nasıl da geçti seneler.
Anılar şimdi kalan aklımda
Hani yaz günü ramazanda,
Saçma sohbetler boş vagonlarda,
Tuvalette kaçırılan goller maçlarda,
Hepsi bir anı hatırdadır.

Adım atmıştım onlu yaşlara,
Düşmüştüm bir kravat sevdasına.
O sevdalar ki birer rutin olacaktı.
Tıpkı dediğin gibi.
Yol gösterici oldun bana.
O zamandan bu zamana
Kimi dediklerini dikkate almasam da
Çıkıverdi zamanla kahin miydin baba?
Değildin elbet sırrın hayat tecrübesi.
Anlatırdın ya hep hatalarını
Benimde yaptığımı söylerdin.
Kimi yanlışları
Ararsın dediğin o yılları,
Geçsin diye bekledim.
Bak yine hata ettim.

Şimdilerde üniversite döneminde,
Hani çok beklediğim
"Ah şuradan bir kurtulsam! " dediğim.
O özlenen senelerdeyim.
Ama şimdi biraz da geçmişi özlemekteyim.
Bağımsızlığın büyüüne,
Ankara'nın güzelliğine,
İnandığım dönemde
Yine imza attım bir yanlışa ömrümde.
Şimdilerde rahatım yerinde olsa bile,
Çok şükür sayenizde.
Ararım ailemi.
Annemi ve seni,
Sıcak sohbeti,
Öğretirmiş yıllar hasreti.
Zamanı gelince
Her duygu gibi.
Yazdırırmış bu şiiri.
Baba sana yollarım kucak dolu sevgiyi.
Kabul et bu destan şiiri.

Muharrem Güney

Bağlandım

Ortaokul sıralarında,
Bir Türkçe öğretmenimiz vardı.
Adı Sıtkı Çağlayan'dı.
Onun sayesinde kelimelere,
Dizelere,
Dörtlüklere bağlandım.
Çok diyecek söz var.
Çünkü türlü türlü olay var.
Nasıl yazmayacaksın?
Nasıl anlatmayacaksın?
Şimdi anlatacak biri de kalmadı.
Eskiden anlattığım beyaz bir kağıttı.
Şimdi eller klavyede,
Ekran önümde,
Yazmaya devam tuş sesleriyle.
Bu işte yer etmiş kişiler,
Şanslıydı eskiler,
Dünya yaşanılası,
Ülke yaşanılası,
Havada toprak kokusu,
Belki içinden gelir koşmak arzusu.
Onun için olumlu şeyler yazdılar.
Şimdi şehirde yorgun insanlar.
Öyle yorgun ki,
Her yerde arar gülmeyi.
Onun için belki unuttu gerçeği.
Gülmek için seçti,
Hayali şeyleri.

Muharrem Güney

Bağlar

Hayat yaşadıkça gösteriyor.
Öğretiyor.
Değişik insanlarla tanışyorsun.
Bu insanlardan kimisi,
Sana birşeyler öğretiyorlar.
Eğer sen de bunun değerini biliyorsan,
Bir bağ oluşuyor.
Ve eğer sen bunun değerine sadıksan,
Kopmuyor.
Ve ne olursa olsun kopmamalı.

Muharrem Güney

Bahane

19 Mayıs 1919'da,
Ne yapmışlar bizim yolumuza.
Sense günlük hayatında,
Bir kez olsun çevrene baksana.
Bahane bulma.
Devam etmek için günlük hayata,
Yolu buradan geçer o hayatın da.
Onun için düşün yola.
Ne gerek acaba?
Sana,
Ya bahanelerin yok olsa?
Değer mi düşmeye yola?
Onun için bahanelerini korumak adına,
Hemen bugün düşün yola.

Muharrem Güney

Bakış Açısı

Dünyaya adım attım atalı,
Bir tablonun önündeyiz.
Bu tabloda çok değişik figürler var.
Ama bizler tablodaki dolara,
Marka odaklıydık.
Mark değişti tabloda.
Bir adam vardı markta.
Adam gitti sonra.
Bir kadın geldi marka.
Sonra gitti mark da.
Geldi avro tabloya.
Bu kadar şey değişirken,
Başka bir yerden bakalım demedik şu tabloya.
Sıkılmadık da.
İlla bizleri birşeylerin zorlaması mı gerekli?
Yoksa aşık mı olduk bu tabloya?
Hiçbir zaman erişmedik böylesi sanat aşkına.
Bir bakalım o tabloda,
Marktan, avrodan, dolardan,
Neler var başka?
Anlamak için zaman içinde,
Tablonun parçalanıp,
Parçalarının yüzümüze mi,
İsabet etmesi gerekli?

Muharrem Güney

Barış Ağabeyden Dersler

Barış ağabey dersler verdi.
Şarkıları dersti.
Yetmedi.
Programları dersti.
7'den 77'yede,
Kimine Adam Olacak Çocuk,
Kimine Kavak Yelleri,
Kimine İkinci Kahvaltı,
Dersleri kaçırmak imkansız gibiydi.
Kanal sayısı bir, ikiydi.
Eee kaçırmadıysak neydi ahalinin hali?
Dersleri hatırlatalım.
Biraz etüt yapalım.
Önce herkes için,
" Kul Ahmet " ten başlayalım.
Ne derdi?
Herkesin gömlek giydiği bir mahallede,
Kul Ahmet bir ceket diktirdi.
Oldu mahallelinim derdi.
Bir de astar kaplattı.
Öbür tarafa intikal etti.
Mahallenin bir garibi,
Bir kefen parası bulamadı mahalleli.
Kefen oldu.
Ahmet'in cekedi.
Ahmet'se Ahmet Bey'le terfi etti.
Birde vardı " Sarı Çizmeli Mehmet Ağa " vardı.
" Altı üstü 5 metrelik bez için, " diye başlardı.
" Yaz tahtaya al haftaya, " diye devam ederdi.
İnsanlar o zaman insandı.
Bana ve benim emsallerime en kebab tarafından bunu gözlemek şansı.
Birileri bir şey yaptı.
Kuşaktan kuşağa geçen ders,
Yarım kaldı.
Yaşanılan ortam staj oldu.
Stajdan da çakarsak,
Demeyelim sonra: " Ne oldu? "

Muharrem Güney

Barış Manço

Ben 81'liyim.
Onun için sen dünya gözüyle,
Canlı canlı,
Gördüğüm.
Devasa sanatçısın.
Benden öncekilere soruyorum:
Sizin için nedir?
Benim anladığım:
Senin gibilerini gördükleri için,
Her şarkını beğenmezlermiş.
Benim içinse,
Şu toplum ölürken,
Değil şarkıların,
Yaptığın,
" Adam Olacak Çocuk " ,
" Kavak Yelleri " ,
" ikinci Kahvaltı " ,
Yeter.
Sen giderken çok üzülmüştüm.
Sadece ben değil,
Sanki evden cenaze çıkmış havasını unutamam.
Sırf bizim ev de değil.
Her ev öyleydi.
Şimdi sen şu ortamı görersen,
Neler yapardın acaba?
Benim hatırladığım geçmişi özlüyorum.
Ve o geçmişin en büyük parçalarından seni özlüyorum.
Sen gittin.
Neler oldu.
Bu insanlar seni mi bekliyordu?
Bilsen: " Neler oldu? "
Bu ara meşhur Yeşilçam filmlerine düştüm.
Ne yapayım.
O insanlık sokakta yok.
Birşey yapan da yok.
Onlarla avunuyorum.
Anlasana seni ve götürdüklerini özlüyorum.

Muharrem Güney

Başarısız Teknik Direktörler

Yıllar yılı aranır.
Sonuç odaklı takım oyuncusu,
Hiç soruldu mu?
Sonuç odaklı bir takım oldu mu?
Ki olsun oyuncusu?
Şimdi takımlardan,
Takım yaratılan,
Ortak amaç için koşulan,
Kesin bir sonuca ulaşılan takım gerek.
Amaçların süzüldüğü,
Ortak amaçların kaldığı bir süzgeç gerek.
Ama hala kimse görmez gerek.
Amaçlarını süzerek.
Ortak bir süzgeç,
Amaçları süzerek.
Konuşmalar,
Mesajlar,
Nerede odaklanılacak sonuçlar.
Sonuç gerek.
Sonuç için bazı amaçlarda feragat etmek gerek.
Gerek, gerek,
Peki gereksinimler için,
Ne yapmak gerek?

Muharrem Güney

Bekle Türkiye

Hayat beklemek midir?
Her sabah büyük umutlar,
Her gece boşa çıkan umutlar,
Yine de her sabah uyanış umutla.
İnansak da inanmasak da,
Doğamızda var hayata dair umutlar.
Kimimiz bulur beklediği umudu.
Beklenen umut bulunmazsa hayatta,
Tüm dinlerde dönüşür hayat sonrası umuda.
Orada ne olur kim bilir?
Dönen olsa da söylese bize.
Mutlu mudur belki de cennette?
Bekle okul bitecek.
Bekle askerlik bitecek.
İş başvurusu yap bekle.
İşe gir terfi bekle.
Sonra bul kendini kapının önünde.
Yine başvuru yap bekle.
Mülakata çağırınsınlar bekle.
Olmadı çalışırken farklı umutlarla bekle.
Bekleyerek var son durağa.
Bekleriz belki de meşhur EEAÇ'li Türk hayatı için.
Sorarsanız nedir EEAÇ?
" Evlenmek, ev, araba, çocuk " derim.
Belki de bu yüzdendir medeniyeti geriden takibimiz.
Bizim dil yabancı kelimelerle edilmiş istila.
Övünürüz sadece bizden gitmiş bir yoğurtla.
Aramızdan beklemeyen birkaç kişi çıktı.
Onlar da mecburen yurtdışında aldı soluğu.
Mesela hatırlayın Dr Ziya'yı.
Bulan NO'yu.
Hatırlayamadıysanız zakkum kaynatıp içenler olmuştu.
Belki böyle hatırlarsınız.
Bu kafayla meşhur inovasyon hikaye bize.
Bekle Türkiye.

Muharrem Güney

Beklemek

Bekliyorum.
Küçük kurtuluşa altı gün var.
Büyük kurtuluşa otuz üç gün var.
Önemli olan küçük ve büyük kurtuluşlar arasındaki günler.
Ne getirecek bu günler?
Bir pazarlama faaliyetiyle geçecek bu günler.
Bir portföy oluşturmaya gerek yok.
Bir müşteri yetecek.
O, " Arada ne yaptın? " sorusundan kurtaracak.
Bu faaliyeti sanal yürüttüm.
Gerçek zamanlıyı da görelim.
Elde ürünler,
Bildiğin cv'ler,
Aynı faaliyeti Samsun'da da yaptım.
Ama çok kapı var burada.
Ne olur sonunda?
Göreceğiz turun sonunda.
Sanma mavi turda.
Olsa olsa say gri turda.

Muharrem Güney

Beklentiler

Hayat beklentiler üzerine kuruludur.
Senin ve başlarının senden beklentileri,
Büyüyünce şöyle olsa böyle olsa diye iki kişinin eline doğarsın.
O iki kişinin beklentileriyle hayata başlarsın.
Daha kendini doğru düzgün dünyayı hiç tanımazsın.
Onlar kurmaya başlarlar:
Mutlu, sosyal, başarılı, sportif, fiziği düzgün,
Bir oyun gibidir beklenti seviyesi.
İlkokulda isterler başarılı olsun dersleri.
Orta okulda başarılı olsun dersleri; ama yetmez olsun çevresi.
Gezip tozmak derslerle ters orantılıdır.
Bekleyenler bunun farkında mıdır?
Arkadaş denen insanlar deniz kumu gibidir.
Çoğu dönemliktir.
Dönem biter; elinden akıp gider.
Liseye gelirsin.
Beklenti ders odaklıdır.
Başarılı olsun dersleri.
Önemli değil gerisi.
Lise de biter.
Beklentiler, hayaller en üst seviyededir.
Girersin bir üniversitenin bir bölümüne.
Oku bakalım derler.
Hayal kurarlar hayali sevenler.
Üniversite bittiği gün hayalperestler göklerde dir.
Şu olur; bu olur;
Onlar için hayallerin sınırı yoktur.
Sonra beklentileri olup uçanlar,
Yavaş yavaş inerler yere doğru.
Sen yerdeyken onlar gökteyken,
Atmaya başlarlar o bildik, bitmeyen manevi mermilerini.
Aksatmazlar: " Hiç istediğim gibi olmadın! " demeyi.
Sen yerde,
Biraz daha yaralı atılan her mermiyle,
Ve gün gelir gidersin bu dünyadan.
Muhtemelen beklentileri tam karşılayamadan.
Beklentiler aileden, okuldan, işten, eşten,
Hayat da beklediğin gibi çıkmaz ya.
Hayaller de taşınır öbür tarafa.
Beklentiler olur senin beklentilerin dair öbür tarafa.

Muharrem Güney

Beraber Can Vermek

Tam bir asır önce,
Ortam yine böyle,
" Tarih tekerrürden ibarettir. " derler.
Can verdiler.
Sonunu düşünmediler.
Sadece can verdiler.
Şimdiki canlar çok değerli.
Anlamadım:
" Nedir değeri? "
Can aynı can,
Ha şimdi,
Ha bir asır önce,
Değerli miyiz sence?
Belki de,
Değeri artar verdikçe.
O zaman verelim canımızı,
Kavuşalım arzuladığımız cumhuriyetimize.

Muharrem Güney

Biberon

Biberon elimizde.
İçip içip uykuya dalıyoruz.
Bu biberon küçük dünyamız.
Yarattığımız kendimizce,
Büyüyemedik yeterince.
Ergenliği vazgeçmektir.
Kendinden,
Herşeyden,
Biberonda hayaller,
Bak da gör işte gerçekler.
Biberonla uyuyorsan,
Gerçekleri görmüyorsan,
Dış bile çıkaramadın.
Oysa bütün gerçeklerin farkındasın.
Bırak artık o biberonu.
Tut gerçeğin yolunu.
Yaşın otuz mu?
Enerji sende.
Tut yolu.
Yaşın elli mi?
Senden daha geçmedi.
Yaşın yetmiş mi?
Sensin o yolun deneyimli.
Sensin yolun rehberi.
Ama bırak artık o emziği.
Küçük dünyanın bir emzik sana.
İhtiyaç var sana.
O yolda,
Oysa,
Tut artık yolu.
Ama önce bırak o biberonu.

Muharrem Güney

Bilgi ve Köşe Dönmeçilik

Bizler arasında bilgi yüceydi.
Ama köşe dönmeçilik hayalleri süsledi.
Yani takdir topladı bilgi.
Ama o takdir gerçek değildi.
Sahteydi.
Köşe dönmeçilik hayali,
Bilgiyi engelledi.
Dinleme bilgi vereni.
Gelsin tatlı köşe dönmeçilik hayalleri.
Hayaller gerçek olmadı.
Buna rağmen o hayal hep göklerde.
Bilgi hep yerlerde.
Ne yaşıyorsak o hayallerde yaşıyoruz.
Ama yerdeki bilgiden ders almıyoruz.
Çünkü o hayallerin pazarlaması iyi.
Pazarlamadan yoksun yerdeki bilgi.
Kur bir hayal.
Ama bilgisiz kal.

Muharrem Güney

Bilgi, Para Paradoksu

Hepimiz paranın peşinden koşarız.
Kaçımız bilginin peşinden koşarız?
Kaçımız farkındayız?
Bilgi uzun vadede para getirir.
Peki ya kısa vadede para bilgi getirir mi?
İşte bu kısa yolcu bakışımız,
Bizi bugünlere getirdi.
Acısını çekiyoruz şimdi.
Çekiyoruz ya şimdi.
Acaba akıllar başa geldi mi?
Ya da ne zaman gelir ki?
Bırakın yapsınlar mantığıyla devam mı?
Bir tablonun içinde ressamın çizdiği yolda devam mı?
Yoksa ressam olup tablo çizmeye niyet var mı?
Unutma!
Ressam olacaksan,
Kendi kaderini çizeceksin.
Bir çizim yapsana.
Al eline bir fırça.
İsmarlama tablolara,
Bakma.
Senden olsun fırça.
En azından düşmezsin pişmanlığa.
Senden adım at şu kader sanatına.
Öyle yeteneği de gerek yok oysa.
Yap bir değerlendirme.
Başla çizime.

Muharrem Güney

Bilimsel Bir Sorunsal

Bir telefon numarası düşün.
Deftere yazılmayan,
Telefona yazılan,
Silinen,
Böylece devam eden,
Yaşanan süreç gösteriyor ki,
O telefon ya da kağıt bahaneymiş.
Bilmem ne matematik formülünü,
Ya da dün öğlende ne yediğini hatırlamayan,
Beyin o numarayı hiç unutmadı.
Unutmuyor.
Bu öyle bir şey ki,
An be an vuruyor.
Bir çekicin kafaya vurması gibi,
Bunun psikolojik, sosyolojik,
Açıklaması var mıdır?
Diğer başka türlü bir lojik,
Bilimsel bir konunun peşindeyiz.
Bilimde çığır açmaktır hedefimiz.

Muharrem Güney

Bir Cevabımız Olsun

Koştuk.
İş peşinde koştuk.
İş gelince,
Ev peşinde koştuk.
Araba peşinde koştuk.
Çocuk peşinde koştuk.
Koştuk.
Kendimiz için koştuk.
Gün gelse öbür tarafta,
Sorulsa:
Ne kattın dünya hayatına?
Ortak sorunlar ortasında,
Ulaşmak için bir cevaba,
Düşmek lazım yola.
O yol nereden geçer?
Unutma.
Cevap vazgeçmektir.
Herşeyden vazgeçmektir.
Bir işe yarayan vazgeçebilendir.
Gerisi buna bahanedir.
Şimdi bahane bulma.
Haydi hayatında gerçek bir işe yara.

Muharrem Güney

Bir Çocuğun Özlediği

Çocuk kafasıyla 80'lere şahit oldum.
İnsanlığın son kalıntılarına şahit oldum.
O yüzden kendimi şanslı buldum.
Bizimkiler sattı malı.
Yazdı kağıdı.
Falanca falanca meblağı pazartesi getirecek.
O adam da pazartesi sabah 8'de kapıdaydı.
Onlar da atalarından öyle gördü.
Bu çocuk onu da gördü.
Dükkana dalan yaşlı adam unutulur mu?
Elini adaşın fotoğrafına doğru kaldırarak:
" Bu adamdı. "
" Kimse mal vermedi. "
" O verdi. "
İnsanlık can çekişti.
Bilmem o adam gördü mü?
Şimdi musalla taşında,
Ama can vermek mümkün insanlığa.
Yukarıdan diriltme izni var.
Farkında olsa insanlar.
Olsalar farkında.
İnsanlık dağılsa havaya.
İçimize çeksek mutlulukla.

Muharrem Güney

Bir Dakika Düşünmek

Hepimiz yaşam seline kapılmış gidiyoruz.
Şu hayatta bir dakika düşünseydik,
Her zaman olmasa bile,
Önemli anlarda,
Hepimiz için hayat başka olurdu.
Kimimiz hayatta belli anlarda düşündü.
Diğerleri düşünmedi.
Hepimiz yandık.
Şu hayatta bir dakika düşüneneğimiz,
Bir an gelir mi?
Aristo: " İnsan düşünen bir hayvandır. " demiş.
Biz o yoldan geçmediğimiz için,
Thomas Hobbes'un " all against all " dönemini yaşarız.
Hobbes ne diyordu?
Bireyler vardı.
Toplum yoktu.
Doğal yaşam gibi birbirleriyle savaşırken,
Monarşi altında sosyal sözleşme sağlandı.
Bunu bize,
Her birimize,
Orta üçte,
Vatandaşlık dersinde öğrettiler.
" İnsan insanın kurdudur. "
Diye Türkçe'ye
Uyarladılar.
Belki bir gün Aristo'nun yoluna saparız.
Thomas Hobbes'tan uzaklaşırız.

Muharrem Güney

Bir Dostluk Destanı

Bugün bana bir sitem ettin.
"Kimlere şiir yazdın?" dedin.
Dedin:"Bir ben mi eksiktim?"
Bilmezsün ne zordur sığdırmak seni birkaç satıra.
Belki de bir kağıda.
Dile kolay ulaştık yirmi yıla.
Acısıyla,tatlısıyla,
Dostluk adına,
Ne çok şey sığdırdık bu yirmi yıla.
Son dönemleri geçti belki acıyla.
Kolay mıydı ki dayanmak ayrılığa.
Cehennem diyordun Allah'ın Çorumun'a.
Sanki cennetim mi diyecektim;sensiz Ankara'ya.

Hayatımızın dönemeçlerine beraber imza attık.
İlk aşkımızı birbirimizle paylaştık.
Acı çektik ağladık.
Sevindik paylaştık.
İlk birayı beraber paylaştık.
İlk sarhoşluğu beraber yaşadık.
İçsek de sarhoştuk içmesek de.
İçmiştik bir kere dostluğun şarabından.
Bir kere içmeyegörsün insan
Bu doyumsuz şaraptan,
Müptelası olur ilk andan.

Şimdi pek sık beraber olamasak da,
Bilirim ki sen hep yanıbaşımda.
Hatırlasana sen Ankara'da,
Benim yanımda,
Ama kahretsin Çorum'da,
Teselli hep bu oyunda.
Sen bir saplantı kafamda.
Mutlu olamam insanlarda
Seni aradığımda.

Geçer mi derim.
Geçer dersin.
Biter mi derim.
Biter dersin.
Peki buna inanır mısınız?
Karanlık bir gecede bir ışık yakar mısınız?
Bu umutla gecelerce,günlerce yanar mısınız?

Ben bir martı senden uzakta.
Beklerim seni yalnızlık limanında.
Bulurum avuntuyu kavuşmanın umudunda.
Bazen bir ses der:"Vur kendini şişelerin buğusuna."
Razı gelmem böylesi zayıflığa.
Sevgi için,dostluk için değer acılara.
Sevginin bedelini bu acıyla ödemek,
Hasretin ateşini şiirle söndürmek,

İşte tüm bunlar vefa sınavını geçmek demek.

Ve bu gece yine imza attım bir ilke.
Dostuma yazdığım ilk şiire.
Belki de hayatımın en zor işine.
Sığdırmak seni dizelere.
Uzun lafın kisası,
Anlatamam senin dostun olmayı.
İnşallah oluruz yine hep birlikte.
Birlikte ecelde bile.
Belki yanyana bir döşekte,
Belki iki serseri kurşun ile.

Muharrem Güney

Bir Dostluk Destanı 2

Ey arkadaş, dost, kardeş,
Başladı yine hasretli günler.
Yine özlemler, çileler,
Başladı bu hapisane yaşantısı.
Başladı birbirimizi avutma çabası.
Teselli mesajları
Oysa ki biliriz ne zordur katlanmak
Kardeşten ayrılmaya
Yarım yaşamaya
Buruk sevinçlere alışmaya
Ne zordur üşüten yalnızlık.
Ağustos'da bile olsa
Üşütür ayrılık.
Ne zordur sensizlikten dem vurup
Bir yudum sıcak çayda
İçini ısıtan meyde seni aramak.

Alışılmıyor ayrılığa
Bir yıl geçmiş olsa bile.
Olgunlaşsak bile.
Bir yerde bir zamanda
Arıyorum seni.
Bazen dert yanmaya,
Bazen efkar dağıtmaya
Bazen sırf yanımda ol diye.
Olmuyor olmayacak sensiz.
Cennet bahçesinde olsam bile
Dünya zevklerine doysam bile
Sen olmayınca tadı yok
Tadı yok hayatın bile.

Uzak mesafeler yok belki arada..
Engin denizler yok belki arada.
Aşılmaz dağlar yok belki arada.
Aramızda olan.
Hayatın acımasız zorunlulukları
Katı kuralları
Dönen acımasız çarkları
Seni beni savurur başka diyarlara.
Bu dostluk sınanır yaşanan her anda.
Sınanır ki ölümsüzleşsin.
Mahşerde bile süregitsin.
Mahşerde bile elele
Ulaşacağız ölümsüzlüğe.

Muharrem Güney

Bir Kitaplık Dolusu Kitap

Bizim çocuklukta çıktı.
Çizgi film olgusu,
Okuyana kadar geçti yıllar.
Tozlandı o kitaplar.
Sonra da okuyan bulamadılar.
Bahanem: " Ben bunların çizgi filmini seyrettim. "
Belki yoz kuşağın ayak sesleriydim.
Nice sonra,
Orta 3 yıllarında,
Bir arkadaşın Türkçe dersinde,
Tanittiği kitapla,
Ayrıldım o kuşaktan.
Koşuyorduk yıllardan,
Yıllara.
Baksana.
Şimdi fark apaçık ortada.
Üstüne fark açılıyor açıldıkça.
Çizgi film üstüne,
Atari desene.
Bilgisayar geldi üstüne.
Bak şu dijitale.
Birden tozlu kitaplara,
Farkları insanlıkta.
Şimdi ulaştık acı sonuca.
Yaşiyor muyuz insanca?
Kitaptan bilgisayara,
Ve diğer olgulara,
Sonuç veda ediyoruz insanlığa.

Muharrem Güney

Bir Masa Etrafında Üçgen Kurmak

Üçgen kendi yoluna giden,
Üç doğrudan oluşur.
Tahta başında,
Teoride kolayca,
Uygulayıp öğretmişlerdi.
Adına teori denirdi.
Şimdi hedef pratiğe dökmekti.
Amaç bir masa etrafında,
Üç kişinin buluşmasıydı.
Muhalef olan hayat koşullarıydı.
Mesafelerde o kadar uzak değildi.
Toplasan birkaç kilometreydi.
Ayrı hayatlar,
Belki vardiyalar,
Engeldi.
Benim için onlarla yaşanmış çok şey vardı.
Biri an itibarı ile kafamdaki yanlışları yıkan,
Biri dosttu ortak dertlerden yakınılan.
Yani rehberimle yol arkadaşımı,
Bir masada toplamaktır amacım.
Muhalefet küçük bir yerde,
Zorluğu ayrı hayatların kesişmesiydi.
Alan küçük,
Hayat yolu büyük,
Kilometre taşları da alana göre büyük.
Üçgen iki hafta sonraya kaldı.
Yaşa hayatı.
Gör bakalım olanı.

Muharrem Güney

Bir Masal mıdır Mutluluk?

Elini attığın herşey kururken,
Hayata bağlanacak bir ümit beklerken,
Sadri ALIŞIK misali " Bu da mı hep yek? " derken,
Feleğin tokadını yerken,
Şansın aparkatıyla havalanır mısın?
Sokaklarda dertli dertli gezerken elalem der: " Geziyorsun yine. "
Dertten değil de elalemin dediği gibi mutlu mutlu sokaklarda gezmek nasip olur mu?
Beklemek yerine hayat yaşanır olur mu?
Mutluluk sadece siyah beyaz filmlerin sonu değil gerçek de olur mu?
Ya da dertler arasında küçük mutluluklar olan hayat mutluluk olur mu?
Hayatta servet olmasa da olur.
Dertten düşünmesek de yeterli olur.
Hayat sadece yarınılardan mutluluk beklemekten öte olsa.
Mutlu anlar bugün de yaşanılır olsa.

Muharrem Güney

Bir Mektup

Bugüne kadar sana,
Seninle yaşadıklarımızdan bahsettim.
Bir özlemlerle,
" Neden gittin. " dedim.
Belki de gitmek çok daha iyiydi.
Çünkü senden sonra insanlar ne hale geldi.
En acısı ne biliyor musun?
An be an ufacık şeyler için kıyameti koparan insanlarla,
Yüzleşiyor insan.
Oysa ortalıkta kıyamet koparacak neler var?
Bunların hiçbirinin esamesi okunmuyor oralarda.
Bunlar ufak tefek şeyler için kıyameti koparıırken,
Asıl kıyameti koparacak şeyler dururken,
Hatta onlar gözünün içine sokulurken,
Bugünleri görmemek,
Yaşamamak,
Belki de çok güzeldir.
Bunlara ne yedirdiler?
Ne içirdiler?
Bilmiyorum.
Düzelmelerini umut etmekten sıkıldım.
Düzelecekleri de yok zaten.
Düzelecekleri de olmadığı için en iyisi,
Gitmek belki.
Sen şimdi bunları görseydin,
Belki yaşasaydın,
Kim bilir ne derdin?
Düşünsene ufak sorunlarda ses büyük,
Büyük sorunlarda çit çıkmaz.
Bunları yaşamak insana acı veriyor.
Sen bilmezsin.
Belki de en iyisi,
Bilmemek senin gibi...

Muharrem Güney

Bir SAKIP AĞA Aranıyor

Ağaylarda aranan nitelikler aşağıdadır:
AĞA'nın izinde gitmesi gerekenler,
AĞA'yı yaşatma gayeniz varsa uğraşmayın.
AGA bizde yaşıyor.
Sadece sözlerini paylaşmayın.
Zaten fazlasıyla görüntüleriyle aklımızda,
Birşey yapmak istiyorsanız,
Hatırlayın; ne yapardı böyle ortamlarda?
Hatırlamadıysanız kayıtlar var sizde.
Açın, bakın.
Onu da yapamıyorsanız ben hatırlatayım size.
" Elimizde ne var GARDAŞIM? Ü... "
Bu sadece ekonomi içindi.
Şimdi kullanmaya mälzeme çoktu kendisine.
Çözüm kendi grubuyla, bir şekilde fırsat bulmuş şimdiki patronlara,
Olamamış ağa.
Olsaydı ağa,
Yakındı halka.
Olmazdı onun için konu para, yatırım, arazi.
O kucakladı hepimizi.
İşte odur beyne kazınma sebebi.
Kaç insan var ki çok değerli?
Ama hafızalardan silinmedi.
Ey malum insanlar,
İsterseniz onun gibi,
Yaşamak ebedi,
Sizler bize gelmeli.
Paradan geçen manevi yardımlarınızla değer,
Tarihe damga vuran iki kelimeniz yeterli.
O, onun için oldu her evden biri.
Her evden biri olmak sizin için önemli mi?
Önemliyse olun onun gibi.
Fazla mı zorladık sizi?
Zor değer inanınki.
İşte budur hepsi.

Muharrem Güney

Bir Soru

Bir kariyer sitesinde,
Bir iş ilanı,
Gözünün önünde,
Uydu sana bu sence.
Başvuruyu da gönderince,
Başladı beklemece.

Fazla bekleme,
Nadiren olur böyle olaylar sende.
Karşıdaki tam beş kere baktı senin özgeçmişe.
Telefonu bekle.
Bir ümitle,
Ama bir mesajla ulaştın beklenmedik redde.
Soruyorum:
Karşı tarafın mantığını anlamak amacım.
Neden beş kere baktı.
Ama aramadı.
Arkadaşım,
Soruyorum insan kaynaklarında,
Çalışanlara.
Neden beş kere bakarsınız?
Neden olulu olarak aramazsınız?
Ve neden üstüne ret mesajı yollarsınız?
Tam beş kere,
Onun için sadece amacım,
Merakımı giderme.

Muharrem Güney

Bir Umut Var

Günümüzde insanların birbirini yediği ortamda,
Ortam olur bambaşka.
Gelen bir telefonla,
Bir mesajla,
O bu ortama ait değil unutma.
80'lerin kokusu sinmiş üstümüze.
80'ler bize sunulmuş bir hediye.
Çünkü biz onu yaşadık kısa buyumuzla.
Öylesine çıkarsızca,
Öylesine salça,
şinyal veriyor hala.
Üstümüzdeki kokusuyla,
Bu durum bir yakıt oldu.
Depo bir süreliğine doldu.
Belki bir hafta,
Belki bir ay,
Onun için güzel oldu.
Yola devam bu umutla.
Her şeye rağmen bir çıkış var.
Unutma!

Muharrem Güney

Bircan Göç

Okuldan sonra,
Askerden sonra,
Düşersen özel sektör yoluna,
Adım atmışsındır ayrı bir okula.
Etiketler uçuşur havada.
Yok bilmem ne trainee,
Bilmem ne şefi,
Bilmem ne müdürü,
Bilmem ne direktörü,
Aynı askerlik gibi,
Havada uçuşur rütbeleri.
Öyle değişir davranışları.
" Özel sektörden amir namına insan çıkmaz. " dersin.
Sonra bir yerde,
Birileri girer hayatına.
Ve son verirler o önyargılarına.
Bircan Göç de onlardan biri.
En afili etiketlisi,
Ama tanıdıklarının aksine,
En mütevazilerinden biri,
En stresli ortamı,
Yapar eğlence ortamı.
" Ne yapıyorsunuz burada? "
" Falanca işini verdiler. "
" Onu yapmaya uğraşıyoruz. "
" Bırakın bunları. "
" Boş işler bunlar. "
" Parti yapıyor muyuz? " □
Kendisi de kıdemli.
Ama kendisinde havanın yok eseri.
Seyrettim gittiği yerleri.
Bana da kaldı anlatmak hikayesini.
Olmak hevesi,
Kendisi gibi,
Belki bir gün,
Bir yerde,
Yollar kesişir.

Muharrem Güney

Bizden Başarı Çıkmaz

Seneler önce,
Ya ortaokul ya lise döneminde,
Bir film vardı.
Aydan ŞENER,
Behzat UYGUR,
Başrollerde.
Aydan ŞENER uluslararası uçak hostesi.
Behzat UYGUR bir holding CEO'su.
Buluşurlardı farklı ülkelerde.
Tüm bunlar olurken,
Behzat UYGUR'un işinde,
İki çekişen grup vardı.
Behzat UYGUR ve ekibi,
Mahir GÜNŞIRAY ve ekibi,
Bırakmadılar birbirleriyle mücadeleyi.
Ortak bir başarı da gelmedi.
Hedefleri hükmetmekti.
Ama kimse neye,
Ne şekilde hükmedeceğini düşünmedi.
Ortak bir başarı da gelmedi.
Lisenin üstünden yirmi sene oldu geçeli.
Bakıyorum da gerçek hayatta hiçbir şey değişmedi.
Tarih tekerrürden ibaretti.
Ama unutmayalım ümit etmeyi.
" Belki bir gün bu durum değişir. " demeyi.

Muharrem Güney

Bizler Etten Kemikten miyiz, Altından mıyız?

Tarih boyu insanlar ilerleme çabasında olmuşlar.
Ta ki ben ve emsallerime kadar,
Fazla geçmişe gitmeye gerek yok.
Bir kuşak öncesi,
Yeterli.
Onlarla iki kelime konuşmak kafi.
Bizde var onlardan fazla teknoloji.
Acaba öyle mi?
Bize denir teknoloji tembeli.
Onlar okurdu.
Tartıştırlardı aralarında.
Mutlak bilgiye ulaşmak umuduyla,
Bizse danışırız yüce GOOGLE'a.
Sormadık ona, buna,
Doğru mu acaba?
Yüce Google var ya.
Belki de bizler insanlığın iflasıyız.
Yüce kuşağın tohumlarıyız.
Sorsanız belki altındanız.
Belki de zavallıyız.
Ama öyle yüceyiz ki,
Geleceğe dair ümit beslemekteyiz.
Gelecek için üretim halindeyiz.
Burada biz bizyiz.
Bizden öncekileri izlemeliyiz.
Bir dinlemeliyiz.
Belki bir gün dinleriz.
Değişir şu halimiz.

Muharrem Güney

Boş Vermişcesine

Bir gece sahilde
Dalgalar eşliğinde
Yanan ateşin önünde
Dertlerine boşvermişcesine
Bir elinde sigara ile
Dem vurup şişelere
Sarhoş olmak ister miydin?

Kimi zaman bunları kim istemez.
kendini unutmayı kim istemez.
Sorumlulukları bir kenara atmayı
Yağmur altında umarsızca ıslanmayı
Sırılsıklam aşık olmayı
Kim istemez?

Bu arzular insanca.
Aykırı değil insan olana.
Herkes hasret aklını bir kenara bırakmaya.
Yüreğine uymaya.
Bunlar özgü gerçek insana.
Bizden selam olsun gerçek insanlara.

Muharrem Güney

Boşluk

Bir boşlukta yaşıyoruz.
Ya da yaşadığımızı zannediyoruz.
Bu kanıya nereden varıyorum?
Ben bacak kadarken ki dönemde,
Benden büyük insanların hallerini gözlemliyorum.
Ve bugün o halleri hatırlıyorum.
Bu nedenle kendimi çok şanslı hissediyorum.
Yine benden büyüklere soruyorum:
" Ne oldu da böyle oldu? "
Cevap: " İnternet " .
Yani diyorlar ki,
Biz yaşamadık.
Bugünlerde bir pay bulamadık.
Eee şimdi 4-0 diye bağırıyorlar.
Eğer öyleyse 4-0 80'lerden kalma.
Ne zaman varacağız şu yerçekiminin farkına?
O zaman devam boşlukta yaşamaya.
Yaşam deniyorsa adına,
Bir bitkinin süreci de yaşamdır.
Söleyin şu ortamda insanca yaşayan var mıdır?

Muharrem Güney

Bulmaca

Hayatımın büyük bir kısmını,
Bir bilmeceyi çözmeye ayırdım.
İpuçları toplamaya çalıştım.
Ya da topladım sandım.
Benzemez çengele, kare bulmacaya.
Her dönem bir macera.
Sakın çözdüm sanma.
Çelişkili ipuçları,
Ölmuş hayatımın parçası.
Bu öyle bir bulmaca ki,
Uzaklaşırsan yakınlaşır.
Yakınlaşırsan uzaklaşır.
Bir parkur düşün.
Çoğu zaman engebeli.
Nadiren harikadır keyfi.
Meçhuldür finışı.
Bakalım ömrümüz yetecek mi?
Görmeye finışı.

Muharrem Güney

Cama Vuranlar

Cama vuranları gördük hayat yolunda.
Arası bir cam var iki oda.
Oturursun bir odada.
Cama vurulur yan odada.
İşaret dilinde kendince çağır açan.
Sensin bir şey anlamayan.
Yan odaya yol alan.
Dersin: " Geldim yanına. "
Hakimiz aynı lisana.
Gelmedin yanıma.
Geldim yanına.
Haydi konuşsana.
Pantomime meraklıysan,
Sanatını başka yerde vurgularsan,
O zaman takdir toplasan,
Bu senin için de iyi olur.
Kötü şeyler düşünüp, söylemezler,
Cama vurulup çağırılanlar.
Dilini mi yuttun?
Konuşmayı unuttun?
Eğer öyleyse nasıl buralara düştü yolun?
Cama vurmaya iletişim olmaz.
Cep telefonu var.
Şimdi içinde internet bile var.
Birileri hala neden camda anlatmaya çabalar.
Çabalar.
Ama boşuna çabalar.
Cama doyamadılar.
İletişim için cama vuranlar.

Muharrem Güney

Camdan Arslan Yavruları

Arslan belgeselleri ile büyüdüm.
Bunlar okuma, yazma bilen,
Konuşan cinsinden.
Bazen haberlerde dinlerdim kendilerinden.
Bu yüzden onlara özenen ben,
Ben büyüdüm.
Arslanlar yok oldu.
Yavruları da kayboldu.
Onları unutmamalım diye,
Camdan arslan yavruları,
Vitrinlerde,
Büfelerde,
Yerini buldu.
Bunlar buralarda arslancılık oynar oldu.
Nasıl oynamasın?
Genlerinde var senin arslanım.
Ama unutma!
Camdan bir arslan yavrususun.
Camdan büfelerdesin.
Camdan vitrinlerdesin.
Sen cam.
O cam.
Oynarken bir zarar gelmesin.
Biliyorum sen heveslisin.
Ama ne yazık ki,
Camdan bir büfedesin.

Muharrem Güney

Cehaletle Yan Yana Yürümek

Bir zamanlar okul yıllarında,
Bir elmas verilmiş bana.
Seneler sonra,
Vardım farkına.
" Okul yılları " dediysen sadece okul yılları değil.
Üç unsur var.
Elmasın oluşmasında,
Ev,okul,mahalle,
Şimdilerde daha iyi anlıyorum.
Ondan yoksun kalınca,
Bol oksijenli bir orman gibi,
Nadiren kültürle gelince yan yana.
Bu kültüre yetmiyor diploma.
Hep yan yanayım diplomalılarla.
Ne yalnızım oysa.
Diploma farkı,
Dönem farkı,
Çevremde vardır gözdağı verenler.
Yoktur bilgi verenler.
Cehaletten bir gözdağı,
Diplomalıdan bir gözdağı,
Sizce halimiz ne olmalı?

Muharrem Güney

Ceket

Hepimiz ceketleriz.
Ama siz terzi malı,
Biz konfeksiyon malı,
Siz birinci kalite,
Biz bilmem kaçınıcı kalite,
Bakalım o terzileri açabilecek miyiz?
O eski kaliteli kumaşlar geri gelecek mi?
Gelir mi sizce?
Size omuz provası da yapıldı.
Kol provası da yapıldı.
Oldunuz kaliteli.
Bizler askılarda bekledi.
Sizce geri gelir mi terzi devri?
Muharrem GÜNEY

Muharrem Güney

Cumhuriyet

Canlar verildi uğruna.

Uyuma!

Mustafa Kemal Atatürk için çarpan kalbe baksana.

Haydi durma!

Uğruna kolları sıva.

Ruhuna işlemedi mi bağımsızlık?

İçeride, yollarda bir umursamazlık,

Yollar doluydu.

Etraf kırmızı,

Tam bugün ortam aslında nasıl olmalı?

Muharrem Güney

Çalışanların Rüyası

Kimi çalışanlar bunu düşler.

Kendi sorumlulukları çerçevesinde yaşadıkları problemlerde,
Üstlerinden aldıkları direktiflerde bu bir tutkuya dönüşür.

" Ben kendi işimin patronu olsam şöyle yaparım. " derler.

" Ona şöyle derdim. " derler.

" Berikine böyle ederdim. " derler.

Hep patron olmanın renkli tarafını düşünürler.

Peki büyük sermayeli küresel firmaların bile tarih olduğu ortamda iş böyle midir?

Çalışan aylık alacağını bilir.

Peki patronun piyasadan on lira alacağı olsa.

Yirmi lira piyasaya vereceği olsa.

Bu on liranın da beş lirasını toplayabilse,

Çalışanlar şöyle düşünür: " Ahmet'inkini Mehmet'e, Mehmet'inkini Ahmet'e.

Düşünürler mi ki patron ne yaşar yazılan her çekte.

Patron ve dolayısıyla işçiler işi kaybettiklerinde.

İşçiler alıp ceketlerini giderler.

Kalırlar kendi ev kirası ve kredi kartı borçlarıyla.

Ya patron hem bu sayılanlarla daha da vahimi biten işletmenin borçlarıyla başbaşa kalır.

Ciro edip takasa verdiği Cemi'in ödemediği çekin borcu ve daha nicesiyle.

Gelir mahkeme celpleri.

Sarkar özel hayata iş hayatının stresi.

Evde düzen bozulur.

İster bir dükkan sahibi,

İster holding sahibi,

Patron olmak kumsalda yürümeye benzer.

Hatırlayın Sakıp Ağa bir krizde: " Elimizde ne var gardaşım. " demişti.

Söyleyin şimdi " patron olmak " toz pembe rüya mı?

Yoksa bir karabasan mı?

Muharrem Güney

Çay

Hayat gariptir.
Değersiz, sıradan şeyler bazen değerlidir.
Seneler önce,
Üniversitede,
İktisat dersinde,
Elmas, su paradoksu vardı.
" Ne işime yarayacak? " dedim.
Oysaki hayatın ta kendisiymiş.
Seneler geçti.
Fark ettim.
On üç sene sonra,
Şehir başka.
Mekan başka.
İşte ders karşımda.
Bir bardak çay,
Borsa gibiymiş.
Değeri paha biçilmezmiş.
Değersiz değerli yapan,
Sıradanı olağanüstü yapan,
Birkaç insanmış.
O insanların anlık düşüncelerine göre şekillenmişiz.
Bu sayede çayın da değerine değinmişiz.
Daha kim bilir ne görünmez değerler var.
Onları da fark ederiz.
Belki bir ara yoksunluğunu çekeriz.
Hayat bazen komiktir.
Öğrendim.
Bir bardak çay yerine göre önemlidir.
Tüm bardakları kaldırın.
Doya doya için.
Çok çok bir bardak çay demeyin.

Muharrem Güney

Çay Olmadı Şarap

“ Bir bardak çay içelim. ” dedim.
Gelmedin.
Gelmeyeceksin.
O zaman bir şekilde usulüne uygun,
Bir ortamda usulüne uygun,
Şarap içelim.
Hafiften bir müzik,
Keman, piyano mesela,
Gelmedin.
Gelmiyorsun ya çaya.
Gelme ihtimalin nedir şaraba?
Yazıyorum.
Okuyorsun.
Okuyorsun.
Ama,
Bunların hepsi,
Bunların hepsi,
Bir köşeye bırakılmış davetiye gibi.
Şarap diyorum ya.
Benzedik yıllanmış şaraba.
Ama bir farkla,
Yıllanmış şarabın doyulmaz tadına.
Biz böyle yıllandıkça,
Acı veriyor insana.

Muharrem Güney

Çimento ve Altın Kaplama

Bizden öncekiler,
Çimento oldular.
Binayı kordular.
İnsandılar.
" Eeee biz de insanız. " diyoruz.
Sorsanız çok değerliyiz.
Onun için bizi hiç birşey ırgalamaz.
O zaman biz altın kaplama bulunmazlarız.
Onun için onlardan farklıyız.
Etrafta farkımız.
Bak da bir gör etrafına nedir farkımız?

Muharrem Güney

Çizgi

Bugüne kadar eski kuşakları övdüm.
Onlara özlem duydum.
Şimdi biraz da bizlere bakalım.
Biz sınır mıyız?
Biz çizgi miyiz?
Neyiz?
Bilmem.
Ama farklıyız.
Farkımız,
Sonrakilerle gelince yan yana,
Ortada.
Ya da emsallerimizle gelince yan yana,
Hep bununla geçer konuşma.
Sanki bir yakıt doldurma.
Dayanmak için ortama.
Onun için biz çizgi miyiz?
Sınır mıyız?
Neyiniz?
Onun için değerliyiz?

Muharrem Güney

Çocuk Uyuyan Güzeller

Sene 94-95,
Orta okul sıralarında,
Pazartesi sabahlarında,
Okula gitmeden önce,
ATV Kahvaltı Haberlerini izlemece,
Psikolog Nusret bizimle.
Konu hep aynı,
Ne olacak çocuk toplumun halı?
Ne zaman gelir büyüme zamanı?
Baktık, vardık yirmi yıla.
Çocuk büyümeyiz mi yirmi yılda?
Ananızım, babanızım diye başlayan macera,
Nereye dayandı acaba?
Yirmi yılda çocuklar büyümeyiz mi acaba?
Büyümedi bari ergenliğe varsa.
Masallar, masallar derler.
Nerede acaba realist yetişkinler?
Hep çocuk büyütmeği anlatırlar.
Çocukları büyütecekler ne olacaklar?
Toplum büyüse, olgunlaşsa,
Olayların farkına varsa.
Olurduk yirmi senede bambaşka.
Ya acilen herkes uyansa,
Ya da herkese iyi uykular tatlı masallarla.

Muharrem Güney

Çocuklar

Yaş 22 falan,
Özellikle karşı cenahtan insanlar,
15, 20 yaş büyük insanlar,
" Çocuk " derler.
" Ne çocuğu " diye gezinen ben.
Yaş otuz beş.
10, 15 yaş küçüğe çocuk diyen ben.
" 2007'de söyledim. " diyen ben.
" Vay be... " diyen onlar.
Öğrendim.
Demek ki böyle oluyormuş.
Öğrendim bana çocuk diyenler neden diyormuş.
İşin garip tarafı,
10 sene önce kızdığım şey,
Bugün komik.
Öğrendim.
Bana çocuk diyenler böyleymiş.
Yaş geçtikçe insanlar gençleşirmiş.
25 yaşında batan " çocuk ",
35 yaşında gülen " çocuk ".
Öğrendi o çocuk.
Biri senden 10, 15 yaş büyükse,
Sen ona çocuksun yeterince.

Muharrem Güney

Çözüm Spor

Toplum sınıflardan oluşur.
İşçiler,
Patronlar,
İşçiler sporcudur.
Tarih boyu yollarda spor yaptılar.
Teknik direktör olan patronlar.
Toplanıp beyanname yayınladılar.
Bu beyanname yayınlayanlar,
İşçi de farklı birşey ararlar.
Bu sefer fark yaratma sırası sizde.
Şimdi türlü sorunların var.
Çeşitli mecralarda anlatır.
Ağlarsın.
Evinde,
Salonlarda,
Spor yaparsın.
Toplanın.
Bir araya gelin.
Giyin eşofmanlarınızı.
Yazın kağıtlara sorunlarınızı.
Kağıtlar elinizde,
Sorunlarınız dilinizde,
Haydi yürüme sırası sizde.
Siz yürüyün ki,
Farklı birşeyler olsun.
Dilerseniz,
Havlu boyunda,
Portakal suyu elde,
Şimdi spor sırası sizde.
Fazla değil.
Sadece üç, beş kilometre,
Tadına varırsın.
Sorunların çözümlünce.

Muharrem Güney

Defolu Kuşaklar

Üretim asırlarca devam etti.
Ürünlere yeni özellikler eklendi.
Ortalama kalite hep yerindeydi.
Çeşitli sınavlar verildi.
Ürünler, üretenler birlikteydi.
Bizlere kadar.
81'liyim.
Belki defoluların ortasında,
Bir defoluyum.
Defolu bizlerle beraber,
Tüketici hakları gelişti.
Defolunun biri:
" Kotumda yanlış dikiş var. " dedi.
Mağazaya koştu.
Kimse demedi orada.
" Sende de defo var. "
Şimdi görüyoruz.
Araç markaları defolu ürünlerini geri çağırıyor.
Asıl biz,
71, 91 doğumlu olanlar geri çağırılmalı.
Bizlerin ilerisindekilere belki birkaç sene sonra,
Matrix'teki gibi güncellemeler yapılabilir.
Neyse bizler toplum hayatının bir kısmından çekilebiliriz.
Şu endüstri 4-0 gerçekleşirse,
Toplum hayatının bir kısmıyla ilişigimiz kalmaz.
Telefonu ellerinden düşmeyenler,
Telefon güncellediğiniz gibi,
Kendi ürünlerinizi güncellemenin,
Kendi ürünlerinize format atmanın yolunu arayın.
Belki bu sayede,
Daha köklü,
Daha hızlı bir düzelme olur.
Haydi kolları sıvayalım.

Muharrem Güney

Değer Değişikliği

Bu toplum benden önce başkaydı.
Bense kalıntılarına şahit oldım.
Şimdi çocuk kafasıyla hatırlayandım.
Hatırlamasaydım.
Rahatsız olmasaydım.
Diğerlerinin arasına karışıp boş yaşantıya,
Devam etseydim.
Bu acı veriyor insana.
Her an,
Sokağa çıktığında,
Kıyaslırsın bunu 80'lerin gençleriyle.
O toplumun yazılı olmayan kanunları vardı.
Yeni gelenlerle hepsi yerle bir oldu.
Sokağa çıkmak,
Onları görmek bile dert oldu.
Çünkü onlarla hatırlanıyor.
80'lerdeki gençlerin sokaktaki halleri,
Bu 80'lerin değerleri çok kötü bir miras mıydı?
Diğer gelenler reddetti.
Reddetti de baksana şu halimize.
Ne olacak bu gidişle?

Muharrem Güney

Değerler

Tarih içinde,
Hayat gereğince,
Kimler gelip gidiyor.
Onlar gidiyor da,
Bize ne oluyor?
Bu nesilden nesile aktarılan değerler,
Ne çabuk çözüldüler.
Aradaki çimento demeyin: " Üç beş kişiler. "
Kendimize gelelim.
Demeyin: " Benim dünyam evim. "
Dışarıyı seyredelim.
Seyretmek de yetmez.
" Bulduğun gibi bırak. " derler.
Bulduğumuz hale getirelim.
" Benim dünyam küçük anlamsız dünyam. " demeyin.
Geldiğimizde nasılsa,
Biz giderken de öyle bıraksak ya.
Korkma.
Korkacak neyimiz var?
İstikamet belli.
Er ya da geç toplanacak hepsi.
Diyorsan ki: " Ben gitmem oraya belki. "
Bu yola devam et.
Ömrünün sonuna kadar seyret.
Seyret ama,
Eğer seyredersen kendini hazırlama mutlu sona.
Mutlu son için çıkmalı sahaya.
Bireysel olarak ne çıkarsa bahtına.
Ama gitmeden bir işe yara.
Bu kadar basit bakma hayata.
Koş eye, arabaya,
Çocuğa,
Şöyle: " Hangisi yanında? "
Öbür taraf yolunda,
Gitmeden bir işe yara.
Birşey bırakmakla kalma.
Bırak ona.
Bir dünya,
Dünyaya baksın umutla.
Sen de biliyorsun ya,
Kaçıyorsun kolaya.
Haydi iş başına.
Bırakacağını bulama toza.
Göz alsın parlama parlama.

Muharrem Güney

Değerler 2

Bu toplumda gerçek değerler vardı.
Kimisi bizler gibi bunları ucundan yakaladı.
Sokakta,
İş yerlerinde,
Televizyonda,
Türk filmi karşında,
" Of yine mi? " lafı ağzında,
Bu bir aşımış oysa.
Kısa bir süre devam edildi bu aşıya.
Ama aşıdan sonra bak etrafına.
Aşının değerini anla.
Geç olsa da,
Aşı gitti.
Otobüste gençler koltukta,
Yaşlılar ayakta.
İş yerinde,
Tedarik zinciri uzundu.
Malzeme satanlar,
Üretenler,
Toptancılar,
Perakendeciler,
Vardı.
Üretenlerde çalışan ustalar,
Kalfalar,
Çıraklar vardı.
Her bir aşama değerliydi.
Onun için,
İki usta,
Biri altmış,
Biri kırk yaşında,
Biri diğerinin nasıl otururdu yanında?
Şimdi tedarik zinciri maddi olarak kısaldı.
Üretenler perakendeci de oldu.
Manevi tedarik zinciri de onun için mi kısaldı?
Değerler yok oldu.
Her an televizyonda olay sonucu.
Bu gidişle ne olur bu işin sonu?

Muharrem Güney

Derdimiz

Yüce kuşaklardan bu dizeleri anlamayanlar varmış.
Sorun bu ya:
Yüce kuşaklar bu 71-91'i nasıl yaratmış.
Yaratmış da,
Bizleri bunlar bu devre taşımış.
Taşımışsa,
Beğenilmiyorsa,
Bu 71-91 olan bizleri,
Ve gerisini,
Toplayın bizleri.
Toplayın ki çözün derdimizi.

Muharrem Güney

Ders

Çok derslerden geçtim.
Beraber de çok derslerden geçtik.
Hiçbir ders sizin dersiniz kadar kalmadı.
Aklımda,
An be an,
Benim yazan,
Yazıyorum senelerdir.
" Müziğe algı bozucu... " derler.
Müzik eşliğinde yazıyorum.
İkmal kalıyorum.
Ben bu dersten geçecek miyim?
Bilmiyorum " Bu dersten geçer miyim? "
Biliyorum " Ömür geçiyor. "
Geçtiğim sınavın sayısı belirsiz.
Yazdığım ödevin sayısı da belirsiz.
Artık şu dersten geçmek istiyorum.
Ama takdir sizin.
Hangisi var?
Geçen ömürde ikmale devam mı?
Diplomayı alıp kepi fırlatmak mı?

Muharrem Güney

Dersi Kıranlar

Nesilden nesile,
Mutlu yaşadık toplum içinde.
Dersler devam etti.
Güzellikler süre geldi.
Ben de bu güzellikleri,
Sonundan yakaladım.
Benden büyüklerin,
O zamanki gençlerin,
Nasıl davrandığını hatırlarım.
Onlardan kimse dersi kırmadı.
Olşa olsa öğrencilik bitince,
Öğretmen olmadı.
Ya da ders verdi.
Ödev vermedi.
Ödev verdi.
Etüt yapmadı.
Eğitim yarım kaldı.
Toplum sınıfta kaldı.
Bilmem bu saatten sonra eğitim olur mu?
Yakalar mıyız seksenlerdeki toplumu?
Herkeste aynı soru,
Nedir acaba bunun yolu?
Ben sonu gördüm.
Tam görenler,
Bir yol gösterebilirsin.
Hep beraber gidelim.
Bizden geçti deneyin.
Tam gören sizsiniz.
Bu yol da rehber de sizsiniz.
Yola koyulun.
Yolunuzu izleriz.
Bu yolda rehber sizsiniz.
Deva tecrübeniz.
Kanayan toplum yarasını iyileştirir miyiz?

Muharrem Güney

Dertsiz Özgürlüğün Tavan Yaptığı Günler

Daimi mekan Ankara,
Birinci mekan selam 91. Yurt'a.
Hergün saat 16:00'da,
Hazır takım basket sahasında.
Gece de oynadın.
Hani kar soğuşunda,
Millet camlarda,
Şu delilere bak ya.
Salon da vardı.
Hani parke üstü en havalısı,
Ayak parkeye değer.
Sanki vücutlar uzar, genişler.
Hızlı internet o zaman ne nimet.
Müzikler, filmler ağda.
Doymadık doldura, doldura.
Kaçına baktın ya?
Yine donduran soğuk uykudan da kalktın ya.
İstikamet Köfteci Esat'a,
Deliyiz ya.
Bunun da zevki böyle ama.
Kedi konseyi faaliyetleri,
Söylenirdi hepsi.
BUSEL, BUSEL,
Ne zaman biter bu sel?
BUSEL bitti.
Başladı Bahçeli günleri.
Kebaptı hepsi.
Ama ille de söylenmeli.
O dersten o varmış.
Şundan şu varmış.
Sabah saat çalmış.
Kimin dersi varmış?
Boş ver yat aşağı.
Harikadır her ödevin, sınavın son dakikası.
Hele o sunumlar,
Zordu çoklu, karışık olanlar.
Kimdeydi sıra?
Sakin unutma!
Boş ver zaten oldu çorba.
Hele Cuma ya da pazartesi boşsa,
Haydi havaya.
Ödev hazırlama da,
Söylenmeden olmaz ya.
Deste deste kitaplar,
Sence kaç işe yarar?
Gündüz yat.
Gece çalış.
Saat çalmış.
Gözü açmış.
Sence çay ne zaman hazır?
Kahveye geçtin.
Çayın etkisi azdır.

Uyku kaç kupaya azalır.
Kupada orta kahven hazır.
Orada da yok ayar.
Sence kaç kupa seni ayakta tutar?
Boş ver.
Daha nasılsa var.
Gelsin en tatlısından eğreti uykular.
Sıkıldın ya,
Haydi Bahçeli'yi arşınla.
Hayat buymuş ya.
Sen ıskala.
Kafa gelecek rüyalarında.
Sabahtan gece yarısına,
Talim okula.
Sakin dersten sanma.
Hayat buymuş ya.
Anladı çıkınca.
Var orada askerlik fantazisi.
Biri buldu Van/Erciş'i,
Diğeri Siirt'i.
Nerede askerde Bilkent hayali?
Okulun tadı,
Rakıya, biraya karıştı.
Orada tat farkı.
Geldi bahar şenliği.
Gelsin biranın poşetlisi.
Sence bize yeter mi hepsi?
Sağdan soldan gelir kokular.
Size gelecek temalı rüyalar.
Sorsak acaba ne buldular?
Akılda ne maaşlar.
Arttırdıkça arttıranlar.
Nereye koştular?
Ne buldular?
2000 girişliler size gerçekten iyi uykular.
90'larda Hasan Güney'e " Of ya... " diyen çocuğa selamlar.

Muharrem Güney

Dilini Yutanlar

İnsanlar bazen,
Fiziki bir rahatsızlık yokken,
Dillerini yutarlar.
" Konuşmayı unuttular. "
Desek,
Konuşuyorlar.
Fiziki bir rahatsızlıkları yok.
Ama bir sorun var.
Böyle durumlarda sorunu dile getirmek yerine,
Sessizliği seçiyorlar.
Hal böyle olunca,
Sorun da kalıyor.
Sırlar kuşağında,
Her sorun bir çözüm bekler.
Sırlar kuşağında olunca,
Çözümsüz de kalıyor oysa.
Sorun varsa,
Konuşalım.
Sorunlarımıza,
Çözüm bulalım.

Muharrem Güney

Dizeler

Dizeler gelir yıllardır.
Önce okul şiirleri,
Sonra okulda tanıdım seni.
Seninle,
Dizelerin konusu değişti.
Dizeler sana akar oldu.
Nedir sence sonu?
Dizelerle çağırdım seni.
Bazen geldin.
Geldin ve gittin.
Sensiz dizeler de gelmiyor.
Sen yoktun.
Dizeler vardı.
şimdi dizeler de yok oldu.
Ya da damlar oldu.
Dizeler de mi suçlu?
Neydi acaba suçu?

Muharrem Güney

Doğum Sancıları

Bir asır önce bir bebek doğdu.
Doğum ekibinin lideri Atatürk'tü.
Nasıl beslenip büyütülüneceğine dair,
Rehber de bıraktı.
Adı Gençliğe Hitabe'ydi.
Toplum her toplum gibi kesimlerden oluştu.
Önce " Bırakınız yapsınlar. Bırakınız geçsinler. " savunuldu.
Ama ortada yapıp geçecek yoktu.
Onun için devlet inşaata başladı.
Sonra yapıp geçecekler bundan yararlandı.
Bu yapıp geçecekler her dönem daima sahnede olmalı.
Eğer yapıp geçmeye niyetliysen,
Her koşula hazır olmalısın sen.
Dönem dönem rol aldın sen.
Eee şimdi neredesin sen?
İnşaatta çimento sen.
Onun için ağlama sen.
Dönem dönem sesin çıktıkı.
Sesin her zaman çıkmalı.
Sizler aranızda katılacaklara daima örnek olmalı.

Muharrem Güney

Dönem

Tarih dönemlerden oluşur.
Her dönem birbirinden farklarla oluşur.
Kimi asırlar önce,
Kimi birkaç sene önce,
Sadece birkaç sene içinde,
Yaşanıyor iyilikler, güzellikler.
Biraz sene sonra aranıyor.
İyilikler, güzellikler,
Sorarsan: " Nerede? "
Cevap: " Son verildi o döneme. "
Herşey böyle mi yaşanır basitçe?
O zaman neden arar gözler güzellikleri dair o döneme?
Yaşananın kötü,
Yaşanmışın güzel olduğunu bile bile.

Muharrem Güney

Dünya

Bu dünyada yaşanabilir dünyayı görenler,
Havasını ciğerlerine dolduranlar,
Var.
Birde kıyısından, köşesinden yakalayıp,
Saftirik çocuk haliyle görüp,
Onu nelerin beklediğini bilmeden,
Geleceğin peşinden koşanlar,
Var.
Birde bunlara hiç şahit olmayıp,
Yeni düzende yetişenler,
Var.
Onların şanssızlığı,
Haydi görmediler,
Bilmediler,
Onları yetiştirenler de anlatmadılar.
Eski mükemmel düzeni.
Anlatmadılar ki,
Bilsinler.
Kıyaslama şansları olsun.
Bunların arasında bir suçlu varsa,
Son söz edilenlere,
Eskiye öğretmeyip,
Kıyaslama şansı vermeyenlerdir.
Eski öyle birşeydir ki,
Önce sorun bile yoktu.
Birinin sorunu varsa,
Diğerleri tarafından kapatılırdı.
Sonra tek sorun para oldu.
Senelerce konuşuldu.
Geldik bugüne.
Sorun türlü türlü,
Eskiden hiç akla,
Hayale gelmeyecek var.
Her türlü,
Kim derdi zamanında,
Bir sorundu yürümek sokakta?
Bizler birbirimizi yerken bugün,
Daha neler göreceğiz hangi gün?

Muharrem Güney

Düşünce

Tarihte nadiren değişti düşünce.
Günlük hayattan yöneldi uzak hedefe.
Kapsayıcı oldu benden bize.
Ortaya çıktı ancak herşeyden vazgeçince.
İhtiyaç var öyle bir vazgeçişe.
O vazgeçişi okuduk senelerce.
Hangimiz gördü sence?
Okuduk ya uyuyor beyinlerde.
Ne uyandırır sence?
Düşün düşün.
Neyin, kimin sesi yeter?
Beyinlerin o bölgesine,
Uyansa o düşünce,
Herkes geçse harekete.
Göz, kulak yetmiyor mu?
Acaba nedir bunun yolu?

Muharrem Güney

Eğitim

Seninle başladım eğitime.
Resmi eğitimden çok önce,
Sen hep olmak istediğimdin.
Bu yolda eğitim faaliyetine devam ettik.
Hep olması gerekeni gösterdin de,
İnsanların geldiği şu hali hesap edemedik seninle.
şimdi sen, ben ve tüm insanlar,
Bir sınavın eşiğinde,
Kuşakların birikimiyle,
Geldikleri bugünde,
Herkes büyük sınavın eşiğinde,
Bu nasıl birşey gibi,
Hatırla.
Hani benim genel sınavlarım vardı.
Orta okul, lisede,
Bir İstanbul sevdası vardı bende.
Ya orta okulda,
Ya lisede,
İstanbul yolu göründü.
Sevinçle,
Genel sınav gelince,
Döndü bir hayale.
O genel sınav tüm derslerden bir sınavdı.
Ortalama terazisinin en ağırıydı.
şimdi on dokuz sene sonra sadece ben değil,
Bütün millet bir genel sınav verecek.
Bakalım bu millet haline ne diyecek?
İşte bu sefer senin günün bu kadar önemli olaylara gebe,
Umarım bu milletin babaları da,
ğretmiştir onlara,
Tıpkı senin öğrettiğin gibi bana.
Tüm babalara bir karne verilecek yakın zamanda.
Ya devam vatandaşlığa,
Ya merhaba kulluğa,
nce sana,
Sonra tüm babalara,
Haziranın nc pazarında,
Dilerim hepsi senin gibi başarılı olur bu büyük sınavda.
Bilmem daha nasıl anlatılır bu hayranlık sana.
Sen 68'lisin unutma.
Bilmem ne denir benim kuşağıma?
Ve sonrasına?
Onun için herkes büyük sınava.
Ondan sonra hep beraber bugünü kutlamaya.
Haziranın nc pazarı kutlu olsun önce sana,
Sonra tüm babalara.

Muharrem Güney

Eleği Belirsiz Elekten Geçmek

Kariyer.net'te bir işe başvurursun.
Kimi üç kere listeler.
Üstüne de üç bakar.
Ama aramaz.
Nedendir?
Aşık mı oldun kardeşim?
Çağır.
Ne diyeceksen de.
Bir bardak çaydır içeceğim.
Olayın birde LINKEDIN ayağı var.
Birincisi LINKEDIN üyesi,
İkincisi falanca sektörden birisi,
Korkma, çağır.
Söyle derdini.
Söyleyeyim derdimi.
Baktıysan bir derdin var.
Derdini söyle.
Olmaz ki böyle.
Belli ki söylediğim birşeyden baktın.
Çağır.
Sözümün üstüne,
Söz söyle.
Bu kadar çekinme.
Merak ediyorsan söyleyeyim.
Ben Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi'ndenim.
Hani şu ülkede becerilemeyen iştenim.
Ne kadar bilgisiz varsa bu işte.
Halk koşuşur peşinde.
O sebepten ben de oldum başka yerde.
Bunları sana anlatmaya yetmez birkaç dize.
Çağır.
Konuşalım biz bize.
Kaçıyorsan, korkuyorsan,
Bak öyleyse.
Bu iş sessiz film değil.
Çağır.
Konuşacağımız aynı dil.
Korkma sana birşey olmaz.
Olacağım deplasmanda.
Hani senin sahandada.
Sadece bakma.
Haydi ara.

Muharrem Güney

Elmas

İnsanlar arasındaki farka,
" Bireyciler ve toplumcular. " dedim.
Bu tarafta da öbür tarafta da,
Geçmişte toplumcular çoğunlukta.
Bireyciler azınlıkta.
Günümüzde bireyciler çoğunlukta.
Toplumcular azınlıkta.
Onun için bu durum toplumcuları elmas yapmakta.
Bu elmaslar her yerde azınlıkta.
Devam her yerde artlarından el sallamaya.
El salladıkça,
Öncekiler gelir aklıma.
Nasıl gelmesin aklıma?
Dün gibi hepsi canlı ya.
Ömrüm artlarından el sallayarak geçecek.
Benden sonra birileri artlarından el sallamaya devam edecek.
İşte dünyanın sonu böyle gelecek.

Muharrem Güney

Emsallerim

Hep söylüyorum.
Yine söylüyorum.
81'liyim.
Eğer 71'liysen,
Emsalimsin sen.
Eğer 91'liysen,
Emsalimsin sen.
Emsalim iki gruptur.
Biri koşar renkler peşinde.
Şampiyon nerede?
Diğeri koşar giysi, kafe,
Peşinde.
Haydi koşun.
Koş bakalım da,
Bir dur soluklan.
Bak etrafına.
O renklerin,
Kıyafetlerin,
Kafelerin,
Öneminin devam etmesi için,
Rahatın için,
Bir dönemecin eşliğindesin.
Onun için o renkler,
Kafeler,
Giysiler,
Bir süre başını döndürmesin.
Sağlıklı bir karar vermelisin.
Onun için kısa bir süre onlara boşvermelisin.
Sağlıklı karar olsun senin.
Sonra bir yerlerde yine gezersin.

Muharrem Güney

Emtia

Okul hayatı bitti.
Hayallerle başladım bu yola.
Emtialar için kopan kıyameti gördüm.
Bu kıyameti koparanları da gördüm.
İnsanlık elden gitmiş.
Bir kıyamet kopacaksa bunun için kopsun.
Orada emtialar için kıyameti koparanları görmedim.
Belli ki emtialar için kıyamet koparanların,
Korkuları var.
Neden konuşanlar onlar?
Neden konuşurlar?
Ömrümü bu sorunun cevabını bulmak için harcadım?
Ama hala bulamadım.
Anlaşılan o ki bu sorunun cevabını bulmaya,
Ömür yetmeyecek.
Kıytırık emtialar için ömürler yitecek.

Muharrem Güney

Enerji

Şimdiler yeni yeni enerji kaynakları aranıyor.
Bazen de yanı başında enerji kaynakları bulunuyor.
Sana bunlar bir telefonla,
Bir mesajla,
Ya da yolda görmeyle,
Geliyor.
Bu enerji seni öyle bir şarj ediyor ki,
Birkaç zaman akıldan hiç çıkmıyor.
Dün yine böyle bir enerjiyle karşılaştım.
Birkaç mesajla depoladım.
Kendisi yirmi altı sene öncesinden,
Tek ağlayarak ayrıldığıımız mezuniyet töreninden.
Bir anda mavi önlüklü, beyaz yakalı oldum.
Sevinçle de doldum.
Anılar canlandı.
Teneffüste küçük bir delik duvarda,
Biz karşısında,
Bir taş ayağımızda,
Oyunumuzun amacı o taşı o delikte geçirmekti.
Hatırla.
Oyunun adı da Feyyaz golcülüktü.
O zaman Beşiktaş'ta Metin, Ali, Feyyaz dönemi,
Eee Feyyaz da bizim oyunumuza ad vermeli.
Altan ve Muharrem bu oyunu oynadı.
Ama derslerde yan yana olamadı.
Nedeni derslerde konuşmalarıydı.
Nasıl konuşmasınlar?
Vardı konuşulacak çok konu.
Onun için yirmi yedi sene sonra enerji oldu.
Böyle enerjilerle devam yola.
Herkesin böyle enerjiler bulması umuduyla...

Muharrem Güney

Enflasyon

Bu kavram 80'lerde,
Yani beraber bizimle,
Girdi sözlüklere.
O zaman para konulu,
Konuşuldu.
Hiç düşünülmedi.
Bu toplumun değerleri,
Enflasyon karşısında erir mi diye?
Ama eridi işte.
Karşılığında özlem duyan bir kuşak,
Çocuk da olduğu için daha da özlem duyan bir kuşak,
Ve hiç bilmeyip akışa kapılıp giden bir kuşak,
Bıraktı bize.
Bugün sokakta yaşananlar,
80'leri yaşayıp hatırlayan hangimizin aklına gelirdi?
En basit tarafından günlerce durmadan yağmurun altında,
Sırtımda çanta,
Yürüdüm ilkokula.
O bile değişti.
Her birimiz enflasyon karşısında eridi.
Eve telefon gelsin diye,
Aylarca sıra bekledi.
Kimleri,
Şimdi yolda bile yürürken telefon elde.
Düşünme.
Enflasyonu örter diye,
Enflasyonu gördük manevi tarafından.
Devalüasyon bari görmesek önümüzdeki,
Dönemde.
Kalp enflasyona dayandı da,
Devalüasyona dayanır mı sizce?

Muharrem Güney

Eski Bir Film

Senelerce benden çok önce,
Filmler ekrana gelince,
Of yine mi?
Diyerek seyrettim.
Bugün yine bir tanesini seyrettim.
Ama farklı bir gözle,
Olması gereken buymuş.
Etrafına bak.
Ortam ne olmuş.
Kim suçluymuş?
Kim bu ortamdan mutlu olmuş?
Herkes her karesini bildiği filmi özlemle seyreder olmuş.
Çünkü o ortam yok olmuş.
Muharrem bunun son anlarına şahit olmuş.
Kendini şanslı sayar olmuş.
Herkes onu bekliyormuş.
" Biz senden önce böyleydik. " diyormuş.
Birkaç sene sonra herşey değişiyormuş.
Soruyorum: " Niye böyle oldu? "
Kimseden cevap yoktu.
O zaman Muharrem'di suçlu.
Biraz gösterdiler.
Senden önce,
Ortam böyle.
Dediler: " Suçlu sensin bence. "
Muharrem devasa bir güçle geldi.
Hepinizi değiştirdi.
Tek basamaklı yıllarında,
Herkes eski halini seyreder oldu ekranlarda.
Muharrem suçluysa,
Tek basamaklı yıllarında,
Ne güç varmış onda.

Muharrem Güney

Eski Fotoğraflar

Birkaç tane siyah beyaz fotoğrafım var.
Böyledir geçiş döneminde doğanlar.
Siyah beyaz dünya aslında bir rehberdir.
Alsan eline birkaç kare,
Ya da Facebook'ta uçurur kare kare.
Çelişki başlar onlara bakınca.
Adamlar,
Kadınlar,
Őimdikilerden kat be kat çağdaŐlar.
Daha bir iletişim halindeydi bunlar.
Yanlarında hikayedir iş yerinde kurulan takımlar.
Çünkü onlarda ruh var.
Bizse insan görünümlü robotlar.
Robotlar gelecekmiş.
İnsanların yerini alacakmış.
Aldılar bile siyah beyaz olanlar insan,
Biz renkliler olduk robottan.
Onun için o kadar kopuk,
Tepkisiz,
Dünyada Şarj süremiz geçsin diye bekleriz.
İŞte onun için siyah beyaz fotoğraflarda gözlerimiz.
O günleri özleriz.

Muharrem Güney

Eskiden

Eskiden rakı sofrasında buluşan insanlar,
Cuma günü camide buluşan insanlar,
Akşam apartmanda iki satır laflar,
Nerede şimdi o insanlar?
Şimdi akşam apartmanda,
İyi akşamlar dedin ya,
Maruz kalırsın uzaylı görmüş bakışlara.
Korkma sen normalsin.
Onlarsa anormal.
Geçmiş unutan insanlar çoğunlukta.
Unutmayanlarsa azınlıkta.
Böyle olunca,
Normal olan acayip olmuş.
Sadece " İyi akşamlar." demek,
Acayip olmuş.
Diyenler değil acayip.
Tam tersi bakanlar acayip.
Eskiden kapı çalar,
İnsanlar bir kase yoğurt arar.
Şimdi çalmaz.
Çalsa bile açmaz.
Uç beş ev içinde,
Yabancı olduk birbirimize.
Ne oldu bugün apartmanda sence?
Ne kadar yabancı,
O kadar artar korunma ihtiyacı.
Sen böyle devam et.
Dünyayı kendi dünyandan seyret.
Ama ne hikmet,
Eskiyi hayal et.
Eski güzeldi.
Herkes hem fikirdi.
Peki kim değiştirdi.
Kimse söylemedi.
O zaman ben değiştirdim.
İlkokuldan eve yürürken,
Ortamı beğenmedim.
Suç siz büyüklerin değil.
1988'de 7 yaşında olan benim.

Muharrem Güney

Eskiye Özlem

Eski denebilecek dönemi,
Belki 80'leri,
Ucundan yakaladım.
Bununla kıyaslama şansı buldum.
O siyah beyaz filmlerle büyüdüm.
" Of yine mi? " dedim.
Şimdiyse onların esamesi yok.
Esamesi olmadığı için benden sonrakilerin kıyaslama şansı yok.
Sanki uzaydaymış gibi havada asılı,
Belki biraz meraklı,
Hallerine şaşmamalı.
Var mı acaba anlayanı?
Anlamak için biraz eskiyi bilmeli.
Bilmiyorsa biraz kitaba, gazeteye göz gezdirmeli,
Ama bilmeli.
Bilmeli ki,
Bilerek söylemeli.
Ki söylenenin olsun bir değeri.
Yıllar geçti kuşakların değeri düştü.
Üst kuşak alt kuşağa iki laf anlatsaydı,
Böyle olmazdı.
İşte karşımızda yeni kuşakların dünyası,
Mecburen yaşamalı.
Öyle bir yaşamak ki,
Eskinin manzaraları gözünün önünde,
Anlayan var mı sence?
Mecburen devam yürümeye.
Anlayan olsaydı,
Eskiye hatırlayan, bilen böyle yaşar mıydı?
Gerek toplumsal hayatı,
Gerek ticareti,
Başkaydı.
O yılların,
İnsan vardı.
O zaman,
Şimdi kaldı mı insan?
Kaldıysa görünecek ne zaman?

Muharrem Güney

Eve Girenler

Tarih boyu o meşhur eve girenler makbul oldu.
Kader bu ya o meşhur girenlerce bizler makbul olduk.
Eee biz makbulsek,
Bu ev bizlerden önce sizin evinizse,
Temizlemek size düşer bizce.
Bir gün o eve gelirsek,
Temiz görelim evinizi.
Hani o her misafirde,
Tabi olan temizliğe,
Bizler makbulsek,
Evinizi daha itinalı temizleyin.
Temizleyin ki,
Gelecek sizin.
Daha fazla düşünmeyin.
Düşünmemek için o evi dip bucak iyi temizleyin.
Haydi gelecek sizin.
İyice temizleyin.
Üstün körü süpürmeyin.
İyice üstünden geçin.
Sonra iyice silin.
Tozunu iyice defalarca alın.
Haydi güzel bir temizlik yapın.
Hijyen yolunda aman birşey atlamayın.

Muharrem Güney

Fanus İçinde Sahte Mutluluk

Bir zamanlar dışarıda beraber mutluyduk.
Sonra kayboldu o dışarıdaki mutluluk.
Kendimize oluşturduk.
Fanus içinde sahte mutluluk,
şimdi acı kapıda.
Sahte mutluluklar,
Yaratılan ortamlarda.
O fanustan dışarı çıkmak yürek ister.
ıkacak olan acı eker.
Her gerçek mutluluğun yolu,
Ortak acıdan geçer.
şimdi ortak acılar unutuldu.
Herkes sahte mutluluk oyunu,
Oynar oldu.
Fanuslar içinde yetişenler,
Aldı eksik bilgiler.
Bu toplumun temeli acıdan geçer.
Er geç herkes bu yolu seçer.
Seçer de,
Seçmek için birini bekler.
Ya da bir olay bunu tetikler.
Neden o akıllar,
Fanusun camını kıracak o olayı beklerler?

Muharrem Güney

Farklı Bir Son

Yine bir sondayım.
Birkaç defa daha sondaydım.
Daha önce endişe ve şüpheyile karşıladım.
Bu sefer tebessümle karşıladım.
Nedendir çıkaramadım.
Bu defa yüzümde bir gülümseme bıraktı.
99'dan beri 17 sene sonra,
Karne alacak gibiyim.
Merak da yok.
O kaç gelecek?
Bu kaç gelecek?
Meraki yok?
Sadece bir tebessüm var.
Sebebini merak da ettim.
Ama bulamadım bu aralar.
Desek mutlu son,
Ama ucu açık bir son,
Belirsiz olsa da,
Sebep oldu doyumsuz mutluluğa.
Okulun son günleri gibi,
Yok teşekkürü, takdiri.
Bıraktı yüzümde gülümsemeyi.

Muharrem Güney

Favori

Orta okuldan beri,
Favori sevdam vardır.
Dönem dönem depreşir.
Yine o dönemlerden biri,
Herkes kendi nedenini söyledi.
Benimki biraz farklı gibi.
Altmışlarda ya da yetmişlerde,
Ne zaman modaysa işte,
O zaman insanlar insandı.
Bizler ise onların parçası.
Gerçek insan onlar.
Bizde insanlıktan ne kaldı?
Benim nedenim bir hayal.
Sanki dünya iki tûlek kılla,
Dönecek gerçek insanların,
Mekanına,
Mirasına.
Muharrem sen de dönecek sanma.
Ama inatla,
Kovala.

Muharrem Güney

Film

Bir film çektik.
" Beş sene sürecek. " demiştik.
Altı sene sürdü.
Hesap edemedik.
Gençlik yılları işte,
Sonunda bir belge verdiler elimize.
Kepi fırlattık sevinçle.
Hiç düşünemedik.
Herkes kaçışacak.
Etrafından o belgeyi görünce.
Görmesine gerek bile yok.
İsmi duymaları yeterli.
Görmese de,
Duymasa da,
İki kelam edince,
Sonuç hep aynı.
Sevinmiştik o belgeyi alınca.
Düşünmedik: " Varır mıyız sonuca? "
Ya da mutlu sona,
Ne varması mutlu sona,
Sırf o belgeden dolayı ortalık döndü savaşa.
Sorgulama başladı geçmişten günümüze.
İlk iğrenç sunum akla gelince,
Yüzde bir gülümseme,
O zaman başladık pişmeye.
Piştik yeterince.
Etrafa rahatsızlık verince,
Böyle oluyor her yerde.
Seyreyle.
Bu film 2006'dan beri böyle,
Kim bilir daha ne anılar gelir 2036'yı görünce.
Boşver filmi seyreyle.

Muharrem Güney

Format

Format terimi ile 1992'den bilgisayara,
Birkaç sene sonra,
80 megabaytlık hard disk takılınca,
Tanıştım.
Sonra bu bilgisayarda,
Yapılan işlemin insanda,
Yapılabileceğini meşhur Matrix'te gördüm.
Şunu bir bulsalar,
Biz 71, 91 doğumlulara,
Ve sonrasına bir format atsalar da,
Kuruluş ayarlarına geri dönsek de,
O özlenen ortamda,
Derin bir nefes alsam.
Onu buluna kadar,
Yaşar mıyız?
Tek parça kalır mıyız?
Bilmem.
Ama,
Bir kere eskiyi tattım.
Şimdi üstüne geleceğe dair,
Hayaller kuruyorum.
Tadı mükemmel olan,
O toplumu,
O ortamı,
Arıyorum.

Muharrem Güney

Fotoğraflar ve Anlatılanlar

Zamanında eline albümleri alırdın.
Tanırdın kimini.
Tanımazdın kimini.
Sorardın kimine.
Bir topluluk içinde,
Hangisi sendin?
Hiçbirine inanamazdın.
Hayatın başında olduğun için,
Ne gösterilen kişiye,
Şöyle bakıp da şimdiki yüzüne,
Ne de değişen yüzüne.
" Bu sen misin? " diye sorardın.
Onlar fiziksel olarak değişti de,
Ruhları,
Değerleri,
Orijinal, genç kaldı.
Hiçbiri deforme kuşak olmadı.
Onlar anlatırlardı.
Çocukken teknolojik açıdan gülerdin.
Şimdi o istediğin teknoloji karşında.
Sen bilgi kuşağıydın ya,
Bak bakalım etrafına.
Birde o güldüğün fotoğraflara.
Hangisi daha modern acaba?
Bulanmış olsalar da,
Siyaha beyaza,
Modernlikte fark atarlar sana.
Renkli olmayı birşey sanma.
O fotoğraflarda,
Sadece baksana,
Kadınlara.
Birde şimdikilere,
Hangisi kültürlü sence?
Sadece dış görünümüyle,
Biz gidiyoruz ya bir yerlere.
Gidiyoruz nereye?
Kiminle?
Bizi bekleyen ne?
Bir fikrin var mı sence?

Muharrem Güney

Galibiyetin Dayanılmaz Hazzı

Bir gün başına bir iş gelir.
Ona gidersin seni duymaz.
Buna gidersin seni duymaz.
Bu iş bir fare gibi seni kemirir.
Uyutmaz.
Hayatta tat bırakmaz.
Sonra birgün ilahi bir ışık yanar.
Sen de gr bir zahmet.
Der sana: " Sen de kafanı kullan bir zahmet. "
Sen de görürsen,
Ve de kafanı kullanırsan,
Tadına doyumaz bir yemeğe dönüşür,
Galibiyetin dayanılmaz hazzı.

Muharrem Güney

Gel

Meşhur maceranla gelmiştin Bahçelievler'e.
9 Ocak 2013'ten beri gelmedin hiçbir gece.
Samsun'da gelmedin.
Çayırova'da beklerim.
Gel bir gece.
Bütün rüya senin.
Gel bir gezelim.
Her yer senin.
Gel de bir dertleşelim.
Artık zaman mekan farketmez.
Ama gece gel.
Deniz kenarına gidelim.
Gel iki kadeh içelim.
Seni beklerim.

Muharrem Güney

Gelinen Nokta

Senelerce yabancılardan,
Robotları,
Uzaylıları,
Seyrettik.
Bizim öz sinemamızdan,
Dinden, imandan,
Dem vuranların halini seyrettik.
Seyrettik de,
İşte gerçekleştiği güne geldik.
Ne kadar dinden, imandan,
Dem vuran varsa,
Bizi getirdi bu noktaya.
Bize ne olur öbür tarafta?
Onlara ne olur öbür tarafta?
Belki biz içkiden, oruçtan,
Namazdan,
Gideriz öbür tarafta.
Belki de onlar gider,
Öbür tarafta.
Falancaya şunu dedin.
Fişmancaya şöyle ettin.
Gelinen nokta,
Belki bir gösterge unutma!
Belki yakın,
Belki uzak,
Ama görülecek eninde sonunda.
Unutma!

Muharrem Güney

Gençliğin Sırrı Bulundu

Otobüste, metroda,
Oturduysak bir koltuğa,
Sağa sola bakınırdık.
Yer verilmesi gereken biri varsa,
Yer verelim diye.
Bugün yayılıyorsa genç tayfası,
Gençliğin sırrı bulundu.
Bunlar hiç yaşlanmayacak.
Hep genç kalacaklar.
Buna hiç ihtiyaç duymayacaklar.
Bu kadar basit bir konuda bu toplum,
Bu hale geldiyse,
Varın gerisini siz düşünün.
Bizde devasa bir mucize yoktu.
Olmadı.
Bir eksiklik, hata varsa,
Bizden sonrakilerde.
Fazla söze gerek yok.
Etrafa bakmak yeterli.
Bize de düşen şaşırarak.
Ya " Biz neydik. " demek.
Ya da " Ne hale geldik. " demek.
Herşey böyle ufaktan başlar.
Büyür büyür böyle yaşadığımız ortam olur.

Muharrem Güney

Gençlik

Gençlik anılarıyla,
Gençlik olaylarıyla,
Büyüdük.
O zaman " Ne diyor bunlar? " diye,
Anlamaya çalışan bakışlarla onlara baktık.
Şimdi gençlik gitti gidiyor.
Geldi kıyaslama fırsatı.
Kıyaslayalım şimdi.
Sizler okuyan, tartışan,
Birşeylerin peşinde koşan bir gençliktiniz.
Belki onun kıymetini bildiniz.
Belki bilmediniz.
Birde boş bir gençliğin içinde olmak var.
Hani sizin elinizde gazete,
Bizimkilerin elinde telefon,
Siz gazeteden okur tartışırdınız.
Bizimkine geldi mutlak doğru bilgi elinde telefon.
İşte sizinle farkımız bu.
Teknoloji bilgi getirmedi.
Cahil bir nesil olan bizleri,
Yetiştirdi.
Sizlere sundu.
Altın tepside,
Anladık.
Sizin sunulduğunuz,
Bakır tepsi,
Bizim sunulduğumuz altın tepside bin kat değerli.
Sonumuz bu gidişle belli.
Yine de umut edelim.
Değişir belki.
Birde bitirmeden söyleyin.
Ne olacak bu 71, 91'in hali?

Muharrem Güney

Gerçek

Gerçek acıdır.
Onun için yüzdüğün küçük havuzundan çıkmalısın.
Okyanusa açılmalısın.
Sakın evini okyanus basmasın.
Kaçtığın gerçek hep seninle.
Seninle ve koruduğunu zannettiğin beraberindekilerle.
Onun için bunu erteleme.
Büyük bedel ödeme.
Tercih senin.
Ya sahtenin esareti,
Ya gerçeğin hürriyeti,
Olursan gerçeğin hakimi,
Silinir başka günlerin özlemi.
Vazgeç.
Yaşadığından geç.
Gerçeği seç.
Zordur gerçeği seçmek.
Nedendir deve kuşu gibi kafayı kuma gömmek?
Kumda ne var?
Dışarıda zor da olsa bir hayat var.
Ne çıkar bahtına?
Hür devam et hayatına.
" Keşke " deme sonra.

Muharrem Güney

Gerçekten Kaçış

Gerçekler çoğu zaman sıkıcıdır.
Bazen gerçekten kaçmak kaçınılmazdır.
Gerçekler seni rahatsız ederken,
Okul sıralarında hayalini kurduğun karakterler,
Güncel deyimle bir tık kadar yakınındadır.
Sonu iyi bitmese de,
Sona kadar yaşadıkları,
Olmak istediğin gibidir.
Bir süreliğine gerçekten kaçmak için yeterlidir.
Zamanında burduğun hayalleri hatırlamak da,
Bir tedavidir oysa.
Tedavi de bazen gereklidir.
Hasta eden gerçektir.
İlacı belki filmidir.
Her film değil.
Seneler önce izlenmiş.
Sende yer etmiş filmlerdir.
Böyle olunca,
Yok sıkılmaca.
Mutluluk verir izlemek.
Olsa de,
Ulaşamadığın amaca.
O zaman filme ya da filmlere devam.

Muharrem Güney

Gezenlerden Oldum

Daha önce de anlattım.
Yine anlatıyorum.
Biz üç grubuz.
İmzayı atmayanlar,
İmzayı atanlar,
İmzayı atanlar ve meyve toplayanlar,
İmzayı atmayanlardanım.
Eski toplum düzenine göre en son sıradaydım.
Yeni toplum düzenine göre en ön sıradayım.
Onun için buna dair sözler duymaktayım.
Sadece " Haftaya çalışma var mı? " diye soranım.
Çünkü buna dair bir şey duyanım.
Karşıdan gelen cevapsa:
" Biz senin gibi gezmiyoruz. "
Diyense üçüncü gruptan,
İmzayı atıp da meyve toplayanlardan,
Benim hayatım ne kadar makbulmüş baksana.
Senelerce oldum son sırada.
Ekonomik kriz varsa,
Bir numara yaptı beni.
İmrendirdim milleti.
Ya ne yapalım geçen seneleri?
Seneler bana geçti.
Milletin gündeminde şimdi.
Gözde yaptı beni.
Ne özelliğim varsa?
Bir özelliğim varsa,
Her işini kendi yapan denir bana.
Sordum.
Çünkü hafta sonu temizlik günüdür bana.
Normaldir her işini kendi yapana.
Garip gelir paylaşılana.
Başka yere çekebilir paylaşılan ha!

Muharrem Güney

Görmek ve Tatmak

Ben ve benim gibiler,
Bir pastanın son dilimi gibi,
Tattık toplumda olması gerekeni.
Şimdi bu tat bu toplumda kayıp tarif belki.
Herkes bambaşka.
Mesela o zaman beyaz,
Şimdi herkes simsiyah.
Bir zamanlar hazır puding de yoktu.
Toz puding de yoktu.
Ayşe Gürsel Güney,
Sütten, kakaodan,
Ve başka malzeme varsa ondan,
Birşey pişirirdi.
Adını sup koydu.
Tıpkı onun gibi bir tarif bulmamız gerek.
Toplumun geri kazanmamız gerek.
Değerleri bizden sonrakilere aktarmamız gerek.
Bunun için ne yapmak gerek?

Muharrem Güney

Gözyaşı

Gözü yaşlı bakıyoruz.
Sessiz sessiz konuşuyoruz.
Sürekli gözyaşı döküyoruz.
Bunun çare olmadığını biliyoruz.
Çareyi de biliyoruz.
Biliyoruz da bahaneler uyduruyoruz.
O bahanelerin bu vatanda olduğunu da biliyoruz.
Bu vatan olmadan olmayacağımızı da biliyoruz.
Gözyaşı dökmekten sıkılıyoruz.
Ama böyle devam ediyoruz.
Demek ki sıkılmıyoruz.
Bekliyoruz.
Neyi bekliyoruz?
Kimi bekliyoruz?
Beklenen gelir diye umuyoruz.
Umdüğümüzü bulur muyuz?
Sorsalar: " Hayat bir çaba. " diyoruz.
Ama çaba harcamamız gerekene sadece bakıyoruz.
Ne zaman çabayı gözyaşına seçiyoruz?

Muharrem Güney

Gölmek

Öyle acayip bir dönemden geçiyoruz.
Hayatımızın en kebab dönemini geçirdiğimiz,
Kişile iletişime geçiyorum.
Her zamanki gibi gülüyorum.
Ama bu sefere toplumsal bir alanda gülüyorum.
Sağdan, soldan soruyorlar:
" Neden gülüyorsun? "
Nasıl gülmeyeyim?
Elde kitaplar " Ondan o varmış. "
" Şundan şu varmış. "
Diye konuştuğumuz kişile,
İletişim halindeyiz.
Bu şarap gibi,
Yıllar geçtikçe gülümseme daha da artıyor.
Okul anılarıyla ölünceye kadar gülmeye devam.

Muharrem Güney

Gündelik Küçük Şeyler

Koşuyoruz.
Ama önümüze bakmıyoruz.
Koşarken,
Kilometreler geçerken,
İnsanlarla iletişim kurarken,
Günü kurtarmaya odaklıyız.
Hayat birkaç günden ibaret midir?
Elbette değildir.
Biliriz.
Ama vazgeçmeyiz.
Ama öğrenmeliyiz.
Hem tüm yüce duygular adına,
Hem kendi yararımız adına,
Düşünsenize bir:
Bir insanı,
Birkaç sene sonra,
Görsek farklı bir konumda.
Yüzümüz olsun.
Bir şeyler talep etmeye,
Belki dönüşecek bir merheme.
Deva derdine.
Onun için kırıp geçme.
Ezip hiç geçme.
Belki işin düşer gün gelince.

Muharrem Güney

Güzellemeler

Gönül isterdi bu dizelerde güzellemeler yapmayı,
Yaşamın hangi alanında konu kaldı?
Uyuduk.
Uyutulduk.
Hala uyanmadık.
Çok oldu çalar saat çalalı.
Bırakmadık döne döne " 5 dakika daha... " demeyi.
Kaç 5 dakika daha geçecek?
Bizi sonunda ne bekleyecek?
Seneler sonra kitaplarda hakkımızda ne denecek?

Muharrem Güney

Harabe Bağımlıları

İnsanlar birlik olup birşeyler yaparlardı.
Dünyada böyle.
Ya da böyleydi.
Bizdeyse yapılanı yıkmaya,
Eleştirmeye,
Çekiştirmeye başlarız.
Düşünmeyiz:
Bir bina sadece projeyi çizen mimarla mı olur?
Neden kimse harcı karan işçiyi görmez?
İşte biz bundan kaybederiz.
Kaybedeniz.
Ne zaman herkesin emeğini görürsek,
O zaman kazananız.
Olur da bir gün,
Bir ümit,
Öyle olursak,
O zaman kazanan oluruz.

Muharrem Güney

Hareketsiz

Hareketsizsen,
Kendi küçük dünyanda,
Onu korumak adına,
Bekliyorsan cenin pozisyonunda,
Hiç yakınma.
Aman dokunmasınlar sana.
Söyle: " Böyle ulaştın mı mutluluğa? "
Böyle ulaşamazsın sonsuz mutluluğa.
Mutluluğun yolu taşlıdır.
Senin beklediğin hep otobandır.
Hayatta hep otoban var mıdır?
Birileri taşlı yoldan geçsin.
Birileri otobana çıksın.
Şimdi taşlı yolda yolculuk zamanı.
Haydi yolculuk için erken kalkmalı.

Muharrem Güney

Harun Güney

Hayatın garipliklerini yaş geçtikçe öğreniyoruz.
Otuzlu yaşlarda,
Otuz küsur sene sonra,
Öğreniyorum ki benim de Almanya'da,
Yaşayan bir akrabam varmış.
Aslında hepimiz bizden öncekilere göre şekillenmişiz.
Benden seneler önce,
Biri gidince,
Öteki aleme,
Biri gitmiş Almanya'ya.
Hayranım o zamanki cesaretine.
Devir benden çok önce.
Sen git bilmediğin yere.
Zaten zor kadın olmanın yükü ülkende.
Ha şimdi ha seneler önce.
Herşey olsun gönlünüzce.
Bizden selamlar sizlere.

Muharrem Güney

Hatıra Parası

Selamlar sana,
Unutma!
Hep tuhaf gelir sana.
Baksana Şu ortama.
Sen değişik.
Ortam değişik.
Sanki sen Türkçe konuŐmuyorsun.
Ortamda Türkçe konuŐulmuyor.
Sen yanlış zamanda piyasaya srlmŐŐsn.
Aslında senin seni piyasaya srenlerle emsal olman lazımdı.
Tuhaf durum burada.
Onlarla aynı kafada,
Onların yaşadığı ortamı yaşamak istersin.
Ama baksana etrafta onlardan kimse kalmamıŐ.
Fiziki emsallerin de bilirler.
Doğru olanlar onlar.
Ama fiziki emsallerin boyunları bükük konuŐmaya devam ederler.
Dolayısıyla sen de fiziki emsallerin arasında bir hatıra parası olursun.
Hayatın bir alanında belki imdadına endüstri 4-0 yetiŐir.
Hayatın bir alanında görürsün belki bu tuhaflık biter.
Acı veriyor.
Acı veriyor biliyorsun.
Hayatın yaŐanılması dönemlerini hatırlamak,
Anlatmak,
Anlatılanın da anlamaması ayrı bir acı.
Neyi görmediğini,
Onun için bu halde olduğunu bilmeyenler,
Arasında hayat yolunda yürümeye devam.
Bu yürüyüŐ ter içinde susuz yürümek gibi,
Yürüyelim bakalım.
Belki bir gün bu yolda,
Levhalar ıkar.
Doğru yolu gösteren levhalar,
ıkar diyorsun ya,
Şen ne kadar inanıyorsun?
İnanmasan da yr.
Yürümek zorunlu.
Bakalım ne olacak bizlerin sonu?

Muharrem Güney

Hayalcilik

Hayaller kuruyorum.
Topluma dair,
Olması gerekene dair,
Neden hayaller kuruyorum?
Çünkü dinledim.
Çünkü okudum.
İnsanlara dair,
Tarihte yapılmış iyi ne varsa,
Hepsi bir hayalden doğma.
Hayallerle ortam bürünür beyaza.
Sonra dışarı çıkınca,
Ortam bürünür siyaha.
Siyah ortamda,
Hayallerden birini,
Ya da birkaçını paylaşınca,
Toplumla,
Bir sessizlik oluşur ortamda.
Bu sessizlik ortak özlemdir doğruya.
Ne zaman hayaller sapar gerçek yoluna?

Muharrem Güney

Hayalinle Yaşamak

Sen bir hayal oldun bana.
Sisli kış akşamlarında.
Bu hayalle yaşar oldum.
Kendimi senle unuttum.

Bak çöküyor yine akşam.
Bu şehrin sokaklarına.
Bakıp bakıp fotoğraflara,
Yanıyorum anılarla.

Muharrem Güney

Hayat Bir Mirastır

Dünyada bir süre geçirirsin.
Adına hayat denir.
Senden sonrakine bıraktığın mirastır.
Ne bıraktığınla anılacaksın bu dünyada.
Bunu bilerek yaşa.
Bilmiyorsun ya.
Yaşamın sadece dünyada geçirdiğin süre olacak unutma.
Onun için bak ardında iyi birşeyler bırakmaya.
Layık ol.
Dünyada iyi bir şekilde anılmaya.
Bu halinle ne olur senden sonra?
Unutma!
Hatırla!
Ona göre yaşa.
Layık ol iyi anılmaya.

Muharrem Güney

Hayat Tersine İşliyor

Hayat tersine işliyor aslında.
Tüm dinlerde belirtilmiş yüce değerler.
İyilerde.
Yapılmaması gerekenler kötülerde.
İyiye ulaşmak için öngörülenler bir maske.
Kötülerce,
Aslında bu iki gruba,
İyiler de,
Kötüler de,
Denmez.
Bireyci denebilir kötülere.
Toplumcu denebilir iyilere.
Her dinde yazar.
Kötüler taşıyacak.
Bildik son böyle yaşanacak.
Toplumcular arasında,
İlaçlama,
Olanlarla bireyciler çoğalacak.
Gelişmelerle iştahları artacak.
Bu son bizi böyle bulacak.

Muharrem Güney

Hayata Bakış

Şöyle bir bakınca bu topluma,
Sürüp giden hayatta,
Çoğu kişi koşar,
Bu yolda,
EEAÇ'li hayat uğruna.
Açıklık getirelim EEAÇ'li hayata.
Evlensin.
Ev alsın.
Araba alsın.
Bir de çocuk yapsın.
Onlar için hayat yolunda,
Koşacak, bakacak birşey kalmamıştır.
Oysa onlar seni hayata bağlıyorsa,
Bağladıysa,
Sen koşacaksın hayat yolunda.
Bunları korumak uğruna,
Bugün ne yaşıyorsak,
Belki bu bakış var kaynağında.
Belki bir gün EEAÇ'liler katılır aramıza.

Muharrem Güney

Hayatta Boşluk Açmak

Hayat hep güzel olsa,
Ama güzel olmasına,
Boşluk yoksa,
Hayat hep üstüne geliyorsa,
Yer kalmadıysa,
Nefes almaya,
İş düştüyse başa,
Haydi hayatta nefes almaya,
Boşluk açmaya,
Kafayı dinlemek için muhtacız boşluğa,
Bu boşluk için,
Kafa dinleme süresi kısalır.
Alınan yardımcılarının miktarı azalır.
Yine bir boşluk yaratılır.
Böylece yine mecburiyetten kaçılır.
Bu durum tam uzaklaşma olmasa da,
Devam böylece hayatta nefes almaya.

Muharrem Güney

Hayatta Gezenler

Dünyaya geldik.
Çeşitli gereksinimleri,
Karşılamağ gerekir.
Hayatı sürdürebilmek için,
Bunlardan birisi,
Belki en önemlisi,
Kendini gerçekleştirmeğdir.
Günümüzde,
İçimizde,
Kendini gerçekleştirtenler,
Öyle azdır ki,
Gerçekleştiremeyenler çoğunluktadır.
Hayaller büyüktür.
Gerçekler küçük ve anlamsızdır.
Büyük olaylardan alamadığımız zevki,
Küçük ve anlamsız şeylerde ararız.
İşte bunun için bu devirde hayat anlamsızdır.
Anlamsız olduğuna en büyük kanıt:
Eğer hayatta birşey yapmak isteyenler varsa,
Ortak amacı güdenler de varsa.
Birlikte çalışma isteğı de varsa,
Daha kolay ulaşırlar arzuladıklarına.
Bunu herkes biliyor.
Ama her şey iki kelimedede biter.
Ben mi?
Biz mi?
Herkes " BİZ " i es geçiyor.
" BEN " i seçiyor.
Belki de hepimiz sonumuzu bunun için seyrediyor.
İyi seyirler hepimize...

Muharrem Güney

He-Man

Sene 1986 falan,
Bir HE-MAN vardı.
İskeletor ve ekibi,
Gölgeler Şatosu'na saldırır.
HE-MAN, Büyücü, General ve diğerleri,
Birleştirir güçleri.
Yener İskeletor ve ekibini.
Sene 2016,
Çıktık kurgudan gerçeğe yolculuğa.
Böyle bir birlik gerekli şimdi.
Sadece bir birlik.
Kabul edilmeyecek.
Hiçbir bahane, gerekçe,
Daha ne olmalı sence?
Yenik düşme küçük hayatının büyüüne.
Söylesene.
Yaşadığın o kadar büyülü mü sence?
Ne gerek seni o büyüden çekmeye?

Muharrem Güney

He-man'den Günümüze

He-Man'le başladı maceramız seninle.
Aklıma hiç gelmedi; o kağıttandı.
Sen derdin öyle.
Atlamak için sebepti üstüne.
Ne He-Man ne diğerleri,
Gerçektir.
Ülkenin görüp göreceği acıydı.
Ne senin anlattıklarından, ne kitaplarda yazanlardan,
Eeee böyle olunca kalmadı.
Yeni günlere yelken açmak ümidi.

Muharrem Güney

Heykeltraş

Meslekleri şekillendiren meslek,
Hamuru kafalar.
Nasıl insan yetiştirilmek isteniyorsa,
Öyle şekil verirler insana.
Maddi değer vermeseler de,
En önemli meslektir oysa.
Şehit ettiler onları.
Karanlıkta yanan kandilleri söndürmekti amaçları.
İşçi, yönetici,
Hepsi senin elinden geçti.
Kara bulutları dağıtın.
Aydınlık, güzel günler getirin bizlere.
Nesiller yükseldi, yükselecek sizin elinizde.
Sizin de başınız ATATÜRK.
On kere, bin kere, yüz bin kere ATATÜRK.

Muharrem Güney

Hücrelerimiz

YouTube'dan birşeyler izlerken,
Bir araba reklamı çıkıyor karşıma.
İki çeşidi var.
Bir ofis ortamında,
Sorar adam kadına:
" Haftasonu ne yaptın? "
Kadın cevaplar:
" Çok yoğundu. "
" Uyandım. "
" Kahvaltı yaptım. "
" İletilerime baktım. "
" Gazete okudum. "
" Kendime kahve yaptım. "
" Uzandım. "
Sonra kadın adama sorar:
" Sen ne yaptın? "
Adam cevaplar:
" Hiiiççç... "
İkinci çeşidinde de bu sefer,
Kadın adama sorar:
" Haftasonu ne yaptın? "
Adam cevaplar:
Aynı şeyleri sıralar.
Sonra adam kadına sorar:
" Sen ne yaptın? "
Kadın cevaplar:
" Benzer şeyler... "
Güldüm geçtim.
Ekranda görünce güleriz.
Ama aslında çoğumuz böyleyiz.
Buna sebebimiz,
Artık birbirimizden kopmuşuz.
Akıllı telefon ve internet eğlencemiz.
Çoğumuz teknoloji hücremizdeyiz.
Gelecekteki halimizi bekleyen bizleriz.

Muharrem Güney

İskalanan Etkili Reklam

Ürün mü satıyorsun?
Hizmet mi satıyorsun?
Elverişli atmosfer oluşturmalsın.
Derler: " Reklam yapmalısın. "
Halbuki en iyi reklam kulaktan kulağadır.
Onu sen hep iskalarsın.
En iyi reklam kendi çalışanından başlar.
Onlar zaten tüm ülkeye yayar.
Senin yüz çalışanın olsun.
Her biri TÜRKİYE'nin farklı illerinden olsun.
Her biri 100 kişi tanışın.
Zincir böyle uzasın.
Aman sakın kırılmasın.
Yüzdüğün reklam deryasında boğulmayasın.

Muharrem Güney

İçimdeki Çocuk

Yalanlarla yaşıyoruz.
Kimimiz yalanlarla yaşlanıyor.
Kimimiz yalanlarla büyüyor.
İleri gidiyormuşuz.
Yalan.
Benden büyük herkese söylüyorum:
Hep de söyleyeceğim:
" Benim boyum masa kadarken sizler bambaşkaydınız. "
" Sizler değil herkes bambaşkaydı. "
Birşeyler oldu.
Sizce suçlu bulundu.
Adı teknoloji.
Buna inanan beni mi?
Hayır değil.
Sizlere ve sizlerden olanlara,
Ne olduğunu bulana kadar devam.
Olması gerekene dönüştürüncüye kadar devam.
Belki buluruz da cevabı rayına oturur şu yaşam.
Öyleyse o zaman inadına devam.

Muharrem Güney

İhtimal

“ Hayat ihtimaller üstüne mi kuruludur? ” bilmem.
Ama seninle yaşanan ihtimaller var.
Ona dayanarak aranan ihtimaller var.
Ayrı şehirlerdeyken aynı şehre mi düşmedik?
Habersiz bir otobüste önlü arkalı koltuklara mı düşmedik?
Daha eskiden ayrı dersaneler derken aynı dersanelere mi düşmedik?
Tüm bunlara dayanarak,
Birkaç gün sonra,
Ne kaldı şu altı günlük bayrama.
Ne ihtimaller yaşanabilecek altı gün,
Altı gün,
Aynı şehir,
Mesafeler kilometrelerle değil,
Adımlarla ölçülür.
Beklentiler,
Geçmişte yaşanan tesadüfler,
Yaşasın o tesadüfler,
Son mu buldu o tesadüfler?
Yoksa devam mı edecek o tesadüfler?
Gösterecek önümüzde yaşanacak günler.

Muharrem Güney

İhtimal 2

Seninle aynı sıralarda ihtimaller konusunu da öğrettiler.
Ya da öğrettiklerini zannettiler.
Ya da öğrendim zannettim.
Pek hesabı olan birşey olmadığını da gösterdi yaşanan süreçler.
Yine böyle bir sürecin eşiğinde,
Haritada,
Soldan sağa,
Bir çizgi çizeceğiz yakında.
Pek yakında,
Bakalım neler olacak bu yolculukta?
Nedir olasılığı acaba?
Bir yolculuk anısının canlanma,
Göreceğiz birkaç güne.

Muharrem Güney

İki Sene

Hayat yolunda,
Hayat okulunda,
Ne denirse adına?
Otuz beş senenin iki senesi,
Bir başka sanki,
Bu böyle olmaz.
Şu şöyle olur.
Diye gel başka bir yere.
Sonra birileri o düşündüklerini,
Tek tek yıkarak tam tersini,
Göstersin sana.
Anlarsın onlarla.
Daha çok şey var görülecek bu yolda.
İnsan bir yapacağı şeyi,
Onlarla beş yapmaya çalışıyor.
Yol ayrımında da zaten onlar kalıyor.
Hem öğretmen hem de ortamın farklı insanları,
Farkları enerjiyi bitirmezler.
Aksine enerji verirler.
Onların verdiği enerjiyle,
Şimdi başlamalı kürek çekmeye.
Orada da onlar gibi insanlarla tanışmak dileğiyle.

Muharrem Güney

İnsancıklar

Ömründe göz yaşı dökmeyene,
Hiç acı çekmeyene,
Gününü gün edip gezene,
İnsan mı derim ben.

İnsan dediğin,
Hayattan ders çıkaran.
İnsan dediğin,
Dertlerden yılmayan.

İnsanı insan yapan,
Bir amaç için savaş.
Belki iş belki aş,
Ama hep savaş.

Bu savaşı kazanmışsa
Kendini bulmuşsa
Kendini aşmışsa
Ancak o zaman denir insan
Kendini insan zanneden yaratığa.

Muharrem Güney

İnsanlık Neferleri

İnsanlık neferleriyle büyüdüm.
Yalan yok.
Dönem dönem televizyonda görünce,
" Of yine mi? " dedim.
Şimdi değerlerini çok çok iyi anladım.
Onlar birer ikişer giderken,
Biz yok oluyoruz.
Biz fiziksel olarak yok olmasak bile,
Değerlerimiz yok oluyor.
İnşaatın harcı yani,
Artık ders mi konur onlarla ilgili?
Dönem ödevi mi yazdırılır onlarla ilgili?
Onlar bir bayrak teslim edilmeli elden ele?
Nesiller dönmeli öze.

Muharrem Güney

İşsizin Günlüğü

En kötü iş işsizlikten iyidir.
Çalışırken insanlar bunu düşünmezler.
İşlerinden yakınır dururlar:
Falanca bana bunu dedi.
Falanca bana böyle yaptı.
Tatil yok.
Dur durak yok.
Kronometre hızla döner.
Günler stresle geçer.
Bu iş bitse şu tazminatı alırım diye hesap yaparlar.
" Peki ya akabinde iş bulamazsan bu tazminat seni ne kadar idare eder? " dersin.
Susarlar.
Ve iş biter o beklenen tazminat da alınsa,
O birkaç gün güzel geçtikten sonra,
Günlerin sancılı kısmı başlar.
Sabah istediğin saatte kalkarsın.
Ve o sinir olduğun telaşeli hazırlanmayı bile özlersin.
İletileri, portalları gözden geçirir.
Sonra dışarı çıkarsın.
Şehri arşınlamaya başlarsın.
Aynı kafelere aynı sinemalara gitmeler.
Amaç sadece vakit geçirmektir.
Tanıdık insanlar görürsün sokakta.
Derler: " Oh ne güzel geziyorsun. "
Anlamazlar derdinden.
Böyle akşamı edersin.
Yemekten sonra ya aynı şikle devam,
Ya da iki satır birşeyler okumak, internette gezinmek.
Bir şekilde gece olur.
Belki binbir hayalle da umutsuzlukla uyumaya çalışır insan.
Sabah kalktığında bir de gördüğü rüyayı hatırlarsa,
İnsan o rüyayı yormaya çalışır hayata.

Muharrem Güney

İşveren İlanı

Çalışan arayan işverenler çok bu piyasada.
Bir ilan da biz verelim.
Fazla beklentilerimiz yok bu ilanda.
Demeyiz: " Bir asırdır olsun piyasada. "
Demeyiz: " Hakim olsun dünya ekonomisinin %10'una. "
İlana çıkarken gerek yok 1000 tane 2000 tane başvuruna.
Sadece bir tane yeterlidir.
Şizinle bir ortak beklentimiz var.
İstersiniz değer katanlar.
Tam bu noktada aranır değer katanlar.
Gececek sürede desek: " Şunu da öğrendik şurada. "
Bir işveren aranıyor.
Lojistik, depolama alanında,
Bu ilana başvurulara geri dönüş yapılacak anında.
İlgileniyorsan haydi ara.

Muharrem Güney

İz Bırakanlar

Hayat kimine göre uzundur.
Kimine göre kısadır.
Ama bir yoldur.
Bu yolda birçok kişiyle karşılaşılır.
Ama iz bırakanlar çok azdır.
Birkaç kişidir.
Şarap gibidirler.
Yıllar geçer.
Değerleri artar.
Yıllara inat bir telefon, bir mesaj kadar yakındırlar.
Yıllar geçse bile,
Dünün sıcaklığında karşıdan cevap gelir.
İşte o kadar değerlidirler.
Kimisi doğru bildiğin yanlışı yıkar.
Öğretir sana.
Hayat başkadır.
Onlar daha da önemlidir.
İnsana herşeye rağmen ümit verirler.
Onlarla hayat yaşanılır.
Kim bilir daha nelerle karşılaşılır?
İz bırakanlarla yola devam.

Muharrem Güney

Kaçış

Şimdinin ortamı malum,
İnsanları da iki grup,
Ayak uyduranlar,
Ve benim gibi eskiyi arayanlar,
Belki de üç gruptur.
Üçüncüsüyse elindeki çocuktan sebep,
Ayak uydurmuş görünenlerdir.
Bu kaçış fiziki bir kaçış değil.
Sadece bugünle irtibatı kesip,
Geçmişte dolanmaktır.
Gelen telefonlardan,
Mesajlardan,
Yalnız olmadığımız,
Bir kesim olduğumuz anlaşılır.
Anlaşılır da,
Kimin akli erer sonumuza?

Muharrem Güney

Kadın

Tarihte üç kadın,
Başlangıçta hakanın yanında kurultaya,
Başkanlık etti kadın.
Sonra sadece erkeğin ihtiyaçlarına,
Cevap verdi kadın.
Atatürk'le kadın,
Önce cephede,
Erkeklerle yan yana,
Dönüştü ekmeğe, suya.
Cumhuriyetle seçti, şecildi.
Uçağa pilot oldu kadın.
Patron olan kadın,
Bakan olan kadın,
Başbakan olan kadın,
Ama kimine hep dert oldu kadın.
Saçı göründü.
Eli göründü.
Yüzü geriye dönük olmasın.
İleriye baksın.
Ne kadını ne erkeği,
Hiç kimse Atatürk'ü unutmasın.

Muharrem Güney

Kağıdın Büyüsü

Eskiden resim çizilirdi kağıda.
Mektup yazılırdı kağıda.
Şiir yazılırdı kağıda.
Şimdi insan benzedi kağıda.
O büyü neredeydi?
Baksan kağıda,
İnsan çizsen kağıda,
İnsanlar döner mi?
Etten kemikten,
Sıcak, bizden.
Bilgisayar mı katili?
İnternet mi katili?
Çep telefonu mu katili?
Özledik eski BİZİ.
Nedir yok olmamızın sebebi?
" Herşey değişti. " derler.
Neden güzel olanı yanında götürdüler?
İnsanlığımız bir kağıda mı bağlıymış?
BİZ ne yapmışız?
BİZE ne yapılmış?
Bir tık kadar yakın.
Bir o kadar soğuk, uzağız.
Öylesine sona bakarız.
Bir kağıt BİZİ BİZE bağlamış.
Bu kağıt ne kağıtmış.
BİZE ne güzellikler katmış.
Yok olan insanlığa,
Can vermek için muhtaç mıyız kağıda?

Muharrem Güney

Kalan Ömrümüz, Kolonileşme ve Rakiplerimiz

Hep bilip de inkar ettik senelerce.
Yakın değiliz koca uzayda.
Geldi resmi açıklama.
Bulundu belki 10 tane yaşanacak dünya.
Gelen ziyaretçiler dünyaya,
Öldürüldü barbarca.
Bu dünyaya,
Bin sene ömür biçildi.
Savaş ortamının uzaya taşınma fikri,
Belki saldırı için dünyaya,
Belki koruma dünyaya,
Dışarıdan gelecek tehdide.
Seyreyle.
Katkımız nedir sence?
Bu düşüncelere?
Sen boş ver.
Devam birbirimizi yemeye.
80'lerden Voltran'ı hatırla.
Vardı dünyada bir komite.
Savaşırdı dış tehditle.
Belki gelecek böyle.
Sen sende bunları yapabilecekleri körelt kendi elinle.
Sonumuz nedir sence?

Muharrem Güney

Kalıntıların Şahidiyim

81'liyim.
Doğa ve insanlığa şahidim.
Son kalıntıları olsa bile şahidim.
Bu yüzden şanslı gibiyim.
92'ye kadar,
İlkokul bitene kadar,
Eskiye sadıktı insanlar.
Sonra ne oldular?
Gün be gün bozuldular.
Şimdi eskiyi konuşurlar.
Ama geriye adım atmazlar.
Adım atmak onları zorlar.
Vazgeçilmez anılar var.
Eğer vazgeçilmezse onlar,
Elzemdır adımlar.
Ama niye dururlar?
Anlaşılmazlar.
Ne olabilir sonunda?
Çok çok erken varırız gideceğimiz durağa.
Geri kazanmak uğruna,
Erken de gidilir o durağa.
Gitmeyecek o durağa.
Geri kazanmak uğruna,
O zaman konuşma.
Bulanma siyah beyaza.

Muharrem Güney

Kalite Kontrol

“ Kalite kontrol ” kavramını çoğunuz zanneder.
Aslında çok ama çok eskidir.
Yenisıyla eskisi arasındaki fark nedir?
Yenisi üretilen ürün üstünedir.
Eskisi daha kapsamlıdır.
Kapsamı ürünü üreten insan üstünedir.
Eskiden kaliteli birey yetiştirme çabası vardı.
Ailede,
Mahallede,
Okulda,
Medyada,
Ailede gözünü açardın.
“ Şöyle şöyle ol. ” derlerdi.
Mahallede yanlış birşey yapardın.
Sağdan soldan bir fırça yerdin.
Yoluna devam ederdin.
Okulda da aynı süreç devam ederdi.
Medyada “ Küçük Prenses Sara ” karşında.
Sara bir yurda verildi.
Bir de bebek evi,
Diğerleri “ vay ” dedi.
Sonra Sara yurttan işçiydi.
Yerleri temizledi.
İşte yeni nesle hayatın ta kendisi,
Şimdilerdekiler güya eğiticiydi.
Örtada eseri.
Bir an önce eski,
“ Bireyde kalite kontrole ” dönmeli.

Muharrem Güney

Kapı Önünde Hayat

Hayat kapı önünde geçiyor.
Az kapıdan giriliyor.
Girilen kapılardan çıkılıyor.
Girilip çıkılan kapıların kat be kat fazlası aşındırılıyor.
O aşındırılan kapıların da fazlası yol kat ediliyor.
Birazı yaya,
Birazı vasıtayla,
Kapı çalma dönemindeyim.
Kapılardan olması gereken adres gösteriliyor.
Amaç geride soru işareti bırakmamak.
Hepsini toplayıp çöpe atmak,
Dönüp geriye baktığında,
Dememek için: " Acaba? "
Mecbur devam bu yola.

Muharrem Güney

Kara Delikler, Paralel Evrenler

Sene 87, 88 belki.
Şiddet kuşağının favorisi,
İzleriz He-Man'ı.
Erkeklere He-Man,
Kızlara She-Ra,
Gezegenleri Eterniya.
Babaları Kral Randor,
Anneleri kraliçe Malina.
Maina'nın kökeni dünya,
Malina astronottu dünyada.
Uzay mekiğiyle yol alırken uzayda,
Kontrolü kaybedip,
Bir kara delikten geçip,
Geldi paralel evrendeki Eterniya'ya.
Adam da sorar Malina'ya:
" Nasıl bir yerdünya? "
Bu işin kurgu tarafı,
Hubble'la öğrenildi yıldızların yaşamı.
Önce doğumları görüntülendi.
Sonra içlerine çökerek ölümleri keşfedildi.
Onlara paralel evrenler arası köprü dendi.
Ya daha ilginci,
Paralel evrenlerdeki,
Paralel insanlar belki,
Mesela on tane paralel evren varsa,
Dokuz Muharrem daha var oralarda.
Belki devam ederler farklı hayatlara oralarda.
Farklı eğitimleri,
Farklı meslekleri,
Haydi böylesi bitirdik bu tarafı.
Ya düşünelim öbür tarafı.
Nasıl hesaplanacak günahı, sevabı?
Alınır mı ortalaması?
Alınırsa ortalaması,
Vat mı tanıyan sonunu belirleyecek insanları?
O insanlar ki her birimizin aynıları.

Muharrem Güney

Kara Elmas

Köylerde, kentlerde ısınalım diye yakarız.
Ömrünü biz ısınalım diye harcar insanlarımız.
Madenden evlere ekmek gelir.
Ürkek bakışlarla evinden yolcu edilir madenci.
Rızık peşinde çalışır yeraltında madenci.

Ölüm bedavadır; yaşamak ise zordur bu ülkede.
Lambası yanar mı madencinin umuda?
Ülkemizde hüznün kolgezer ya terör, ya trafik kazası, ya maden kazası...
Matemler dönüşür mü mutluluğa bu ülkede?

Muharrem Güney

Karanlık ve Fener

Bir karanlığın içindeyiz.
Karanlığın da içinde,
Bir fenerin içindeyiz.
Bu fenerin piliyiz.
Enerjimizi fenerden esirgeriz.
Korkmayın bitmeyiz.
Ya yeniden şarj ediliriz.
Ya da yenileriyle değiştiriliriz.
Zaten hayatın özü bu değil mi?
Kalan var mı ebedi?
Eee nedir bu çelişki?
Kullanılmadan atılmak için üretilmedik.
Bir işe yaramak için fabrikalardan sevk edildik.
Üretim bandından çıktık.
Depolarda bekledik.
Asıl görevi seçmedik.
Feneri yaksak ya,
Karanlığı boğarcasına,
Korkma!
Enerji biter sanma.
Yenileri yolda.
Yeter ki iste.
Veda etmek karanlığa,
Ulaşmak aydınlığa,
Haydi bekleme depo kenarlarında.
Son kullanma tarihi geçmeden gerçek bir işe yara.

Muharrem Güney

Kayıp Kuşak

Kayıp kuşamız biz.
25 ile 35'imiz,
En verimli dönemimiz,
Boşa geçti.
Ne kadar böyle olan varsa bizden.
Özellikle 81'den,
Bizim özelliğimiz:
ATA'yla var bir asır aramızda.
Eğer asırda bir gelirse böyle insan,
O da çıkacak aramızdan.
Kayıp kuşanın hesabını soracak.
Biri kayıp kuşaktan,
Görünme zamanı şimdileri,
Hasretle onu beklemeli.
Geldiğinde olmalı neferi.
Herşey kayıp kuşanın hesabı için.
Kalanlar da mutlu olacak bu hesaptan.
Yeterki görünsün artık.
Kayıp kuşaktan biri,
Soracak hesabı.
Mutlu edecek herkesi.
Zamanı geldi.
O güneşin doğmasını beklemek yeterli.

Muharrem Güney

Kayıt ve Bekleyiş

Dizelere çok geldin.
Bak yine geldin.
Ama rüyalara gelmedin.
Yukarıda da işler yavaş mı işliyor?
Bekliyorum seni.
Bak buraya geldin.
Oraya da gel.
Hatırlasana kapıdan koltuğa,
Bir kale vardı.
Kaleci ben.
Şutu çeken sen.
Kırılan küllüğü temizleyen Ayşe.
Daha da önce,
Hani Meloş'un evde,
Önce dört,
Sonra beşte,
Beyaz boyalı,
Aşağıdan yukarıya tükenmez kalemle,
Çizili kapı vardı.
Şanki grafik gibi,
Konusu benim boyumun uzaması.
Ne hevesti o zaman,
Sen dönen salıncağa,
Yönetim kurulu toplantısındaymış gibi,
Binen çocuğun gelişim verilerini tutmuştun.
Ben de şimdi dizelerde anıların,
Tutuyorum kaydını.
Yapma öyle.
Dizelere geldiğin gibi,
Rüyalara da gel.
Bitir artık bu bekleyişi.
Bir rüya seç.
Hangisi?

Muharrem Güney

Kısa mı Uzun mu Acaba?

Dünyaya adım atarsın,
Bin bir hayal kurarsın.
Umutların peşinden koşarsın.
İçinde olduğun yıllar derttir sana.
Şu eğitim bitse ya.
Düşlersin hayaller karşında.
O dönemde yaşa yaşa bitmez ya.
İlk milat otuzu devirirsin.
Hafiften şaşar yoluna devam edersin.
Kırka dayandıkça,
Güler arkana bakarsın.
Senin duyduklarını hatırlarsın.
Hani denilenleri anlamazdın.
Bireysel beklentilere,
Bir de toplumsal hal eklenince,
Ne yaşadık?
Ne yaşıyoruz sence?
Yaşıyoruz çünkü bireysel bir yaşam yoktur.
Yarattığımız ortamdan hepimiz sorumluyuz.
Ama devekuşudur çoğumuz.
Yoktur hiçbir suçumuz.
O zaman neden yakınırsız hepimiz.
Neden hiç bir şey yapmaz hiçbirimiz.
O zaman devam etsin devekuşu sirkimiz.
Böyle olunca yaşadığımız sürece ömür deriz.
Belki de dünyada bir salonda beklemedeyiz.
Ya öbür tarafta: " Şöyle şöyle oldu. "
" Neden seyrettiniz? "
Deseler,
Ne deriz?
" Biz insan değil devekuşuyuz. " deriz.
" Bizi ne bekler öte tarafta? " dersiniz?
Bununla öte tarafta insan sınıfından kuş sınıfına girer miyiz?

Muharrem Güney

Kısa Yaşamı Düşünürüz

Yaşam iki tanedir.
Bir tanesi hepimizin gördüğü,
Diğeri hiçbirimizin haber alamadığıdır.
Ama derler ki: " Burası taş çatlasın 110 sene. "
Diğeri ebedi.
Büyük çoğunluğumuz " Önümüzdekini yiyelim de bakarız. " der gibi.
Böyle olduğumuz için dünya kaynadıkça kaynayan bir kazan.
Para kazan.
Toprak kazan.
Bu taraf için toprağın altındakileri de kazan.
Toprak demişken sonumuz bir avuç toprak.
O da şanslıysak.
Bu tarafın toprağı için niceleri,
Bir avuç toprağa verildi.
Yılda belki birkaç kere,
Dururuz uzun selvinin önünde.
O da birkaç dakika,
Sonra devam koşmaya,
Hedef ayarlı toprağa, paraya,
Oysa niye koşarız.
Koşarken de kimimiz yan kulvardakine omuz atar.
En öndeler,
En fazla unutanlar:
Mevzu topraksa,
Bizi bekler,
Foto finişte bir avuçtan belki biraz fazla.
O zaman devam savaşa.
Bireysel olarak itiş kakışa.
Oysa ödüller çoktan açıklandı.
Bir selvi,
Bir avuç toprağa.

Muharrem Güney

Kısa Yol

Kısa yolla bilgisayarla tanıştım.
Kısa yolu başkaları buldu sandım.
Kısa yolu biz bulduk.
Tarih boyu kısa yolu seçtik.
Ne kazandık.
Kısa yoldan ne kazanıldı?
Başarı uzun bir yoldu.
Kısa yolcuyuz biz.
kısa yoldan ne hayır gördük biz?
Budur sebebimiz.
Kısa yola devam.
Başarı gelir ne zaman?

Muharrem Güney

Kıvılcım

Kıvılcım beklersin ya,
Kıvılcım sensin unutma.
Senden ibaret bakma hayata.
Hayat var senden sonra.
Gitmeden bir işe yara.
Bak bıraktığın mirasa.
Gururla,
Kendini bir küçük kıvılcım sanma.
Yararsın ateşini yakmaya.
Sen, ben,
İşte ateş karşında,
Sakın gücüne şaşırma.
Yeter ki hazır ol,
Bir kıvılcım olarak yanmaya.
Haydi sende,
Bende,
Sıra hepimizde.
Daha sıra bekleme.

Muharrem Güney

Kıyas

Nesiller seneler boyu,
Gelişim süreçlerinde kıyaslama şansı buldu.
Değişen görüşleri,
Olayları,
Değişen yönetenlerle,
Kıyasladı.
" Bunun bu tarafı iyi. " dedi.
" Bunun bu tarafı kötü. " dedi.
Gelişen süreçler içinde bir nesil geldi.
Öylesine çığdı ki.
Bilgi yok.
Yaşanmışlık yok.
Dolayısıyla bir kıyaslama da yok.
Önlerine konanı,
Sadece yaşadıkları siyah,
Ya da beyaz ortamı,
Kabullenir oldu.
Bununla da yetinmedi savunucusu oldu.
Bu tarihte bu ülkeye,
Böylesine kendine toz kondurmayan,
Bir nesil gelmedi.
Bu hali bilgisinden değil.
Cehaletindendi.
Kağıt, kalem nesli,
Oynuyor bilgini.
Kıyas yoksunu bu nesil oynuyor cahili.
Ne olacak bu toplumun hali?

Muharrem Güney

Kifayetsiz

Dönemler gördüm.
Hayat yolunda,
Şimdiki bir başka,
Onun için benden kıdemli olana,
Danıştım iş hayatında.
Benden kıdemli olana,
Danıştım hayat yolunda.
Ses yok kimseden.
Çünkü bu yeni bir sorun.
Kimse böylesini yaşamamış.
Tatmamış en acısından.
Onun için sayılabilecek bütün tecrübeler,
Kalmış yarı yolda.
Eeee ne olacak sonuçta?
Bilen bulsak da,
Sorsak bir ona.
Rastlamadık bulana.
Eee belki görürüz bulan olursa.
Devam o zaman belirsiz yola.
Bakalım ne çıkacak sonuçta?

Muharrem Güney

Kim Getirecek

Herkes hemfikir,
Eski özlenir.
Özlenir de,
Değeri bilinmeyen ortamı,
Kim geri getirir?
Herkes kulaktan kulağı konuşur.
Anılar havada uçuşur.
Dönemin yetişkinlerinden biri çıksa,
Bağırsa:
Ne oldu bunlara?
Belki gelir akıllar başa.
O zaman gideriz öbür tarafa,
Belki huzurla.
Sizce sorulsa:
Ne oldu dünyaya?
Senelerin içinde onca,
Kaldık bir otuza.
Hazır mıyız cevaba?
Bu gidişle pek uzak değiliz öbür tarafa.

Muharrem Güney

Komutan

Selam sana komutan.
Dünürünle sözleşip gitmişsiniz,
Beni beklemeden.
Bir sofraya kursaydık,
Dünürün, damadın, oğlun ve benimle.
Gerçi sen benim askerden gelmemi beklermişsin.
O olay için,
O zaman sen dünürünle kurardın o sofrayı.
O da yeterdi.
Ben etrafta dolanırdım.
Sen yatağı yorganı dondurmaya bularmışsın.
O da yeterdi bana.
Önemli olaylar mı oralarda?
Dünürünle orada mı görüşüyorsunuz?
Burada görüşseydiniz.
Oğlunu çok özledin herhalde.
Onu da çağırdın.
Şimdi olsaydın burada.
Neler derdin çalışma arkadaşlığından olan torunlarına.
Ortalığın böyle olacağını biliyor muydunuz da?
Gittin dünürünle, oğlunla.
Dursaydın balığa falan giderdik.
Ben de yaşama olmadığım kadar yakın olurum.
Seni hep bizimkilerden duydum.
Nasıl deyince,
Oğlunu gösterdiler.
Onu bari gördüm.
Selamlar olsun size.
Belki sizinle de tanışırız bir yerde.

Muharrem Güney

Köprü

Bu taraftan öbür tarafa dizelerden köprü kurduk.
Dilekçe üstüne dilekçe sunduk.
Adres mi yanlıştı?
Makam mı yanlıştı?
Bir cevap gelmedi.
Bu tarafta işler karışık.
Onun için mi irtibat kuramadık?
Adres olarak rüyalar dedik.
" Sizin rüyalar da karışık. " mı dediniz?
Siz de haklısınız.
Rüyalar da gündüz buralarda ne yaşanırsa o.
Bize oralardan " DEĞER " serpiştirin.
Kalmadı buralarda.
Neden hepsini götürdünüz yanınızda?
Değerli, değersiz mecbur devam yola.
Keşke DEĞER olayı eskisi gibi olsa.

Muharrem Güney

Kurumsal Turizm

Bir turizm aktivitesi,
Amacı ne tarih esintisi,
Ne denizi,
Yollara düşeceğim.
9 gün seyir halindeyim.
Falanca depodan,
Falanca fabrikaya,
Ne sahili,
Elde cv'ler,
Gazeteci çocuk gibi.
Amaç bırakmak her kapıya.
Birşey çıkar mı acaba?
Çıksa da,
Çıkmasa da,
Dememek için acaba,
Düşmek gerek yollara.

Muharrem Güney

Kut mu, Sosyal Sözleşme mi?

Tarih sahnesine çıktık.
Kutla yönetildik.
" Kut " Gök Tanrı dininde,
Hükümdara Tanrı tarafından verilen yönetme yetkisiydi.
Sonra çeşitli sosyal sözleşmeler çıktı.
Hepsini siyaset biliminde okuduk.
Hepsinin çıkışında ortak nokta,
" İnsanlar mutlu olacak. "
Kitapta yazardı:
"A" yolundan gideceğiz.
İnsanlar mutlu olacak.
"B" yolundan gideceğiz.
İnsanlar mutlu olacak.
Ve diğerleri.
Şöyle bir bakıyorum.
Tarih sahnesine çikalı beri,
Mutlu hangimiz?
Olur mu bir gün mutlu hepimiz?

Muharrem Güney

Kültür Mozaïği

Aydın BOYSAN'la,
Yaşar Nuri ÖZTÜRK gibi takıldık seninle,
İki sene,
Daha takılacağız.
Olmaz.
Bir tarafta rakı,
Diğer tarafta uhrevi faaliyetler.
Şu ülke seninle benim gibi olsaydı,
Hiç böyle olmazdı.
Tıpkı meşhur 80'ler gibi.
Demek ki bu toplum için birliğin sırrı böyleymiş.
Biz de onun bir kesitiymişiz.
Hazır ol bundan sonra,
Rakı muhabbeti telefonda,
Saat 8'de, 10'da,
Olmazsa olmaz.
Bu muhabbet.
Aıştım bir kere.
Çekemedik birbirimizi yolumuza.
Seninle buluşuruz bundan sonra,
Bir gün cami önünde,
Bir gün meyhane önünde,
İşin şakası bir yana,
Senin gittiğin yolda olmalı.
Ama senin gibi,
Yatırım sadece öbür tarafa.
Hem yeni hayatında,
Hem öbür taraf yolunda,
Başarılar sana.

Muharrem Güney

Küre, Piramit ve Bileşke Kule Şehirler

Sene 2001,
Sınıf üniversite 1,
Her hafta,
Beklerim günlerden pazar olsa.
Saat gelse akşam 21:00'a,
Discovery Channel'da
Gözler kilitli bir programa.
Şehircilik belgeseli denir adına.
Türlü türlü şehirler,
Küreler,
Piramitler,
Bileşke kulelerden oluşan şehirler,
Sene 2017 bu zamanda,
Gözler bakar dolara.
Bilgiyi getirmiyor para.
Unutma.
Hepimiz ara verseydik para maratonuna.
Başlasaydık bilgi maratonuna.
Elimizde vardı para.
Unutma.
Hayatlarımıza yön vermek için bilgi lazım unutma.
Parayı tek sorun,
Herşeyin çaresi,
Sanma.
Eskiden para derlerdi sorun namına.
Şimdi paradan başka,
Ne sorunlar,
Var.
Unutma.
Hepsi sana bakıyor unutma.
Sen de sırtını dönme onlara.

Muharrem Güney

Lojistik De Mi Yalan?

LOJİSTİK DE Mİ YALAN?

Lojistik rüyasıyla çıktık yola.
O diyar senin bu diyar benim.
Jübile yapmak için çok gencim.
İstanbul'dan Erzurum'a dağıttık sigara yurdun dört bir tarafına.
Samsun'a getirdik WMS, tütün denen hammadde.
Takip ettik tırları.
İstikametleri şaşmasın.
Kızsalsın tedarik zinciri diye çalıştık.

Depolar dolsun.
Evlerde ocaklar tütsün diye.

Miyadı doldu anlaşmanın.
İş arama süreci başladı.

Yanımıza kar kaldı taşımanın en risklisinin bilgisi.
Ararım şimdilerde lojistik denizinde çalışacak bir gemi.
Lokomotif olsun, tır olsun, RO-RO olsun.
Akan kanıma karıştı bu iş.
Neresi olursa olsun ama lojistik olsun.

MUHARREM GÜNEY

Muharrem Güney

Maceranın İçinde Macera Dolu Sahneler

Macera 1981'de tiyatro koltuğunda başladı.
Sahnelenen oyun doğaçlamaydı.
1990 civarı koltuğumdan kalktım.
Ufak ufak oyuna dahil oldum.
Dahil olmayla,
Başladı sorgulama.
O niye öyle?
Bu niye böyle?
Oyunun ilerleyen perdelerinde,
Sorguladığım şeylerin aynını yaşar oldum.
Vardiya bilmeyen çocuk sordu:
Neden bu iş 8'de başlar?
8'de başlamaya kafayı takan çocuk,
O zaman vardiyadan habersizdi.
Gün geldi.
Üç vardiyanın içinde de oldu.
Oyun öğretici bir oyun.
Senden birkaç perde fazla görenlerden,
Gelen cevap aynı:
Orası belli olmaz.
Sen yaptığın bir işin sonucuna dair olumsuz tahminde bulunursun.
Karşıdan gelen cevap aynı:
Orası belli olmaz.
İster tanı,
İster ismini bil,
Ya da ismini bile bilme.
Verilen cevap aynı.
Orası belli olmaz.
Bunların ortak özelliği:
Hayat oyununda,
Benden fazla perde görmeleri,
Birkaç perde geriden izleyen,
Sonraki perdeleri izleyenden,
Gelen yorumları kabullenmezdi.
Ama öğrendi çenesini kapatıp oyunu seyretmeyi.
Oyunda herkes için kendi sonu belirsiz.
Ahkam kesen çocuğa düşen,
Oyun içinde kendi sonunu,
Yaşayıp, görüp, öğrenmek.

Muharrem Güney

Malzeme

Çeşitli sektörlerde,
Malzeme yokluğu haberlerde.
Yazma işiyle,
Diğer işler ters orantılı çalışır.
Maddi ve manevi yoksunluk arttıkça,
Toplumda.
Malzeme yağar yazma işine.
Her an,
Tanıdık,
Tanımadık insanlardan,
Keşke şu toplum süt liman bir denizde,
Yüzen bir gemi olsa,
Hayatın her alanında,
İşler tıkırında olsa.
Şu yazma işine yazacak malzeme yağmasa.
Yazan da,
Çeşitli konularda,
Güzellemler yapsa.
Keyifle,
Şimdiyse,
Ya kalem elde,
Ya klavye başında,
Yüz gülmüyor.
" Belki bir gün bu faaliyeti yaparken yüz güler. "
Diyelim.
Kendimizi teselli edelim.
Ağaçlar, çiçekler,
" Başka güzellikler yazılır. " diyelim.
Herşeye rağmen hayal edelim.
İnanmasak dahi.

Muharrem Güney

Manevi Antikacı

1992'de evine bilgisayar giren bir çocuk vardı.
İlerleyen zamanda onu yükseltmek için parça peşinde koşardı.
Aradan 24 sene geçti.
Oldu manevi antikacı.
O şimdi siyah beyaz hayranı.
Hiçbir zaman anlamadı.
Evdekiler sanat müziği hayranı.
Geç oldu anlaması.
24 sene geçmesi gerekti.
Anladı siyah beyazın değerini.
Şimdi sorsalar: " Rengi siyah beyaz ama,
Daha çok benziyor insana. "
Derdi.
Onların şimdi olması gerekenin katmerlisi.
ATATÜRK kimse unutmamalı seni.
Bizden öncekiler sana daha yakındı.
Daha bağlıydı.
Onun için hepsi daha çağdaştı.
Yeniliğin öncüsü MUSTAFA KEMAL ATATÜRK,
Karanlığa değil, aydınlığa koşmalı her TÜRK.
ATATÜRK, ATATÜRK, ATATÜRK,
Seni unutmamalı her TÜRK.
Damardaki son kan damlasında,
Ciğerdeki son nefes onunla,
Söyle: " Herşey ATATÜRK uğruna. "

Muharrem Güney

Manevi Devalüasyon

Bir zamanlar değerler vardı.
Köşesinden, kıyısından,
Doksan artı bilmem kaçından,
Oldum bunlara şahit olanlardan.
Bu durum bir tatlıdan bir lokma tatmak gibi,
Bir lokma verildi.
Gerisi gelmedi.
Bir lokma tadanlarla ortak konumuz oldu.
Bir lokma bile tadamayanlarla çatıştığımız alan oldu.
Dilimizden onlar anlamaz.
Onların dili yeni biz anlamaz.
Eskiden insanlar şöyleydi.
Böyleydi.
Dersin.
Sanki İngilizce,
Ya da Fransızca,
Konuşur gibi yüzüne bakarlar.
En ilginç tarafı da,
Öyle geçmedi asırlar da.
Topu topu on, yirmi sene,
Asırların değerleri,
Nasıl böyle oldu?
On, yirmi senede,
Anlatamazsın derdini.
Tadını almayana,
Yaşarsın
Ya da yaşamaya çalışırsın.
Sanki farklı galaksiden gelmiş gibi.
" Keşke tatmaz olsaydım. " dersin.
" Keşke hatırlamaz olsaydım. " dersin.
Sırf onların dilinden anlamak için.
Tarih sahnesinden siz de geçin.
Bakalım nasıl olacak başka gelenler?

Muharrem Güney

Manidar Bakışlar

Eskiden konuşurduk.
Sevinçlerimizi anlatırdık.
Sorunlarımızı anlatırdık.
Şimdi manidar bakışlar arasında dolanıyorum.
" Nedir manası? " anlamıyorum.
Acaba ünlü mü oldum?
Farkında değil miyim?
Bilmiyorum.
Belki olmuşumdur.
" Bak o. "
" Bak o. "
Demeye utanıyorlardır.
Şu kesin ki eskinin pastane bakışları değil bunlar.
Manidar bakışlılara selam.
Manidar bakışlar arasında yola devam.

Muharrem Güney

Mars Yolcusu Kalmasın

Özel sektör pazarındayım.
Bu pazarda kimimiz meyve,
Kimimiz sebze,
Kimimiz organik bozuk şekilli,
Kimimiz GDO'lu ama afilli.
Seçenler ister olsun hem organik hem afilli.
Söyleyin var mı içinizde böylesi?
Mesela isterler bilsin İngilizce, Rusça.
Erişmemiş olsun 25 yaşa.
Bir de mastır yapsa.
Bir de iş tecrübesi olsa mesela.
O zaman uğrama hemşehrim bu pazara.
Yeni bir Pazar kuruldu Mars'ta.
Aradığın orada.
Haydi iyi yolculuklar sana.

Muharrem Güney

Matrix

Matrix'i icat edenle hiç konuştunuz mu?
Ben konuştum.
Ya gerçek Matrix,
Ya da yalancı Matrix,
İnsan belleğine format teknolojisi,
Gelişti mi?
Gelişip yaygınlaştı mı?
Yaygınlaştıysa,
Neden bu haberi kaçırdık acaba?
Koca bir yalan mı yoksa?
Daha inandırıcı benziyor koca bir yalana.
Bilim çoğu zaman mutluluk verir insana.
Bu acıtıyor oysa.
O zaman devam romantik siyaha, beyaza.

Muharrem Güney

Mecburi İstikamet

Yazılan konular,
Okul konuları ile başlar.
Sonra biriyle yaşananlar,
Üzerine yazılanlar,
Sonra çöp olan hatıralar.
Dolayısıyla çöp olur yazılanlar.
Tek yol var.
Mecburi istikamet sosyolojik konular.
Bir okyanustur o konular.
Türlü türlü rengarenk balıklar.
Bir kulaç birine,
Birkaç kulaç diğerine,
Bak keyfine.
Tabii içinden gelirse,
Sosyolojik mevzular okyanusu seninle.
Yeter ki çık şu trampoline.
At kendini o denize.

Muharrem Güney

Mesai

Mesai okulda başladı.
Okul seninle başkaydı.
Dolayısıyla mesai de başkaydı.
Birkaç zaman önce yine mesai seninle başladı.
Hep yirmi dört saatti.
Yine yirmi dört saat,
Örneğin lise bir, iki,
Yedi saat on dakika,
Ya lise üç dersane etüdü eklendi buna.
Bazen ulaşırdı dokuza.
Tam on bir saat elli dakika,
Farkı o zaman canlıydı.
Şimdi banttıandı.
Ama mesai,
Aynı mesai,
Mesaiye devam.
Kimse bilmez biter ne zaman.

Muharrem Güney

Mezar Taşında Doğum Günü Görmek

Senelerce bizimkilerle mezar başlarına gittim.
Hep sorguladım.
Çocuk kafasıyla,
Bunlar nasıl sakin böyle?
Nasıl hatırlatırlar yıldönümlerini?
Birini görmesem de,
Bir anım vardı onunla.
Unutulur mu o yaşlı adam.
Hani mağazaya dalan,
Eliyle duvarda asılı fotoğrafı gösteren.
Bu adamdı.
Vakti zamanında yine bir kriz,
" Kimse bize mal vermedi. "
Bu adamdı.
Bu verdi.
Diğerini sorsam adres sendin.
Nasıl biriydi?
Sendin sorunun adresi.
Bak ona.
Rakı, bira,
İçilen her yudumda,
Şimdi dal anılara.
DSİ'nin, Banazlı'nın önünden geç.
Anılardan anı seç.
Senelerce sorgulanan soruya,
Senin gidişinle dönüştü.
Tokat gibi ilahi cevaba.
Bir video var bende bilir misin?
Bir Pazar günü,
Pideci akabinde mezar ziyareti.
Aynını söylerim orada.
Gülüşmeler sonrasında.
O seslerden biri senin sesin.
Birkaç sene sonra ilahi cevap geldi seninle.
9 Ocak doğum günü müdür?
Ölüm yıldönümü müdür?
Söylesene?

Muharrem Güney

Monolog

Eskiden bir diyalog dönemi vardı.
Canlı,
Yine bir diyalog dönemi vardı.
Banttın ama,
Yine girer diyalog sınıfına.
Şimdi sahnede yalnızım.
Öyuncu,
Seyirci oldu.
Takip için koltuğa kuruldu.
Not da tutuyor mu?
Eğer monolog esnasında söylenenler değerliyse,
Haydi siz de sahneye,
Buradan size bir davetiye,
Geçelim gerçek iletişime.

Muharrem Güney

Mustafa Ali

2006'da mezun oldum.
Sorgulamaya başladım.
" Neden olmuyor? "
Önce işe yönelik,
Sonra hayatın başka alanlarına yönelik,
On üç sene sonra,
2019'da,
Gelişen olaylardan başladım cevaplar bulmaya,
Sorularıma.
Yakın bir günde,
Serviste,
İşten eve dönerken bir konu koşuluyor.
Katıldım aralarına.
Birkaç lafımla,
Hayret ettim karşıdan gelen lafa:
" Aynı Mandıra Filozofu gibisin. "
Sonra bir kanalda bir programda,
Çıkan konuk:
" Yüz kelimeyle düşünen bir insan iki bin kelimeyle düşünen bir insanı anlamaz. " dedi.
İşte benim ve benim gibi olanların sorduğu,
Soruların cevabı buydu.
Daha da ötesi düşünün bir sahne.
Bizler seyirciyiz.
Sadece oyuncularını seyrediyoruz.
Yer değiştirmeye bir fırsat olsaydı,
Belki bugün yaşananlar çok farklıydı.
Sahneye çıkmamız dileğiyle,
Saygılar hepinize.

Muharrem Güney

Mustafa Kemal ATATÜRK

Mustafa akar oluk oluk kanda.
Kemal silinmedi kalpten gümbür gümbür ata ata.
Atatürk beyne kazılı.
Cumhuriyetin anlamı.
Heykellerini yıksalar.
Sözlerini duvarlardan kazısalar.
Seni yok ettiklerini zannederler.
Boşuna nafiledir çabaları.
Sadece artırırlar sana sevdayı.
Tam bir asır var seninle aramızda.
Sanki bir gün varmışçasına,
Bağlıyız sana.
Bu bağlılık öyle basit bir şey değil.
Seni görmek hayal değil.
Yer, gök her yer sen.
Yeter ki bakmasını bilsen.
Señi ne özledik bilsen.
" Özlemek yetmez. " desen.
" Sahip çıkın emanetime. " desen.
Sana anlatmaya gerek yok buraları.
Zaten Gençliğe Hitabe'nde anlattın buraları.
Sen bilirsin: " Ne olacak bu milletin halı? "
Çalıştırsa kafayı,
Esir almış uykunun en tatlısı.
Etrafına baksa,
Zor mu uyanması?
Artık uyanmalı.
Yok yalanı.
Hatırlayın ATA' yı.
Haydi tam zamanı.

Muharrem Güney

Mutasyon

“ Mutasyon ” bu kelimeyi,
İlk defa “ Ninja Kaplumbağalar ” da uymuştum.
“ Mutasyon nedir? ” diye gezinip aramıştım.
Aramıştım da şimdi anlıyorum.
Sağıma, soluma kendime bakmamışım.
Otuz sene önce şu toprakların insanları çok farklıydı.
Otuz sene içinde öyle farklılaştılar ki,
Herkes farklılaştığını da söyledi.
Ama buna rağmen birşey yapmadan üretime devam ettiler.
Otuz sene önce bu ürünler,
Süslü mağazalarda sergilenirdi.
Şimdi hepsi merdiven altı,
Merdiven altında üretmeye devam.
Kendi ürününü düzeltmeden yakınmaya da devam.
Et devam.
Memnunsun ya et devam.
Bakalım katmerli mutasyon sonrası ne çıkacak karşımıza?
Unutma!
Bununla gururlanacak da,
Suçlanacak da,
Sensin.
Bunu bilerek,
Düşünerek,
Yoluna devam et.

Muharrem Güney

Mülakat Maceraları

MÜLAKAT MACERALARI

Hayırlısı başladı yine meşhur bekleyiş.
Arasalar da açsak şu telefonu.
Yola düşsek malum adrese doğru.
Duysak o malum soruları.
İstenen cevapları verirsek bitirdik olayı.

Mekana gelinir ve başlar mülakat.
Üç iyi yönünü say ki kendini iyi sat.
Lider misin, görev adamı mı?
Abartmadan kendini iyi anlat.
Kibarca cevapla o meşhur soruyu.
Anlat balım " Neden işe alalım seni? "
Tanıtılabildiyse kendini.
Atladın yeni bir kulvara kariyer yolunda.
MUHARREM GÜNEY

Muharrem Güney

Nadide iek

Kah saksıda,
Kah serada,
Özenle yetiştirildim.
Vitamin, mineral yönünden eksik değilim.
Sonra dikildim bir tarlaya.
Görüntüde hemen seçilirim.
Diğer ürünler arasında,
Böyle olunca,
Devam böyle yalnızlığa.
Sesimde çıktı zamanında.
Bu tarlada,
Rastlamadım anlayana.
Oysa bu toprakların ürünüyüm.
Anlamayanlar da bu toprakların ürünü.
Belki fark tohumdan bugüne gelmede.
Yetiştirilme yönteminde,
Bunun sonu ne olur sizce?

Muharrem Güney

Ne Hale Geldik

Değil ÷lke nereye gidiyor?
Değil dünya nereye gidiyor?
Toplum hayatında yapmamız gereken en basit kurallar,
Yapıldığında çok büyük birşeymiş gibi takdir toplar olmuşuz.
Yere çöp atmamak,
Kartla geçilen bir kapı açıksa yine kart basıp geçmek,
Çok büyük iş olmuş.
Bu topluma ne olmuş?
Bize ne olmuş?
Nasıl böyle olmuşuz?
Yakında yere çöp atmadık diye plaket verebilirler.
Ya da en basit kurala uyduk diye madalya törenine katılabiliriz.
Bu törenlere ne kadar katılır,
Ya da katılma ihtimalimiz artarsa,
O derece toplumun çivisi çıkmış demektir.
Evin çivileri çıka çıka,
Ev başladı sallanmaya.
Aman yıkılmasın başımıza.
Yıkılmaması için başımıza,
Aklımızın gelmesi için başımıza,
Güneş doğmalı mı batıdan?
Bu bekleniyor anlaşılır.
Ama o zaman,
Olacak hepimiz geç kalan.

Muharrem Güney

Ne Kadar Uzak O Kadar Yakın

İçindeyken şartlardan yakınırsınız.
Hele biri varsa beraber yakındığımız,
İşte o kadar ona yakınız.
Bu yakınlık öyle öyle birşeydir ki,
Silinmez öyle üç beş günde.
Zorluk var silinmez sebebinde.
Yakınılan şeylerin var bir işlevi.
Yakınlaştırır beraber yaşayan kişileri.
Bu öyle bir yakınlaşmadır ki,
Urganla bağlar birbirini.
Öyle bir düğümdür ki,
Ayrılalı aylar, seneler olsa bile,
Gözler onu arar her yerde.
Hayat okulunda bilmem kaçınıcı ders,
Öğrendim bu ders.
Yakınılanlar yakınlaştırır.
Gözler her yerde onu araştırır.

Muharrem Güney

Neden?

Neden bekliyorsun?
Hayattan ne umuyorsun?
Şimdi FACEBOOK çıktı.
Mutlu fotoğraflar,
Çocuklar,
Torunlar,
Paylaşıyorsun.
Ama onlar için bir küçük adımı esirgiyorsun.
Bu iş bu kadar basit mi?
Onların geleceği önemli değil mi?
Sözde" Herşey onlar için. " dersin.
Söylesene: " Ne zaman yola düşeceksin? "
Seninkine de,
Hepsine de,
Gerçek bir gelecek inşa edeceksin?
Etmeyeceksen,
Bir afyondur senin için.
Bu kadar şey olurken,
İzoleysen,
Dünyada olup bitenden,
Devam et.
Rahat et.
Ama bunun da bir bedeli vardır elbet.
Onun için hareket et.
Geleceğini mutlu seyret.

Muharrem Güney

Odun

Yaşanmış olaylardan öğütlerle büyüsün.
" Onu öyle yap. "
" Bunu böyle yapma. "
Zerre kadar düşünür müsün?
Yaşanmışlıkların üstüne?
Muhalifsindir her cephede.
Konu önemli değil sence.
Senin için bunlar da ders gibiyse,
Hani matematik ya da sosyolojiyse,
Hatıanı anlıyorsun bakınca geçen senelere.
Eğer anlarsan beklersin ki zaman makinesi icat edilse,
Edilsin ki,
Hatalı halinle yüzleşebilesin.
Edilirse belki zamanı kendince düzeltirsin.
Teoride mevcut bilirsin: $e=mc^2$,
Ama pratikte meçhul,
Pratikte mevcut olsaydı,
Görürdün yanında 60 yaşındaki halini.
Belki de gelirler.
Ama hepsi olabilir tembihli.
Seyreder seni.
Eski halini.
Kim bilir ki,
Kendi geçmiş haline odunla girme isteğiyle,
Yaşamaya devam her nefeste.
Hayat ne getirir sence?

Muharrem Güney

Okul

Okul dönemi 2006'da bitti.
Yalan okul seninle devam ediyor.
Sen tam bir okulsun.
Geçmişte yaşadıklarınla,
Bugün yaşadıklarınla,
Hep sorguladım.
Sorgularım.
Ben olsaydım ne yapardım acaba?
Tüm bunlarla,
Mükemmel bir insansın.
Beş yaşında da,
Otuz beş yaşında da,
Daha çok yolum var.
Senin gibi olmaya,
Hayat yolunda,
2006'da okul bitti.
Staj başladı.
Stajyerim işte.
Staj seninle.
Senin geçtiğin yollardan sen geçtin de,
Ben çuvallardım herhalde.
Onun için eğitime devam seninle.

Muharrem Güney

Okul Yolları

57'de sen,
81'de ben,
80'lerin güzelliğini yaşadık seninle.
Hayat yolunda yürümeyi öğreniyorum seninle.
Ders daha bitmese de,
Daha çok şey var öğrenilecek sende.
Her olaya iki bakış var seninle.
Biri şimdiden,
Diğeri ona karşılık gelen tecrübeden.
Nadiren otoban da gördük.
Patika da yürüdük.
Şose yolda da yürüdük.
Seninle yürümeye devam.
Hayat okulunda her adımda derse de devam.
Yine bir ders günü,
Ama senin de yollarda yürümeye başladığın gün bugün.
Kutlu ve de mutlu olsun doğum günün.

Muharrem Güney

Oryantalizm

Bu oryantalizmi dansözlerin oynadığı sanmayın.
Edward Said diye birisi,
Böyle birşey atmış ortaya.
Zamanında,
İşte şimdi hayatımızda.
Hepimizin kaderini çiziyor oysa.
Doğu batı çekişmesiyle başlar.
Neye göre doğu batı diye devam eder.
Kendince bu taraftan haklıdır oysa.
Doğu batı nereden baktığına göre şekillenir oysa.
Biz doğuyuz.
Bizi medenileştirmekmiş amaçları.
Bu çektiğimizin temeli,
Onların bizi eğitme isteği,
Buna birde bizim kendi çekişmemiz eklenince,
Buyrun sahneye.
Oyun bilmem kaç perde,
Kaçınıcı perdesini yaşarız şimdilerde.
Aslında adını duymadığımız şey için,
Kaderimizi çizeriz.
Hangimiz fark ederiz.
Televizyon izleriz.
Hanginiz oryantalizmi televizyonda seyrettiniz.
Geç olmadan öğrenin.
Yerine okeyde taş dizmenin yerine bu yolu seçin.
Geleceğinizi kendiniz çizin.
Size kaderinizin ressamı olarak iyi çizmeler.
Sizin sayenizde inşallah bizi bekler iyi günler.

Muharrem Güney

Oskarlık Adam

Seninle 35. Babalar Günü'nü görüyoruz.
Tarih sahnesine çıkışım Ocak 1981.
İlk güne de yetiştim.
Onun için 35'inci.
Bu 35 Haziran içinde neler yaşandı.
Bu film uzun metrajlı.
Baş rol oyuncusu sensin.
Filmin başında sinema koltuğunda oturdum.
Baş rol oyuncusunun maceralarını seyrettim.
Acı, tatlı bir film bu,
Senarist neler yazdı?
Neler yazacak kim bilir?
Büyüktü sana özentim.
Sinemada koltuktayken heyecanlı,
Dönem gereği zevkliydi.
O koltuktan kalkıp filmde figüranlık da iyiydi.
Ama zaman geçtikçe roller değiştikçe,
Baş rolün önemini daha da iyi görüyorum.
Sen bu filmdeki rolünle Oskarlık adamsın.
Bu filmin çoğu sahnesinde,
Bir mağaradayız.
Sen bir lamba elinde.
Biz senin peşinde.
35. haziranda da filme devam.
Nice haziranlarda da senaristin izniyle etsin devam.
35. haziranın kutlu olsun oskarlık adam.

Muharrem Güney

Otuz Sekizinci Anneler Günü

Seninle otuz yedi yıldır hayat denizinde seyir halindeyiz.
Bugün bu limanı otuz sekizinci kez gördük.
Bu limanı birinci kez gördüğümüzde ne kadar güzeldi.
Gemide yetiştik.
Gemilerde yetişiyorlar.
Ama zaman içinde üretim,
Eğitim,
Farklılaştı.
Verilen eğitim,
Bir üçgendi.
Birinci kenar ev,
İkinci kenar mahalle,
Üçüncü kenar okuldu.
Şimdi evlerde eğitim belki iyi olsa bile,
Mahalle kalmadı.
İnsanlar ağaç yaprağı gibi koptu.
Bağlantı kalmadı.
Okul desen,
Sen eğitimin içindensin.
Onun da son dişe dokunur hali,
Sen ve senin emsallerin oldunuz emekli,
Müzede aldı yerini.
Sen de,
Ben de,
Ne sınavlara girdik.
Okulda da,
Hayat yolunda da,

Bunu anlamak için fazla uzağa gerek yok.
Bizim kuşak son.
Ve sonrası,
Gerçek annelerin yetiştiği,
Ve gerçek anneler yetiştirdiği,
Bireyler dileğiyle,
Senin ve tüm annelerin,
Anneler günü kutlu olsun.

Muharrem Güney

Öbür Tarafa Gidenler

Öbür tarafa gidenler,
Belki de iyi de edenler,
Belki de: " Nedendir? " derler.
Açıklayalım hemen:
Sizler ne kadar erken gittiyseniz,
İnsanların küçük heveslerine,
Saksılarını kurban ettiklerine,
Kendilerini belki sattıklarına,
Şahit olmadınız.
Kendi küçük dünyalarını korumak adına,
İhanet ettiklerini dünyaya,
Görmediniz.
Görülecek iyi ne kaldı?
Sizden sonra,
Bu dünyada.
Gittiniz de,
Bu milletin aklını, fikrini,
Neden yanınızda götürdünüz?
Siz o kadar kudretli miydiniz?
Nelere göğüs gerdi kiminiz,
Yaşarken.
Neden öğütlemediniz?
Geride bıraktığınız şimdilere,
İnsanlık namına,
Bir esinti de olsa insanlık kalırdı buralarda.
İnsan var mı buralarda?
İnsan mıyız sizce?
Göstersenize bir tane.
Geldik ne hale.
Ey öbür tarafa gidenler,
Şimdilerde sizden daha yüce görünümlü,
Zavallılarız şimdilerde,
Yanlış siz de,
Baksanıza ne güzellikler var elimizde.
Dünya dört dörtlük diyenler mi,
Yoksa öyle davrananlar mı ararsın şimdilerde.
Bizi bir eğitip de gitseydiniz.
Yere gideceğimiz.
Her yere oryantasyon uygulanır.
Bize öbür tarafa oryantasyon uygulaysaydınız,
Böyle bekler miydik?
Ne dersiniz?

Muharrem Güney

Öğle Tatili

Bir saatlik öğle tatili,
Ya yirmi dakikası yemek,
Sonra gelir NBA hayali,
Yarım saat geçer basketli.
O zaman ter içinde derse girmeli.
Ya da Sedir'e uğramalı.
Biraz tombik döner almalı.
Sör'ün yolunu tutmalı.
Kırk dakika geçer bilardolu.
Unutmamalı kapanış elardolu.
Elardoyu unuttun mu?
Karşılıklı masada.
Bir top elde,
Rakibi istakayla değil,
Elinle avlamalı.
İşte o yüzden seneler geçse bile,
Anılar kalıdı,
Bu kadar canlı.

Muharrem Güney

Öğrenmeye Devam

Gözümü hayata açtım.
Öğrenmeye başladım.
Bir baktım.
İlkokul sıralarımdaydım.
Öğrenme sürecim resmiyet kazandı.
Sonra üniversite mezuniyet töreninde,
Kepi havaya attım.
Öğrenme bitti sandım.
Seneler sonra anladım.
O zaman bir hata yaptım.
Şimdi otuz yedi yaşında,
İş ortamında,
İş konusunda,
İş arkadaşlarıyla,
Onlarla,
Konuşa konuşa,
Şahit oldum onların hayatına.
Bazısı geçmişte,
Ya da geleceğinde çok farklıydı.
Ama aynı ortamda,
Aynı hedef uğruna,
Buluştuk aynı ortamda.
Benim şaşalı hayatlar yaşadığını sandığım insanlar,
Benim gibi bir hayat süren insanlar,
Hayat okulunun bilmem kaçınıcı dersinin,
Bilmem kaçınıcı konusu oldular.
Teorik olarak bildiğin,
Duyduğun,
Canlı canlı,
Karşında olunca,
İnsan farklı bakıyor hayata.

Muharrem Güney

Öğretmen

Bitirirsin ilkokul.
Orta okul,
Lise,
Üniversite,
Üniversitede adı süslenir.
Ya öğretim üyesi,
Ya öğretim görevlisi,
Sonra üniversitedekilerden birini,
Farklı bir platformda,
Farklı bir işte,
Farklı bir konumda,
Görebilirsin.
Onu eklemek için,
Onun da seni kabul etmesi için,
Birşeyler yazman da,
Kendini tanıtmaman da,
Gerekebilir.
Aslında kolaydır.
Çünkü o senin için hayatın kebab dönemindedir.
Mesela,
Birisini üniversite hazırlıkta,
Öğretim görevlinde,
Ama bugün hiç ummadığın bir yerdeyse,
Ve seni şaşkına çevirdiyse,
Sen de o zaman öğle tatiline çıkarken,
Sabit sözünü unutmadıysan,
O söz onun seni eklemesine yarar.
Unutulur mu hiç:
" Yoğurt yemeyin. "
Diyordu.
Çünkü öğleden sonraki derslerde,
Uyuyormuşuz.
Bu durum değişik,
Öğretmenler hep öğretmendi.
Ama o seneler sonra,
Akla gelmeyecek bir yerde,
Akla gelmeyecek bir konumdaydı.
Ama anıları diğeri gibi,
Dün gibi,
Capcanlıydı.

Muharrem Güney

Öğretmenler

Aylar değil,
Yıllar önce,
Şendik biz öğrenciler.
Eğitim için çalışan sizler.

Öğrendik bizler.
Göremeyenler var şimdi her yaşta.
Reklam mı yapalım başta.
Eğitim yolu Atatürk yoludur.
Tutku sizdeki budur.
Memleketi eğittiniz.
Emekleriniz nerede şimdi?
Niçin görmez bunu kimisi?

Muharrem Güney

Ölen İnsanlık

Hep söylüyorum:
" Bizim kuşakta insanlık öldü. "
" Suçlusu üst kuşaktı. "
" Meşhur 68, 78 kuşağıydı. "
Olumlu.
Saçma,
Ne getirdi bu sizce?
Eğer sen elinde birkaç koli,
İki basamağı çıkıyorsan senden yücesi yok.
Bu yücelik insanı mutlu etmez.
İnsanlık adına,
İnsana acı verir.
Her an bir cenazedesin.
Gibi düşün.
Eğer yaptığın küçük şeyler,
Büyüdüyse,
İnsanlık ölmüştür.
Bana da düşen,
Bu cenazeye istemeyerek katılmaktır.
Hepimize düşen kendimizi sorgulamaktır.
Hangimiz bunu yapandır?
Görevimiz sadece cenazeye katılmaktır.
Oysa ölen biziz.
Hepimiziz.
Her an kendi cenazemize katılan insanlarız.
Kaçımız bunun farkındayız?
Farkında olana kadar böyle devam edelim.
Diyelim ki: " Daimi cenaze görevlisiyim. "
Her an bu acıyı çekenim.
Ve yine meşhur kuşaklara,
" Ne oldu? " diyelim.
Bir cevap bekleyelim.

Muharrem Güney

Özel Sektör

Diş dokunur bir yere gelene kadar,
Aslında okuldasındır.
Eğitim devam eder.
Devam etmekle kalmaz.
Artar.
Ama senin için öyledir.
Karşıdakiler için bir savaştır.
Güçlerini kendilerinden yukarıdakilere,
Göstermeleri gerekenlere,
Değil sana gösterirler.
Derdin birşeyler öğrenmektir.
Onlar, okuldaki doktora seviyesinde,
Gencinden ararlar hem de.
Kısacası onlar da imkansızı ararlar.
Bu arayışlarına sarf ettikleri enerjilerini,
Etrafını düzeltmeye harcasalardı,
Ülke değil,
Dünya bambaşka olurdu.
Amacı sıra, masa yapmak olmayan,
Sensin bir fidan olan,
Testereler arasında can vermeye devam.
İşte budur.
Özel sektör basamakları,
En tepedekiler,
Dalları kırılmış gövdesi kalın çınar ağaçları,
Bu tehlikeli ormanda yürümeye devam.
Var mı sırrını çözen tam?

Muharrem Güney

Özel Sektör Öğretmenleri

Okul bitti.
Öğretmenlerden ayrıldım sandım.
Başladım özel sektör yolunda adım atmaya.
Şimdi yeni öğretmenler karşımda.
Devam onlardan değişik şeyler öğrenmeye her adımda.
Devam onlarla eğitim yoluna.
Onların da günü kutlu ola.

Muharrem Güney

Patron Kuramı Değişsin

Patron üzerine düşeni yapan insandı eskiden.
Şimdikiler " Ay bana bir şey olur. " diyorlar.
Eğer öyle diyorsan,
Korkuyorsan,
Ne işin var o makamda.
Hani içeride patronsun ya,
O patronluğu üç kuruşun peşinde koşanlara değil,
Yanında yetiştiklerin gibi cümle aleme göster.
Suç öncekilerde,
Şimdikilere bu iş nedir?
Öğretmemişler.
Öğretselerdi Türkiye' de cümle alem bir patron görürdü.
Hepsi neden korkuyor?
Bilinmez.
Göz önündekilerden birileri yanacak.
" Karanlıklar aydınlığa çıkacak. "
Hayatımın 35. senesinde bir tane de olsa gerçek patron görmek istiyorum.
Şimdilerde gerçek patronların çıraklarının işgal ettiği o TUSİAD niye var?
Birşey yapmayacaksın neden oradasın?
Bir anlat be patron.
Tekrar tekrar söyledim.
Yine söylerim.
Senin bir şekilde üye olduğun çıkar grubu,
Siyasi karar alma sürecine etki eder.
Bu amaç uğruna herşeyi göze almayacaksın,
Niye oradasın?
Bir açıkla da ben de yazmaktan kurtulayım.
De bana: " Benim korkularım var. "
" Çocuğum var. "
Madem korkun vardı,
Neden patronsun?
Millet sandı seni korkusuzsun.
Patron niyetine kedi değil,
Arslan arıyoruz.
Yanlış mı biliyoruz?
Kedi miymiş bunlar?
Hani bir adımda kaçanlar?
Bari bir sığınma evi kursunlar.
Bir işe yaramıyorlar.
Onları orada korusunlar.

Muharrem Güney

Pazarlama

Çeşitli ürünler üreten patronlar,
Ürünlerine çeşitli pazarlama,
Yöntemleri arayan onlar,
Üyesi olduğu sınıfı göz ardı edenler de onlar,
Sınıfını pazarla ki devamı olsun.
Devamı için sınıfının bir albenisi olsun.
Herşey maddi değil.
Bu albeni manevi uygulamalardan geçer.
O sınıfa dahil olacaklar,
" Şu insan da şöyle olmuş. " desinler.
Bunu demeleri için,
Kedi yavrusu olmayı değil,
Arslan olmayı seçin.
Bunun için,
Bazen kendinizden vazgeçin.
Geçin ki sınıfınız pazarlansın.
Bir reklamınız olsun.
Haydi farklı bir reklam izleyelim.

Muharrem Güney

Pencere

Öğrencilikten günümüze,
Ufak ve önemsiz dertlerimle,
Yakındım, gezindim senelerce.
Gezinirken ekledim.
Sonucu belli olmayan bir ameliyat için beklemek,
Nasıl birşeydir ameliyathane önünde?
Ve şimdi bunu yaşadım.
Giden bir sedyenin üzerindeki,
El sallayabildim sadece.
Sonra bekledim ameliyathane önünde.
Kapı açılır, kapanır.
Sen bakarsın.
İçeride birden çok oda var.
Farkında mısın?
Sonra bir telefon gelir.
Beklediğim odadır.
Bana bakmaktadır.
Meğer ameliyathaneden odaya bir asansör vardır.
Farkında mıyım?
Onun için hayata bakışta,
Benim için özelde,
Yeni bir pencere açılmıştır.
Bundan sonra benim için,
Cahit Sıtkı Tarancı'nın dediği gibi,
" Olursa bir şikayet ölümden olsun. "

Muharrem Güney

Rahat

Şimdilerde düşünür insan.
Elektrikli süpürge geldi.
Çamaşır makinesi geldi.
Bulaşık makinesi geldi.
Rahatladı insan.
Televizyon karşısında vakit geçirdi insan.
Dolayısıyla konuşmaz oldu insan.
Bir de internet geldi.
Televizyon da rafa kalktı.
İnternet oldu dünya.
Veri akıyor şimdi insana.
Ama,
Tartışılıp değerlendirilmediği için,
Değil bilgi.
Sadece veri,
Veri yığnında boğulan insanın kendisi,
Bulamıyor doğru bilgiyi.
Bilemiyor ne yapacağını kendisi.
Onun için devam bu toplum değil,
Topluluklar ortamına.
Devam.
Ama ne zamana kadar acaba?

Muharrem Güney

Reisin Ardından

Eskiden yakın tarih kitapları okurdum.
İnsanlar anlatırlardı falanca tarih falanca saatte şöyle oldu diye.
Hayret ederdim.
Bu insanlar bunu nasıl hatırlar diye.
Nasıl hatırlanmış öğrendim seninle.
9 Ocak 2013 tarihinde,
Saat 18:45'te,
Eve gelmişim.
Telefonum çaldı.
Arayan annemdi.
" Alo " dedim.
Karşıdaki ses: " Dayını kaybettik. " dedi.
" Ne! " diyebildim sadece.
O andan itibaren sana dair tüm anılar bugün gibi netleşti.
Seninle birlikte yaptıklarımız,
Sözlerin, biz beş kişinin yaşadıkları,
Sana birkaç örnek vereyim ister misin?
Sene 88-89,
Şene o meşhur yeşil kanepede,
Üstünde atlet ve yine meşhur Meloş'un diktiği açık mavi beyaz çizgili şort,
Gazete okuyorsun.
Sonra bizimkiler salona giriyor.
Başına dikiliyor.
Sana anlatmaya başlıyor.
Yok falanca yerde bir kız varmış. Gidip bakalım diye.
Şen elindeki gazeteyi fırlatıyorsun.
İstemiyorum diye.
Sonra daha yakın senelerden hiçbir zaman kendinin almadığı,
Annemin aldığı,
Kotu deniyorsun.
Elinde kemer.
Göt yok bende diyorsun.
Daha eskilerden,
Sen Ballica'dayken,
Ben insanların işini merak ederken,
Bir sabah işe giderken,
Beni de götürmüştün.
Caminin önünde,
Servisi beklerken,
Çay ocağında birer çay içmiştik.
Sonra servis gelmişti.
Ballica'ya daireye gitmiştik.
Erdal Ağabey'in odasında,
Veznede,
Sabahın ilk çayları, sigaraları içiliyordu.
Oda küçük.
Küçüklüğüne göre kalabalık.
Sen anlatıyorsun: " Oğlum aslında burada kimsenin olmaması lazım! "
Sonra sen kendi odana geçiyorsun.
Bense Erdal Ağabey'le o dönem en sevdiğim işlerden birini yapıyorum.
Para sayıyorum.
Sonra öğlen oluyor.

Bir lokantaya gidiyoruz.
Biraz döner söylüyorsun.
Gelen döner bir mi desem iki mi desem?
Bilmem kaç desem?
Oradan çıkıyoruz.
Kahveye gidiyoruz.
Sen şefin Ahmet falan king oynuyorsunuz.
Sonra beni Erdal Ağabey'in ateri salonuna götürüyorsun.
Ben o dönem meşhur Amiga oynuyorum.
Sonra daireye dönüyorum.
Yine daire yine para sayma.
Gün bitiyor.
Erdal Ağabey bana bir dergi veriyor.
Bir de üstü alınmayan paranın bozukluklarını onunla paylaşıyoruz.
Erdal Ağabey'le arka sokaklardan,
Gazeteye sarılı parayı yatırmaya götürüyoruz.
Bir de Suluova'da bir barajda bir balık tutulup dönülen balık macerası vardı.
Sen, ben, babam ve Mustafa Dayı,
Mustafa Dayı dedim de,
Biliyor musun senden sonra,
Onu gördüm ya,
Şeni görmüş gibi oluyorum.
İster saçma de.
İster avuntu de.
Ama öyle.
Mustafa Dayı çok yakın,
Tanıdık, bildik insan.
Ya hiç tanımadığım, bilmediğim,
Raif Gürsel'in ölüm gününü,
Senden ötürü,
Hatırlamama ne demeli,
Seninle bir yerlerde arabayla dolanıyorduk.
O zamanlar panelvan vardı sende.
Bir telefon geldi sana.
Muhtemelen arayan annemdi.
Sonra arabayı yolun kenarına bırakıp,
Aşağı denize doğru yürüdün.
Denize baktın, oturdun.
Gezindin, kim bilir neler düşündün?
Ya seninle içmelere ne demeli?
Daha ilk zamanlarda Taner'le gelmiştik yanına.
" Biz içeceğiz. " demiştik.
" Akıllı olun. " demiştin.
Ya bayramlardaki Banazlı maceraları,
Hani şu Taner'in iki dirhem bir çekirdek geldiği,
Milletin ona enteresan bakışları.
Akabinde yine panelvanla Atakum'a gitmeler.
Körfez'in yanındaki o çok el değiştiren restoranda işkembe içmeler.
Ya ben Mng'deyken enteresan Pazar aktivitesine ne demeli?
Önce hayat dörtlüsü ile bir brunch aktivitesi,
Akabinde mezar ziyareti.
Hiç görmediğim Necmettin GÜRSEL'i,

Hep anneme sordum nasıl biriydi.
Hep gösterdi seni.
Hep umdun onun gibi,
46'da ölmeyi,
Beş sene ötedeymiş Allah'ın takdiri.
Özledim seninle bizimkileri çekiştirmeyi.
Hani benim salak dönemimde,
56'lardan eve doğru inerken,
Yok bana şöyle ettiler,
Yok bana böyle dediler derken.
Uzun lafın kisası,
İlk içkiyi seninle tattım.
İlk gerçek ölüm acısını seninle yaşadım.
Senden önce ölenlere toprak attım.
Eksiksiz yaşadım.
Ama seninle gerçek acıyı tattım.
Hayat dörtlüsünden bir kişi eksildi.
Acın ve anıların silinmedi.
Kim unuttur o kalabalık cenazeyi.
" Biz Terme'den geldik. " demişti biri.
O an hatırlarım biraz daha bittiğimi.
Rahat uyu!
Allah mekan etsin sana cenneti.

Muharrem Güney

Renklere Gönül Vermek

İnsanlar renklere gönül verir.
Gerekirse onlar için üzülür.
Eğlenir.
Ama bir renk var ki,
Gün gelir öyle birşey ister ki,
Göster o zaman yüreği.
Kendisi kırmızı beyazdır.
Kendisi bir çiçektir.
Suyu canlardır.
Ser canını yoluna.
Ser ki o çiçek büyüsün can suyuyla.
Sen ser ki canını,
Görelim: " Sen ne kadar renk sevdalısı... "
Unutma diğer renklerin yaşaması için,
Bu renkler bütün ülkeye hükmetsin.
Hükmetmesi için,
İstedığı benim,
Senin,
Renklere gönül verebilmek için,
Önce kırmızı, beyazın istediğini verebilesin.
Sakin ola ki bir an bile düşünmeyesin.
Eee daha ne diyelim.

Muharrem Güney

Roman

Sana senelerce dizeler yazdım.
Sen Şimdi bunları okuyorsun.
Sen okudukça üretim faaliyeti de artıyor.
Ama yine derdimi anlatamıyorum.
Ya da anlamak istemiyorsun.
Ya da dizeler yetmiyor.
Dizeler yetmiyorsa,
Taşımak mı lazım onları bir romana?
Belki daha bürünürler bir anlama.
Ne yazılsa yazılsın.
Ortam Şöyle:
Bir masada,
Rakı ya da bira,
Senin hayalin karşıda,
O masada,
Sonra dizeler akar sana.
Bunlar bu derdi anlatmıyorsa sana.
Başlayalım o zaman o romanı yazmaya.

Muharrem Güney

Ruh

Biz,
Hepimiz,
Ruhumuzu kaybettik.
Yaşarken dünyadan elimizi ayağımızı çektik.
Nasıl mı?
Anlatalım:
Orta okulda, lisede,
Eve gelmişsin.
Bir odada ödev yapıyorsun.
Ya da yarınki sınavına çalışıyorsun.
Yan odada,
Kadınlar toplanmış.
Konuları işleri olan okullarıdır.
O yönetici şöyle yapmış.
Falanca öğrenci böyleymiş.
Ya da sokakta yürürsün.
Çocuksun ya,
Düşebilirsin bir yanlışa.
Yersin herhangi birinden bir fırça.
Bilirsin düştün yanlışa.
Sevk eder seni doğruya.
Yine yürürsün sokakta.
Bir çarşıya gelirsin.
Aynı işi yapan rakip esnaf karşında,
Ortada bir tavla.
Birkaç kişi başında,
Neşe ortam,
Büyürsün.
Hatırlarsın.
Çok da sene geçmemiştir oysa.
Sorarsın kendine:
" Ne oldu bu insanlara? "
Kimseden ses çıkmaz.
Dersin: " Ben büyüdüm. Bunlar şimdiki gibi oldu. "
" O zaman benim suçlu. "
Dersin: " Keşke eskiyi hiç görmeseydim. "
" Hatırlamasaydım. "
Eski dediğim de topu topu 20, 30 sene önce.
Ne oldu bu insanlara sence?
Bunları hatırlıyorum.
Bugüne bakıyorum.
Acı çekiyorum.
" Keşke hatırlamasaydım. " diyorum.
Özlem duyuyorum.
" Keşke daha yaşlı olsaydım. " diyorum.
Bunları çocuk kafasıyla değil,
Genç kafasıyla hatırlasaydım.
Böylece her ana doysaydım.
Daha rahat kayda alsaydım.
Belki o zaman kömür sanardım.
Meğer elmasmış.
Kömür sandığım.

Çıkanlardır kendi sandığımdan,
Yazdığım.

Muharrem Güney

Ruh Heykeltraşı Hayat

Hayata başlarsın.
Gidişat içerisinde şekillenir görüşlerin.
Biraz da genel gidişata meraklıysan,
Düşünüyorsan,
Birtakım şeyleri savunuyorsan,
Zaman içinde dönüşebilirsin beyaza siyahtan.
Orta birde bir coğrafya öğretmeni vardı.
Onunla coğrafya dışında şeyler de konuşurduk.
Kamulaştırmayı savunurdu.
Bense şiddetle özelleştirmeyi savunurdum.
Belki farklıydı,
Amacı.
Ama,
Gelince on üçten otuz altıya,
Gidişat içerisinde,
Kim derdi varacağız onunla aynı noktaya.
Birde 4-0 haberi gelince,
Çıkış yolunu düşününce,
Kendisini görmüş gibi olursun seneler sonra.
Geliyor 4-0,
Olur muyuz buna sizce hazır?
Olmalı başka sorunlarımız sıfır.
Bunun için biraz olmalıyız yapay sorunlarımız üzerinde çalışmaya hazır.
Yani genel bir ruh heykeltraşlığı lazım bize.
Ki güvenle bakalım önümüze.
Zamanı gelir mi sizce?

Muharrem Güney

Saksı mı, Para mı?

Şu dünya hayatında,
Türlü türlü olaylar ortasında,
Para sevdası kafalarda,
Hepimiz sattık da saksıyı,
Para sevdasına.
Para kaçımızın cüzdanında?
Herşey satılır mı paraya?
Benziyor bir binada,
Temeli baltalamaya,
Kat çıkmak uğruna,
Temelde olanları ucundan yakaladım.
Bunu yapmayın.
Sağınızda, solunuzdakine anlatın.
Binayı kurtaralım.
Saksıyı çalıştıralım.
Parayı bir gün şansımız varsa yakalayalım.

Muharrem Güney

Sap

Pırasa sapı değil.
Fincan sapı hiç değil.
Sene 2006'dan beri,
SAP bilendi İK'nın tercihi.
Yoktu dersi.
Kursu bulasın ara ki.
SAP, SAP diye geçti yıllar.
On sene sonra Şimdi karŐım SAP var.
On sene geçti SAP'la,
On sene sonra,
Şimdi CITRIX var.
Őğrene őğrene bir hal oldum.
Hep okula doğru yolum.
Hayatın özü öğrenmek,
Sordum okul ne zaman bitecek?
BoŐmuş bunu beklemek.
Eğitim son nefeste bitecek.
SAP'la yola devam.
Sorma bitecek ne zaman.

Muharrem Güney

Seni Düşünmek

Seni düşünmenin farklı şekilleri vardır.
Seni düşünmenin farklı zamanları vardır.
Seni düşünmenin farklı yerleri vardır.
Özel hayat ortamında rahat düşünülen sen,
İş ortamında da akla gelen sen,
Mesela bir irsaliye yazarken,
Olmadı bir çeki listesi hazırlarken,
Oralara da gelen,
Sen.
Neden?

Muharrem Güney

Sensizliği Anlatmak

Seni bekliyorum Şimdilerde.
Soğuk Ankara gecelerinde
Sonsuz bir ümitle
Belki imkansız olsa bile
Hayalin hep benimle
Bazen çay olup
İçimi ısıtıyorsun.
Bazen soğuk olup
Yüzüme çarpıyorsun.
Sabahları sokaktaki kalabalıkta
Otobüs kuyruğunda
Issız sokaklarda
Seni arıyorum.
Bu ümit yaşıatıyor beni zaten.
Boynunu bükmüş bir çiçek ben.
Can suyum sen.
Yazlar kışlar sensiz geçti.
Geçiyor belki hep geçecek.
Sen gelmedikçe yaşamın tadı yok.
Sensizlikten ibaret zamana
Yaşam da denmez ya.
Tüm anıları gömüver.
Ben yapamadım.
Sen yapasın.
Yapasın ki ağlamayasın.
Yapasın ki yanmayasın.
Hayat bir işkence olmasın.
Sana bana olduğu gibi.
Buralarda taş atacak
Hüznümü kusacak
Bir deniz bile yok.
Deniz yokmuş yalan.
Sensizliğin denizi var ya.
Çalkalanıp duran
Beni sonsuz yalnızlığa boğan.
Sensizlik tarifsiz.
Yelkensisiz bir gemi mi
Bulutsuz yağmur mu
Yıldızsız gece mi
Bilmem nasıl desem.
İşte böyledir sensizlik.
Akıyor mu hayatın?
Geçiyor mu günlerin?
Geçmez oldu günlerim Şimdilerde.
Ben yanarım eski günlere.
Hüzünlü Ankara gecelerinde.
İşte böyle sana akar mısralar.
Zamanlı zamansız.
Bazen apansız.
Bazen otobüste,
Bazen derste,
Hani en can alıcı yerinde.

Sen böylesin işte!
Gündüzde gecede değil
Sen tüm benliğimde.
Adım gibisin sen.
Yaşım gibisin sen.
Seni unuttuğum günü
Adımı unuttuğum günü
İşte o gündür kıyamet günü.

Muharrem Güney

Sensizliği Anlatmak 2

“ Sensizliği Anlatmak 1 ” i 2001’de,
Ankara’da yazmıştım.
“ Ankara’da hüznümü kusacak bir deniz bile yok. ” demiştim.
Ankara sana mesafe olarak uzaktı.
Haritada sendin çizen çaprazı.
Bu sefer ben haritada sola doğru bir çizgi çizdim.
Sana yakınlarda biriyim.
Ayrıca deniz de vardı.
şimdiki uzaklık yapaydı.
Bu dizeleri yazıyorum.
Okuyorsun.
Okuyacaksın.
Biliyorum.
Bu tarifsiz bir durum,
Yapay bir uzaklık,
Konuyu belirleyen sensin.
Yazan benim.
Notu veren de sensin.
Bir şu dersi geçemedim.
Öyle okuyup notu verip geçiyorsun.
Söylesene bu dersi nasıl geçerim.
Bir etüt yapalım.
Söyle: “ Nerede hatalıyım? ”
Hala gidiş yolunda mıyım?
Buralardan puan alamaz mıyım?

Muharrem Güney

Sevgi

Türlü türlü sevgi vardır.
Bunların en yücesi günlük sevdalarını uğruna kurban edendir.
Günlük sevdaların uğruna elverişli bir ortam hayal edersin.
Edersin.
Eli kolu bağlı beklersin.
Bekle bekle.
Birini bekle.
Söyle gelir mi sence?
Haydi gelse,
" Herşeyini verecek misin? " söyle.
Kendi küçük dünyan için görmezden gelme.
Ortada bir gerçek var.
Gözümüz bağlı mı sence?
Görüyoruz gereğince.
Söyle: " Neyi bekliyoruz sence? "
O beklediğimiz sensindir.
Belki benimdir.
Eee daha ne?

Muharrem Güney

Seyirci

Yıllardır bir oyun izlersin.
Sahnede yazılan senin kaderin.
Mutlu musun söyle?
Eğer mutluysan diyecek bir söz yoktur.
Eğer mutsuzsan: " Ne diye beklersin? " söyle.
Söyle ki bilelim.
Birini bekleme.
Nereye kadar bekle bekle?
Sen bekle.
Ben bekleyeyim.
Beklediğimiz gelir mi sence?
" Seni harekete geçirecek ne? " sence.
" Kesin gelir mi? " söyle.
Kaçıyorsun basite.
Artık bekleme.
Beklenen sensin bence.
Haydi göreve.

Muharrem Güney

Sıpot Piyasada İnsanların Değeri Artıyor

Hep anlatıyorum.
Yine anlatıyorum.
İnsan aynı insan,
Tam bir asır önce,
Biz yaşayalım diye,
Can verdi gönlünce.
Biz şimdi nerede?
Altın da gözler,
Avro da gözler,
Değişen ne sence?
Şimdiki insanlar çok değerli,
Nedir sebebi?
Etten, kemikten hepsi?
Söylesin bu bilmecenin cevabını biri?

Muharrem Güney

Sıradışı Günler

Bazı günler sıradışıdır.
Gün başlar.
Kafanda dizeler,
Akar.
Ya da tozlanmış dizeler açığa çıkar.
O günler bir başkadır.
Beklenmedik ziyaretçiler,
Beklenmedik görüşmeler,
Bilmem bugün daha nasıl geçer?
Senarist benim için bugün daha neler seçer?

Muharrem Güney

Sıradışı İnsanlar

Tarihte zor zamanlar,
Başarılar,
Başarısızlıklar,
Sıradışı insanlar,
Sıradışı adamlar,
Sıradışı kadınlar,
Vardır.
Çoğu isimsiz.
Pek azının ismi tarihte bir iz.
Bak bakalım etrafına.
Var bir karara.
Herşey normalse devam sıradan hayatına.
Bir gariplik varsa,
Bekleriz sıradışı insan olmaya.
Sen eğer memnunsan diyecek yoktur.
Memnun değilsen sıradışılığın yolunda koştur.

Muharrem Güney

Sihirli Kelime

Geziyorum işsizim ya caddelerde.
Yazar o sihirli kelime her yerde.
Falanca lojistik, fişmanca lojistik,
Peki bir tır, bir kamyon, bir kamyonet yeter mi olmaya lojistik.
Seksenlerin ambarları, şimdilerin nakliyecileri hepsi oldu lojistik.
Ya büyüklere ne demeli?
Olmasa Mehmet'in cebinde bir kutu kola parası,
Ya da bir şişe süt parası,
Satılmayan ayakkabılar, giysiler,
Yani işlemeyen bir tedarik zinciri.
Lojistik kısaltır bu zinciri.
Var mı kısaltmanın bir anlamı işlemeyen bu zinciri?
Amaç olmalı önce işletmek zinciri.
Üretenlerin kimisi çalışır o meşhur iktisat söylemi için.
Çarklar durursa iş biter diye.
Üretim sürer.
Depolar dolar.
Mehmet Efendi almadıkça bu ürünlerden nereye kadar lojistik.
Önce nihai kullanıcı bir tane alsın ki boşalsın depolar.
Fabrikalardan depolara gitsin tırlar.
Mehmet alabilsin ki şoför Ahmet ekmek yesin bu işten.
Depolarda hareket olsun.
Forklift operatörü Hüseyin iş bulsun.
Bunların yerine çarkın dişlileri birbiriyle iletişim halinde olsa.
Nakliyecisi demese: " Yok araba. "
Depocu demese: " Yer yok depoda. "
Gezmesin takım lideri: " Forkliftçi yok. " diye.
Uzun lafın kisası bu paydaşlar ilkokul mantığını bıraksa.
Nakliyecisi demese: " Depocu saçımı çekti. "
Depocu demese: " Nakliyecisi beni itti. "
İşte o zaman olur sihir.
Aslında tedarik zincirini işleten iletişimdir.

Muharrem Güney

Sokak Lambam

Kah uzakta kah yanıbaşımda.
Bilirim yanımda.
Yaşadığım her anda
Paylaşır acıyı da, tatlıyı da.
Kimi zaman neşeli
Kimi zaman hafiften öfkeli
Onu asla üzmemeli.
Emeklerinin değerini bilmeli.
Hayat onunla anlamlı.
Uzakta bir sokak lambası
Uzakta da olsa hayatımı aydınlatmalı.
Kimi zaman ışığı sönmeye yüz tutar.
Kimi zaman parlar.
Parla hep senelerce.
Işık tut geleceğe.
Sokak lambam sakın sönme!

Muharrem Güney

Sopalı Çocuk

İsmi seneler önce giydiği,
T-shirtten gelir.
Yeşil, üstünde sarı beyzbol şapkalı,
Charlie Brown.
Birkaç sene:
" O yer bezi oldu. " dedi.
Ama adı kaldı.
Hani siyah, beyaz güzelliklerden,
Sopalı Çocuk da çok büyüktü.
Sonra o da herkes gibi yerinde saydı.
Sopalı Çocuk'a bakınca,
Karanlıkta bir battaniye kafada,
Söyler " Dun Gan Ga, Dun Gan Ga... "
Neymiş acaba?
Bir gün vardı.
Sopalı Çocuk'un nikahı,
Ben de vardı.
Bugün anlamsız olan İstanbul sevdası,
Biletim de alınmıştı.
Ama kim çıkardı?
O genel sınavı,
O sevda kurban gitti.
Önce Türkçe, fen, tarih,
Sonra İngilizce, coğrafya, matematik,
Hayat akıyor.
Muharrem'den Sopalı Çocuk'a selam olsun.
Herşey gönlünüzce olsun.

Muharrem Güney

Sorular

Özel sektör yollarında,
Bir iş biter.
Kendini bulursun sorgu odasında.
Aslında iç içe iki odasıdır.
Küçük odada kendi kendini sorgularsın.
Bu sorgu geçmişe dair değildir.
Olayın nedenlerine yönelik değildir.
Soru: " Şimdi ne olacak? "
Şimdi ne yapmalı?
O sorgu devam ederken,
Büyük odaya da alınırsın.
Sorular da ikiye ayrılır.
Geleceğe dair senin de sorduğun sorular,
Geçmişe dair soru kitapçığını kapattığın sorular,
Bu sorular,
Felsefeyi hatırlatır.
Sorular çok.
Ama cevap bulan yok.
Yani geçebilirsek,
Asıl mülakatı da geçerse,
Varışa kadar üç ya da dört mülakattan geçeriz.
Bir odada sorulur:
Ne oldu?
Asıl mülakatta sorulur:
Son işinizden ayrılma nedeniniz?
" Ne oldu? " ya rahat cevap verilir.
Diğerinde düşünülür:
Karşı taraf ne düşünür acaba?
Böyle devam yola.

Muharrem Güney

Sorunlarımız

Tarih sahnesine çıktım çikalı sorunlarımız oldu.
Ekonomi daima baş rolde yer buldu.
Her zaman her yerde konuşuldu.
Yüzler daima mutluydu.
Şimdi yine baş rolde.
Ama farklı konuşanlar değişince.
Yüzler somurttu.
Yüzlerden önce insanlar bambaşka oldu.
Bir tas pirincin her tanesini bir odanın farklı noktalarına bırakmak gibi,
Toplum yok oldu.
Şimdi asıl sorun bu.
Şimdi sorun aslında yapısal.
Görülmez ya da görölmek istenmez bu sorunsal.
Ne olacak bu hal?

Muharrem Güney

Sosyolojiye Dönüş

Yazıp çizmeye okul konuları ile başlanır.
Sonra güllü, şaraplı konular yer alır.
Sosyolojik konular dizelerde ağırlanır.
Tekrar, ara ara,
Güle, şaraba,
Dönüş yapılabilir.
Anlaşır.
Asıl olan sosyolojik konulardır.
Gül, şarap hayatın bir parçasıdır.

Muharrem Güney

Söyleyin

Söyleyin artık.
Ben çocuk kafasıyla özleyen,
Yazan,
Siz yetişkin kafasıyla susan,
Susmayın.
Söyleyin.
Ben bin kat,
Belki bir milyon kat,
Özleyen sizlersiniz.
Hani neredesiniz?
İşin garibi,
Bir çocuk neden özler ki?
Neden hatırlar ki?
Daha da garibi,
Siz o zamanın yetişkini,
Neden susarsınız ki?
Bari nedenini söyleyin.
Beni yazmaktan vazgeçirin.
Bana kebab dönem.
Ama özleyen belki dedem.
Kimseden ses çıkmaz neden?
İtiraf edin.
Deyin:
Özlemi bu hepimizin.
Siz itiraf edin.
Beni yazmaktan vazgeçeyim.

Muharrem Güney

Söz

Yine 80'ler,
Verilirdi sözler.
Yüklenirdi yükler.
Ne cumartesiler,
Geldi nakitler.
Şimdi yüklenmedi yükler.
Kar etmedi nakitler.
Çünkü boştu verilen sözler.
Sözün hükmünün olduğu zamanı gördüm.
Şimdi eriyen, yok olan insanlığı da gördüm.
Uzundur belki yolum.
Bilmem iyi birşeye düşer mi yolum?

Muharrem Güney

Sucu Çocuk ve Bekleyenler

Sucu çocuk aklıma geldi.
Ve o reklam,
Önce su satan,
Sonra limonata da,
Sonra bir şemsiye,
Masa ve sandalye,
O örneğin çok daha büyükleri bekler oldu.
Sadece ellerini göğe mi açmaktır umudu?
Sucu çocuğun attığı adıma,
Karşılık gelen beklemek mi aranızda?
Eğer hepiniz memnunsanız,
Bekleyin.
Beklemeye tabii bir durak kalırsa.

Muharrem Güney

Suçlu

Suçluyum.
Suçum 1996'da,
Seni tanıyıp,
Sevmek.
2002'de seni Ankara'da bulmak,
Yıllara dayanmak,
" Kocaeli, İstanbul, Adapazarı bileşenine İstanbul " derler.
Bilirsin.
Orada da buldum seni.
Suçluyum.
" Bir çay içelim. " dedim.
Suçluyum.
" Çay olmadı şarap... " dedim.
Suçluyum.
Hep Suçluyum.
Bu sürede her anı yazdım.
Suçluyum.
Sana böyle büyük bir aşkla bağlıyım.
Suçluyum.
Daha ne istediğini hiç söylemedin.
Aşk mahkemesinde hep idama mahkum ettin.
Ne istediğini bir kez söyleseydin.
Birkaç dize yazdım.
Yine suçlu oldum.
Daimi suçluyum.
72'de bir huzur evinde seni beklemediğim için.

Muharrem Güney

Suçluyuz

81'liyim,
10 aşağısı,
10 yukarısı,
Diyelim.
Eder 71.
Eder 91.
Bütün suç bizim.
Boyunuz bacak kadar.
Ağzımızda hala o ortamın tadı var.
Demek ki siz biz geldik diye,
O ortamı bozdunuz.
Tadını damağımızda bıraktınız.
İyi yaptınız da,
Öbür taraf bizi günahsız sayarken,
Bizim suçumuz neydi?
O mükemmel ortamın tadına vardınız.
Ceplerinizi,
Cıgerlerinizi,
Ne varsa o ortamla doldurdunuz.
Ne oldu şimdi?
Ne oldu anlatayım:
Bacak kadarken bir yerde kayboldun.
Adamın biri sorardı:
" Baban kimsenin? "
Bulup ona götürmek için.
Şimdi parçası bulunur mu?
Yine bütün suç bizim.
Biz geldik ortalık böyle oldu.
Sizin de eskinin tadı damağınızda kaldı.
Kim ne yaptı?
Var mı içinizde bunları anlatanı?
Ya da bir yol bunlanı?

Muharrem Güney

Surat Etme

Diyorum ya,
Yine Diyorum.
2006'da mezun oldu.
Afiliydi ya okul da.
Onun için o günden,
Bugüne insanların surat ettiğini gördüm bana.
Benimle bir derdin varsa,
Gel anlat bana.
Aslında senin bu halin,
Dayanır koşullara.
O zaman bana arslansın ya.
Başkasına kedi yavrusu olma.
Git çözümü başka yerlerde ara.
Sorun senin sorunun unutma.
Attın ya,
Bir imza.
Ulaştın ya bir çocuğa.
O zaman sorunun adresi ben değilim unutma.
Sorununun çözümünü git adresinde ara.

Muharrem Güney

Suyunun Suyu Bir Nesil

Nasrettin Hoca'nın bir fıkrası vardı.
Hoca'ya getirilen bir tavşanla başlar.
Birileri gelir.
Gider.
Suyunun suyuyla biter.
O tavşanın suyu,
Biz de gerideki yüce nesillerden olma,
Nesillerin piyasaya sürdüğü,
Defolu bir nesiliz.
Bizden daha da ileriye gittikçe defo oranı artmakta,
Defo oranı arttıkça,
Bizden öncekiler o kadar yüce oluyorlar.
Bir yerden bir şey alıp,
O ürün bozuk çıkıyor.
Kıyamet kopuyor.
Şimdi ürünü aranın kendi,
Ve mensup olduğu nesil defolu,
Neden bir ürün için kopan kıyamet,
Bir nesil,
Veya birkaç nesil için kopmuyor?
Eğer tüketici hakları varsa,
Kendi mensup olduğum neslin,
Açıklık getireyim.
81'liyim.
10 yukarısı,
Eder 71.
10 aşağısı,
Eder 91.
71, 91 arası,
Olan bu neslin,
Bu haliyle iadesini istiyorum.
Bir kazak, kitap için kopan kıyamet,
İnsanlar için kopsun.
Üst kuşakların hatalı üretimi olan bizler,
Nasıldır sizce halimiz?

Muharrem Güney

Süslemeler

Ağzımızda her zaman,
Ağzımızda hep aynı sözcükleri,
Değişim,
Yenilik,
Bir araya gelir.
Birbirimize söyleriz.
Bunun için bir adım yeterlidir.
Özde değişim,
Özde yenilikler için.
Ama bir adım atmaya çekiniriz.
Bunu kimseye söylemeyiz.
Sanki bir uçurumun kenarındayız hepimiz.
Kafayı değiştirmeyiz.
Sadece saçımızı süsleriz.
Bunun için reklam peşindeyiz.
Ama yine süregelen sorunlarımızı söyleriz.
Bir de bunun için sorumlu ararız.
" Senden dolayı böyle oldu. "
Deriz.
Karşıdan:
" Her şey aynı. "
" Ne beklemeli. "
Cevabı gelir.
Doğru tespit de budur.
Süslemecilere ne denir?

Muharrem Güney

Şanslıyım

Şanslıyım.
Çünkü en kebab tarafından 80'leri gördüm.
Sadece ben demiyorum.
Dizisini de seyrediyorum.
Benim farkım en kebab,
Sorunsuz tarafından olması.
İnsanları bugünden başkaydı.
Hatırlayın.
Koyu yeşil kabuklu,
İri, az çekirdekli,
Sarı dibi,
Çünkü toprağa geldi.
Nerede o karpuz şimdi?
Bizler de değıştik o karpuz gibi.
Ben de değerini bilmedim o günlerin.
2000'de 19 yaşında olacağım.
Diye gezindim.
Sınırlı teknoloji,
Ama herşey daha insani.
Meyvenin, sebzenin tadı bambaşkaydı.
İnsanlar da onlar gibi başkaydı.
Nerede o dükkanının önünde,
Konuşup, şakalaşan esnaf?
Gerçektir.
Bak dizisi var şimdi.
" Nerede, nerede? " diyoruz.
Ama çaresiz seyrediyoruz.
At sepete,
Git; kasada öde.
Süpermarket mi suçlusuz?
Faili meçhul eski bizlerin.
Olay aydınlatılsa,
Kaybolan biz geri döner miyiz acaba?

Muharrem Güney

Şarj

Yolda düşünceli,
Yorgun,
Mutsuz,
Dolaşabilirsin.
Hayatında birçok kişi tanıyabilirsin.
Bunlardan kaç tanesi şarj hizmeti verebilir?
Bu şarj ruhen şarjdır.
Bu öyle bir şarjdır ki,
Daha fiziki olanı icat edilmedi.
Anlıktır.
Bir ses yeterlidir.
İki kelime,
Şarjın mükemmelidir.
Manevi şarj edenleriniz,
Hayatta olsun hep sizinle.

Muharrem Güney

Şef

Mart 2014'te Gebze'ye geldim.
O güne kadar bu özel sektördeN herşey çıkar da adam çıkmaz dedim.
Sonra tanıştım bir adamla.
Depo depo değil sadece inşaat da gezen adamla.
Bu adamı sabah yarım saat, akşam yarım saat gördüm.
Telefonu susmuyordu.
Kimi istersen arıyordu.
Sonra dedim herkesin birleştiği nokta bu.
Süleyman, Süleyman, Süleyman,
Şüleyman ama önce insan.
Özel sektörde nerede insan.
Kendi kısa özel sektör maceramı çok şey sanardım.
Hiç bir şey olmadığını ondan öğrendim.
Kendisi bir başarı hikayesiydi belki.
Ama başarının kıymet görmediğini de onda gördüm.
Sağda solda dolaşan lider geyiklerini değil,
Gerçek bir lider gördüm.
Sabahın 8'inde suratsız gelen bir şef değil.
Sahaya çıkan bir teknik direktör gördüm.
" Selamın aleyküm rahmetüllaahi berakatühü. Nasılsınız arkadaşlar? "
Altındı ama hep onu sarı piriñç sananların arasında kalmıştı.
O kurban arifesindeki görüntünle gülümseten gerçek bir şefsin.
Gerçek amir, yönetici, şef vs...
Gittiğin gün kendimi otogarda otobüse el sallayanlardan sandım.
Şebibi sen bizden anlayanlara çok şey bıraktın.
Özel sektör denizinde yolun açık olsun.
Umarım kıymetini bilebilecek bir limana yanaşırsın.

Muharrem Güney

Şekil Olsun

Bugün siteye girerken,
İki seçenek var.
Eğer yayaysan sen,
Parmasını okutursun geçerken.
Eğer araçtıysan sen OGS aracını okur.
Sen geçerken,
Yaya tarafından geçerken,
Bariyerin önünden,
Ses gelir birinden.
Güvenliğe seslenir kendileri:
" Murat ağabey kaldırsana bariyeri. "
" Şekil olsun. "
Bu kişi gençten birisi,
Meşhur Y kuşağı kendileri.
Toplumun teknolojide övülenleri,
Oysa toplumda en basit kurala uymaz kendileri.
Amaç itibar görmeyi basit şeylerde aramaktır.
Aradıkça.
Kendileri batanlardır.
İtibarı kural tanımamada ara.
Bilmem ne model cep telefonunda ara.
Bulursun belki onlarda.
Senelerini,
Emeğini,
Harcamadan itibar gören varsa,
Olması gereken eski toplumda.
Eğer bunları böyle piyasaya sürenler varsa.
Sen geç kalmadan ürününü topla.
Topla ki şu toplum bir nefes alsın.
Unutulmuş benliğini hatırlasın.
Haydi geç kalma.
Hemen şimdi topla.
Toplamazsan bilmem ne görürüz yarına.

Muharrem Güney

Şiire Dair

Şiirle ilkokul sıralarında tanıştık.
Yüce şairlerin şiirlerini okumaya başladık.
Onlar yüceydi de,
Farklılık neydi?
Yazacakları türlü türlü güzellik vardı.
Hitap ettikleri toplum şimdikinden çok bilgiliydi.
Geldik günümüze.
Bilgiye kolay ulaşan kuşağa,
Bilgi değil aslında veriye ulaşan kuşağa.
Neden veri?
Çünkü sorgulama, düşünme ortadan kalktı.
Yaşam denen süreç,
Yaşamdan dünyada süre doldurmaya döndü.
O yüzden suçumuz arttı.
Yaşam sanki bir bekleme salonunda,
Elinde gazete,
Ya da önünde televizyon döndü beklemeye.
Bekleyelim bakalım.
Beklemenin eserleri de televizyonlarda,
Radyolarda,
Belki bir gün süre geçirmeden yaşamaya niyetleniriz.
" Öyle bir gün görür müyüz? " dersiniz.

Muharrem Güney

Tablo

Bu tabloyu seyrediyoruz.
Söyleyin: " Kaçımız mutluyuz? "
Kaçımız huzurluyuz?
Eğer ki mutluysak,
Eğer ki huzurluysak,
Devam seyretmeye o zaman.
Eğer değilsek,
Yeni birşeyler hayal edeceksek,
Hangimiz,
Neden çekinecek?
Tuval orada.
Fırça yanında.
Haydi sende iki çizik atsana.
İki çizik için bahane bulma.
Bu tablo hayatımız unutma.
Bizim hayatımızdan ötesi var mı?
Bizden ayrı hayat var mı?
Hayatını hayatımız için feda edemiyorsan,
Bizden öte bir hayat düşünüyorsan,
Tuval orada,
Fırça burada,
Haydi tuval başına.
Yürek ister çıkmak oraya.
Haydi yön ver hayatımıza.
Durma iki çizik at.
Yeni yaşanılırı yarat.
Yoktur hayat.
Bu tuvale iki fırça at.
Sen de yarat,
Yeni bir hayat.

Muharrem Güney

Takım

Takım kelimesi spor için duyuldu.
Sonra iş dünyasında da duyuldu.
İş dünyasında gerçekleştirmek spordan zordu.
Bir gün gerçek olur mu?
Neden sporda gerçek oldu?
Çünkü takım oyuncularının cepleri dolu.
İş dünyasındakine gelince,
Yani üç kuruşun peşinden koşan bizlere,
" Aman üç kuruş olmasın. "
" Beş kuruş olsun. "
" Hatta on kuruş olsun. "
Deyince,
Bu takımlardan başarı çıkmaz.
Çıksa bile geç çıkar.
İşte sorun bu ya.
Bireysel çıkarlar için,
Ortak çıkar göz ardı edilir.
Oysa ortak çıkar ön planda olsa.
Başarı da kolay gelir.
Çabuk gelir.
Üç kuruşun peşinden koşanlara,
Üç kuruşun peşinden koşanlar,
Kavuşurlar.
Hayal ettikleri on kuruşa.
Belki daha da fazlasına,
Bu umutla,
Devam o zaman yola.

Muharrem Güney

Tanışma, Görüşme

Lise sıralarında tanıştık seninle.
Her sabah sekiz gibi,
Beklerken kaldırımında,
Önümde duran servisle,
İçindeki seninle,
Selamlaştık seninle,
Bitti lise.
Geldi dönemi derslane.
İki bitişik derslane,
Geldik ilk eğitim gününe.
O dershanenin camına asılan listede,
Yazan bir isme,
Kim bu kadar sevinir?
Derslane dönemi de,
Bağlı ilahi sebebe,
Kısa sürdü kendince.
Üç sene sonra aynı isim,
Ösym sitesinde,
Geliyordu bulunduğum şehre.
Görüştük seninle.
O şehirde de,
" Ben buraya okumaya geldim. " deyince,
" İyi okumalar sana. " demek düştü bize.
Seneler sonra,
Aynı dolaylarda,
Yakın olmak sana,
Birşey var bu olaylarda.

Muharrem Güney

Tavla

On beş taş sende,
On beş taş karşıda,
Esnaf oynardı tavla.
Ben tek basamaklı yıllarda,
Hasan Güney de oynadı.
Hüseyin Güney de oynadı.
Mesai saatlerinde,
Ortam dolu neşe.
Esnaf konuşurdu birbiriyle.
Daha tavla oynayan esnaf görmüyorum.
Seneler oldu görmeyeli.
Sır otuz taş da mıydı?
Otuz taşın varlığı mı insanları yakınlaştırdı.
Yokluğu mu bu kadar uzaklaştırdı?
Seneler sonra gördüm bir dizi de.
80'ler adı.
Tam müze tadı.
O kadar olmadı.
Müze olmamalı.
Ama birisi dizisini yaptı.
O da farkındaydı.
Damağındaydı tadı.
Kimse demesin: " Sır otuz taşı. "

Muharrem Güney

Tek Basamaklı Yıllar

Tek basamaklı yıllar güzeldi.
Sırf benim için değildi.
Sordum.
Soruşturdum.
Benim tek basamağa koy yirmi.
Benim tek basamağa koy otuz.
Cevap aynı.
Evet öyleydi.
Artı yirmi, otuz, hatta kırk,
" Evet öyleydi. " dedi.
Peki suçlu kimdi?
Meçhul faili.
Faili meçhulse o dönem dünyaya ben ve benim gibilerdi.
Ne oldu?
Beğenmediniz mi bizi?
Değıştınız biz gelince.
Suç yok bizde.
Siz çağırdınız.
Geldik.
Sandık; sevindirdik.
Baksanıza sizi ve ortamı değıştirdik.
Yukarı bizi günahsız sayardı.
Yukarı bile öyle sayarsa,
Suç kimdeydi?
Neden değıştirdi?
Sizi, bizi,
Yaşadığımız çevreyi,
Sizden ses çıkmıyor.
Anlaşıldı.
Suçlu biziz.
Ama siz istediniz.
Biz geldik.
Ortamı değıştirdik.
Böyle olacağını bilseydik,
Siz isteseydiniz de gelmezdik.
Hata ettik.

Muharrem Güney

Tekerrür

“ Tarih tekerrürden ibarettir. ” derler.
Değil dünya tarihi,
İnsanın kendi kısa tarihi,
Tekerrürden ibarettir.
Hayatında aynı kişi,
Farklı zamanlarda,
Farklı zamanlarda,
Farklı yerlerde,
Karşısına çıkabilir.
Ya da bir iletişim sağlanabilir.
Bir kompozisyonun bölümleridir.
Giriş, gelişme, sonuç,
Bireyin tarihinde olabilir bir gelişme.
Sonuç için ihtiyaç vardır başka bir bireye.
İki kişiden biri severse gelişme,
Ama uzaksa finale,
Devam eder dönemi gelişme.
Devam sonuçsuz nesre.
Son bulur belki ömürle.

Muharrem Güney

Tel Tel

Hayat yolunda,
Geçen zamanla,
İnsan varır farkına.
Saçı ya tel tel beyazlar,
Ya tel tel dökülür.
Bunların çaresi teknolojik gelişimle bulundu.
Ya saç ektirirsin.
Ya bir toz var.
Kafana onu serpersin.
Ya da saçını boyarsın.
Bunlar tel tel dökülmeye teknolojiyle bulunan çareler.
Ya bir toplumun teknolojiyle beraber tel tel dökülmesi,
Ne olacak?
Birileri bir çare bulacak mı?
Teşhis ortada.
Herkes farkında.
Ama,
İş gelince ilaca,
Henüz yok ortada.
Birde hastalığı saklayanlar var ya,
Onlar da aramızda.
Laboratuvarı belki yoldur bulun.
Her adım,
Bir kişi,
Davranışı analiz edilir.
Geçmişle kıyaslanır.
Hala bir ilaç aranır.
Belki bir gün görürüz bu ilacı bulanları.
Artık havadan uçakla mı serpilir?
Damardan mı enjekte edilir?
Bu toplum eski özlenen asıl haline,
Nasıl gelir?

Muharrem Güney

Temiz Olanlar

Yılbaşında eve gelirdi.
Yeşil ekranlı A4 kağıt büyüklüğünde,
Hesap makinesi.
Yine onun kadar büyük,
Belki daha da büyük,
Beyaz, yeşil daha değişik renklerde,
Kartlar üzerinde yazar,
Hesaplar ait müşterilere.
Zemin mazotlu tahtadan,
Sizler temizsiniz.
Ne zaman sizler gittiniz.
Teknolojiyle sandı ahali,
Daha iyisiyle doldu yeriniz.
Aslında düştük boşluğa.
Çünkü sizler gittiniz.
Giderken bizleri değiştirdiniz.
Yine biz temiziz.
Suçlu olan sizsiniz.
Suçlusunuz ki idam edildiniz.
İdam edildiniz ki,
Ortalıkta yok hiç biriniz.
Belki de huzurlu bir yere göç ettiniz.
Bari söyleyin:
" Ne olacak bu insanların hali. "
Sizin yokluğunuzda herkes değişti.
Ama bu değişme,
Kötüye gidişte,
Gelseniz,
Değişirler mi sizce?

Muharrem Güney

Teşekkürler

Yine bir Mayıs sabahı uyandık hayata,
Acısıyla,tatlısıyla ama her anı seninle olan.
Sana sormuştum: "Ne istersin?"
Sen de her zaman ki gibi "Gereği yok." demiştin.
Sonra aklıma geldi orta okulda yazdığım şiir sana.
Oradaki dizeler saf bir çocuğun kalemindendi.
Bugünküler ise bir yetişkinden günahıyla sevabıyla senin eserin olan.
İnsan yıllar geçtikçe farklı bakıyor hayata ve sana
Şu an seni sorsalar bana "Sabır taşım" derim.
"Çeneme katlanan" derim.
"Şevinçlerimi sıkıntılarımı paylaşan" derim.
Bakma seni kızdırdığıma,
Bazen bunalttığıma,
Hepsi sevgimdenidir sakın darılma.
Sana insan daha çok bağlanıyor,
Ayrılık vakti yaklaştıkça.
Senin değerini anlıyor.
Ben senin hakkını nasıl öderim.
Her ne kadar sana olan sevgimi yetmese de anlatmaya.
Bu küçük şiiri kabul et annelik hakkına.

Muharrem Güney

The Sims

Eskiden,
Benden de eskiden,
İnsanlar sokaklarda başkaydı.
Her hangi bir olay karşısında birlik vardı.
Sonra öyle ayrıştık ki,
Çok iyi tanıdığımızla uzaklaştık.
Hiç tanımadığımızla sadece düşünceler uyuşuyor diye,
Bir anda yakınlaştık.
Bu aynı,
Eskiden bir oyun vardı.
Bilgisayarda The Sims'di adı.
Onun gibi.
Senin bir karakterin vardı.
Ve karşıda başka karakterler,
Kafalarının üstünde işaretler,
Altta o işaretlere göre söylenecek sözler,
Bilim kurgu gün geçiyor biraz daha gerçek oluyor.
The Sims de onlardan biri,
Öyle bir hale geldik ki,
Bir ortamda tanıdıklarınla uzaklaşırken,
Fikirlerden,
Bir anda yakınlaşırsın fikirlerden,
Biriyle sadece orada gördüklerinden,
Bu ve benzeri,
Oyunları oynadık zevkle.
Ya da filmleri seyrettik zevkle.
Dönüşüyor yavaş yavaş gerçeğe.
Dönüp bakıyorsun bunun zevki neresinde?
Bulmak gerek bir çare bu gidişe.

Muharrem Güney

Ticaret

Bugüne kadar bu dizelerde,
Bu toplum kıyaslandı eski haliyle,
Şimdi birde şimdiki maddeci halinin,
Bireylere ne kaybettireceğine bakalım.
Eğer sen birşey satıyorsan,
Ya da ileride satacaksan,
Satabilirsin.
Onun için,
Tanıdığın, tanımadığın herkes,
Senin potansiyel müşterindir.
Onun için ilişkiler sağlam olmalı.
Seviyeli olmalı.
Çünkü ileride kasañ kazançla dolmalı.
Anlık davranışlar uğruna,
Kasañ boş kalmamalı.
Onun için iki taraftan da bakıldığında,
Bu toplu kendine çeki düzen vermeli.
Ya eski güzellikler uğruna,
Ya da şimdi tapılan madde uğruna,
Sonuçta ulaşmalı düzgün bir topluma.

Muharrem Güney

Ticaretin Eleğinden Geçmek

Bizim toplum çocuklar için geleceğe,
" Aman okusun. " diye bakar.
Eğer afili birşey okursan,
İş hayatında senden kaçarlardı.
Eğer bir de bunun üstüne,
Ticaret fırınında,
Hafiften tavlansan,
O zaman koşarak kaçarlardı.
O zamana kadar ticaret fırınında,
Ancak tavlansın.
O kadar çabuk pişemezsin.
Çünkü ticaret yolu uzun ve çetindir.
İnsanların yanından kaçması için,
Tavlansan bile yeterlidir.
Beni ticaret fırınında tavlayan babamdır.
Onunla her geçen yaz her an karşımdadır.
Çünkü yazları ondan öğrendiklerimi,
Her an satarım millete gösterişli.
Olur gülümseme sebebi.
Okul artı ticaret okulu,
Bilmem ne olacak bu işin sonu?

Muharrem Güney

Toplumduk

Toplumduk.
Topluluklar olduk.
Dünyayı düşünürdük.
Küçük dünyalara esir düştük.
EEAÇ'li hayatın esiri olduk.
Sen sorarsın şimdi.
EEAÇ ne?
Evlen.
Ev al.
Araba al.
Bir de çocuk,
Hayat bundan ibaret mi sence?
Haydi diyelim öyle.
EEAÇ'nin Ç'sine bırakman gereken,
Bundan çok büyük ve zordur.
Kaçma basite.
O istediğinden önce,
Dikkat et
Etraf ona uygun mu sence?
Eğer değilse,
Bir fidan dikmekse düşünce,
Toprağı havalandır.
Gerekli mineralleri ona kazandır.
Sonra dik o fidanı.
Öyle dik ki,
Düşünce olmasın sana.
Düşünme: " Ne olacak benden sonra. "
Elverişli bir ortam bırak o fidana.
Yapmıyorsan,
Düşünmeden dikmişsin bir fidan.
Basite kaçma.
Hayat ne zaman basit oldu sana?
Hep hayat zordu sana.
Ama düşündüğünden çok daha zoru var.
Unutma.
Haydi zoru başarmaya.

Muharrem Güney

Transpaletle Forklift

Evet transpalet,
Ve forklift,
Dünyaya adım attıktan çok sonra sizinle tanıştım.
Sizinle beraber çalan zillere,
Aşına oldum sirenlere,
Sizden önce,
Ne siren,
Ne zil vardı.
Sizin yerinizde bir tavla,
Etrafında,
Toplanmış insanların şen kahkahası vardı.
Demek ki,
O özlenen yılların,
Bu bıkılan yılların suçlusuzsuz sizsiniz.
İnsanlar kolileri ellerinde taşırdı.
Ne palet,
Ne transpalet,
Ne de forklift vardı.
Sırtında üç koliyi T şeklinde taşıyan vardı.
Hatta üç kat da indiren oydu.
Ama tüm bunlara rağmen herkes mutluydu.
Ne zaman siz görüldünüz ortalıkta,
Eküriniz siren de orada.
İşte o zaman,
İnsanlar döndü robota.
Nerede o bir mağaza,
Önünde insanları toplayan tavla?
İşte biri suçluysa,
Transpaletle forklift orada.
Nereye kadar gidirsiniz bu suçla?
Hiç suç yok biz insanlarda.

Muharrem Güney

Tsuba SA

Sene 92,
Bilmem herkes ne bekledi.
Ne buldu sene 92.
Benim için hem hüzünlü,
Hem kebab yılı.
İlkokul bitmiş.
Yeni hayat filiz vermiş.
Kebabın en güzel yeri,
Haziranla eylül arası,
Unutulur mu Nail'in orası.
Hele bir Pazar sabahı,
Saat 07:00 suları,
Herkes için uykunun en tatlı anı,
Ama bizi basmış Tsuba Sa sevdası.
Tsuba Sa koşar.
Biz koşar.
Hatırlatalım gün Pazar.
Ama biz koşar.
Hüseyin Güney odadan sese çıkar.
Yapılır mı bu?
Ne olacak Tsuba Sa'nın sonu.
Açık mavi Adidas eşofmanlı Hüseyin Güney,
Sonuna aldırılmaz.
" Yatın lan yerinize. " demekten geri kalmaz.
" Ama Tsuba Sa " demek fayda olmaz.
Muharrem'le Mert'i bir Pazar sabahı uyku tutmaz.
Yirmi dört sene sonra bile Hüseyin Güney unutulmaz.
Tsuba Sa da son bulmaz.

Muharrem Güney

Tüketici Hakları

68 kuşığı,
78 kuşığı,
Sizler yüce kuşaklarsınız.
Yüce olmanıza rağmen,
Aldığınız bayrağı taşıdınız.
Ama devredemediniz.
Çünkü devralacak kapasitede bir nesil yaratmadınız.
Ö zaman tüketici hakları gereği,
71'den itibaren,
Bugüne kadar olan bizleri,
Çağırın geri.
Artık günceller misiniz?
Parça mı değiştirirsiniz?
Bizleri sizlere uygun bir hale getirin.
Otomobiller toplanıyorsa,
Onları yapanlar,
Yapabilecek olan bizler de toplansın.

Muharrem Güney

Ulu ınar

Merhaba, vefakar ve cefakar ınar.
Filizlendirdiğiniz iki fidanı tek başına
Göğüs germişsin tüm zorluklara.
Yetiştirdin ya ulu ınar.
Biri öğretmen, biri memur,
Tek maaşla senelerce çekip çevirmişsin.
Ortaya ıkarmışsin onları.
Fidanın birinden bir tohum gelmiş sana.
Onu da ağaç yaptın ya.
O ağaç için sen can suyusun.
İki fidanla savaşlarında oldu hep senden yana.
Bu öyle bir olmak ki.
Sorgulamadan, koşulsuzca.
Bazen bilse de büyük fidan haklı.
O hep senden yana.
Var harika yatağın hakkı.
Çocukluğum sende saklı.
Şenin yerin başka.
Bir gizemim var senin,
Herkeseye karşı,
Herkesten üstün.
Hayat birbaşka gölgende.
Uzak olsam da şimdilerde.
Sesin bile huzur verir.
Gölgende oturmak güzel.
Bize huzur ve mutluluk verdiğin için,
Minnettar sana bu eller.

Muharrem Güney

Umut

Umut,
Sen bizlerden hiçbir zaman gitmedin.
Her zaman bizimleydin.
Yine bizimlesin.
Bir asır önce de,
Bugün de,
19 Mayıs 1919'da,
Bir ateş yandı.
Nice nesiller o ateşin ışığında yetişti.
O nesiller oldu, bitti,
Birlikteydi.
Düşünendi.
Bayrağı buralara kadar getirdi.
Sıra bizdeydi.
Rehberimiz hiç değişmedi.
Mustafa Kemal Atatürk,
" Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur. " dedi.
Atatürk'ün ışığında aydınlandık.
Isındık.
Şimdi o ışıkla doğru yolu bulmak gerek.
Bakalım nasıl günler geçecek?
Bu dağılan toplum ne zaman birleşecek?
Ufak heveslerden ne zaman vazgeçecek?
Ortak ebedi hedefte birleşecek?

Muharrem Güney

Umutsuzlar

Karanlığın içindeyiz.
Belki yıllardır.
Belki aydınlığa doğru,
Bir kızılık da oldu.
Ama kafalar göğe bakıyor.
Hepimiz tam bir aydınlık bekliyor.
Beklerken de kimse hatırlamıyor.
Kimimizin cebinde kibrit,
Kimimizde çakmak,
Var.
Farkında mıyız?
O ya da bu şekilde varız.
Bir çakmak,
Yaratmaz bir ışık.
Hepimizin çakmağı,
Ya da kibriti,
Oluşturur beklenen güneşi.
Beklemek mi güneşi?
Yaratmak mı güneşi?
Söyleyin hangisi?

Muharrem Güney

Unutamadım

Unutamadım.
Sandım ki unutuldum.
Unutmamışım da.
Unutkanlardan olamadım.
Unutulanlardan da olmamışım.
Buna karşılık yırtık siyah beyaz bir fotoğraf gibi olmuşum.
Oysa anılarım ne kadar da renkli.
Şu an gibi yaşarım seneleri.
Dün gibi düşlerim yanımda seni.
Dün bitirdin o düşleri.
Böyle gerekliydi.
Bitmeliydi.
Bitti.
Sende bitti de,
Bende biter mi?
Artık bitmeli.

Muharrem Güney

Uyuyanlara Masallar

Uyanık adamdan,
Uyanık kadından,
Masallarla uyuduk.
O masalları anlatanlar da,
Uyanık kadından,
Ve uyanık adamdan,
Masallarla büyüdü.
Büyüdük de,
Nasıl insanlar olduk.
Öbür taraftan bahseder olduk.
Bahsederken hayatın tümünü hiçe sayar olduk.
Aldığımız nefes,
Attığımız adım,
Geçmedi kelimamızda.
Asıl sorulacak o oysa.
Hazırız zannetmeyin hesaba.
Hazır ol.
Neyi,
Kimi,
Sattın ne karşılığında?
Sorusuna,
Unutma!
İhanet ettin.
Sana bir vatan kuranlara,
Hesabı belki bu tarafta,
Ama kesindir öbür tarafta.
Yaşa.
Rahatsan,
Rahat değilsen,
Uyuma!
Hesabı düşün.
Ya bu tarafta,
Ama kesin o tarafta.
Eğer hesap çetinse,
Attığın her adım,
Aldığım her nefesse,
Soracaklar bize:
" Ne bıraktık sana? "
" Ne hale getirdin sen oysa. "
Devam et tatlı rüyalara.
Her uyuyan uyanır oysa.
Ya bu tarafta,
Ya öbür tarafta,
Devam edelim uyumaya.
Hepimiz doyamadık uykulara.
Sarıl yastığa.
Çek yorganı kafaya.
Unutma!
Hesap çetindir oysa.
Ya bu tarafta,
Ya öbür tarafta,
Devam et uyumaya.

İyi uykular sana.

Muharrem Güney

Üç Kuruş

2006'da bu sahneye çıktım.
Sağa sola bakındım.
Anladım.
Herkesin küçük bir hesabı vardı.
Oysa herkes birbirine lazımdı.
Gelebilecek dalgada dalgakıran olmalıydı.
Dalga hep hesapta olmalıydı.
Anlaşılan o ki çoğumuz bu hesabı yapmadı.
Bu hesabı ne zaman yapmalı?
Yoksa yapmayıp da dalgalarla sular altında mı kalmalı?
O kafalarımız suyun altında çalışır mı?
Geç olmadan,
Belki de kurulanmaya gerek kalmadan,
Çalışmalı.
Bu çalışma eş zamanlı olmalı.
Daha bunun için ne yaşamalı?

Muharrem Güney

Üç Muharrem

İlk Muharrem,
Kafasında kendine göre görüşleri olan,
Diğer ikisine göre yanlış olan,
Asla bunları kırmayan,
Kırsaydı hayatı bugün belki değişik olacak olan.
Bu düşünceleri uğruna,
Hasan Güney'le,
Ayşe Gürsel Güney'le hazırды savaşa.
Zaman makinesi olsa,
Üçüncünün tekme, tokat gireceği Muharrem,
İkinci Muharrem,
2000 yılından itibaren kafasındakilerin,
Tek tek yıkıldığı,
Dünyaya farklı bakmaya başlayan,
Kafası gelişen,
Ama bunun yanında o günlerin değerini bilmeyen,
Elinde dertsiz özgürlük olan,
Ama daima saçma sapan yakınan,
Çok derdi vardı.
Yok falancanın sınavı varmış.
Falancaya ödev yazılacakmış.
Elde kitap, defter mekan fark etmez,
Her daim söylen.
İkinci Muharrem,
Sen hayallerinle senin bitmeni bekledin.
Spor salonunda takım hazırken,
Parkede çıkan sesin değerini bilmedin.
Dertsiz özgürlük vardı elinde,
Sonra ne oldu sence?
Üçüncü Muharrem,
Her ikisinden az bilen,
Ayağı yere basan,
Diğer ikisi farklı irtifalarda uçan,
Diğer ikisinin hayalleri vardı.
Üçüncününse tek hayali var.
O hayal ki sadece değil kendi için,
Herkes için.
Ona göre tarih tekerrür edecek.
ATA'yla arasında,
Bir asır var bu arada.
O kişiyi bekliyor bu aralar.
Herşeye hazır yolunda.
Yeterki gelsin tam zamanında.
Hayatı ancak öyle anlam kazanır.
Yaşayacağı ya da yaşadığı sürecin olur işlevi.
Artık yeter demeli.
Beklenen insan artık gelmeli.
Bir asır önce bu aralar geldi.
Tarih tekerrür etmeli.
Bu aralar gelmeli.

Muharrem Güney

Üretim

Şimdi bakıyorum da,
Şimdiyle kıyaslayınca,
Yüce bireyler arasında,
Ve dolayısıyla yüce bir toplum içinde büyüdüm.
Bu günleri gördüm.
Tezat ne?
O yüceliğin aktarılması,
Gerekliyordu devamı.
Ne yazık ki esamesi kalmadı.
Bunu herkes biliyor.
Görüyor.
Buna rağmen üretim devam ediyor.
Ediyor da,
Diş dokunmuyor.
Dokunmuyorsa ne anlamı kalıyor?

Muharrem Güney

Üst Kuşak

Haydi diyelim,
Üniversite bitene kadar,
Dinlediğiniz şarkılara,
İzlediğiniz filmlere,
Güldüm geçtim.
Üniversite bitti.
Facebook geldi.
Facebook'la beraber bizim çocukluk dönemi,
Doğum günü fotoğrafları geldi.
Şağdan soldan,
Önemli bir ortak noktaları vardı.
Adamı, kadını, çocuğu çıkar.
Birebir aynıydı.
Sizlerden dinledim.
Kendi emsallerimi de beğenmedim.
Geldik 2018'e.
Sizler yüceydiniz.
Bugüne bakınca bizde de hatırı sayılır bir yücelik var gibi.
Eee siz yüce,
Biz hafiften yüce,
Kim getirdi ortamı bu hale?
Cevap aynı herkeste:
İnternet.
O zaman bir internet yaptıysa bunu,
Ne siz yaşadınız.
Ne de biz.
Ya da sizin ürettiğiniz,
Bizler,
Kaydı kuydu olan resmi üretimdik.
Birileri fason,
Merdiven altı üretim yaptı.
Yaptı ki bugün bu vurdum duymaz,
Acayip ortamı yaşar olduk.
Sene 2000'de ortalık böyle değildi.
Sene 2006'da da böyle değildi.
Herşey koca dünya tarihinde,
Yani oldu 12 senede.

Muharrem Güney

Vatan

Önce vatandı.
Sonra üstüne küçük dünyalar kuruldu.
Şimdi o dünyalar kendisinden değerli oldu.
İnsanlar anlamsız sevdalarının peşinden koşar oldu.
Unutma!
O olmadan gerisi temelsiz bir bina.
Unutma!
Üstüne bırakacağımız bir avuç toprağa,
Bir dikili taş.
Unutma!
Unutma ki bunu gözeterek yaşa.
Üstüne bir dikili taş bırakacağımız şey için yaşa.
O yaşasın ki,
Üstüne birşeyler bırakabilesin.
Üstüne küçük dünyalar inşa edilsin.

Muharrem Güney

Vazgeçmek

90'larda meşhur çocuğunun üstünden battaniyeyi alan kadını gördük.
ATV anahaberde gördük.
Bu ruh bizi kurtarır.
Bu ruh varsa kurtuluruz.
Kendi küçük dünyamızdan vazgeçebiliyorsak konuşalım.
Yok anam, babam,
Yok çocuğum,
Diyorsak,
Susalım.
Haydi vazgeçemedin,
Burnunun ucunu da mı görmedin?
Küçük bir dünya kurdun da görmedin?
Bu bahane değil.
Büyük dünya için,
Küçük dünyanı kurban vereceksin.
Ne yapalım?
İleriyi görseydin.
Gör ki,
Artık yola düşelim.

Muharrem Güney

Yabancılaştık

Yabancılaştık.
Ayrıştırıldık.
Ayrışmaya karşı koymadık.
Benim için kebab yıllar olsa da,
Benden büyüklerle hepimiz başkaydık.
Başkalaşmış bizler,
Eskinin yüceliğini kabul eder.
Ama hepimiz seyreder.
Ne yani suçlular,
Süpermarketler,
Mağaza açan üreticiler,
Öyle mi?
Bu yabancılaşmada hiç mi bireysel pay yok?
Bence hepimizin suçu çok.
Dedik mi yukarı verdiğin saksıya gerek yok?
Demediysek,
Niye onu gereğince önemsemedik?
Baksanıza bu hale geldik.

Muharrem Güney

Yalan

Yaş geçiyor.
Yaş geçtikçe hayatın bir yalan olduğu kanıtlanıyor.
Artık hayatta bir eser bırakılmıyor.
Dünyada vakit geçiriliyor.
Hatta kimisi saatine bile bakıyor.
Bir eser bırakma gayesi güdülmüyor.
Ömür denilen vakit öyle geçiriliyor.
Böylece hayat denen süreç koca bir yalan oluyor.
Hayat denen süreç çoğuna bir kafede beklemek gibi geçiyor.
Çok azına böyle bir süreç geçmiyor.
Kimse bir şey demiyor.
Öylesine süre geçiyor.
Nehir alıyor.
Akıyor da bizi nereye sürüklüyor?
Onun için her şey koca bir yalan oluyor.

Muharrem Güney

Yapan Kuşak, Yiyen Kuşak

Kuşaklar geçti şerefle.
68, 78 ve önceleri,
Taşdı bayrağı hepsi.
Vardı değerleri.
Korudu mirası.
Ülkemizin temel değerleri,
Şimdi elimizde teknoloji.
Daha kolay yaşatmak,
Eğer istersek değerleri.
Üç kuruş için onları terk etmeyelim.
Onlar olmadan üç kuruşun olmayacağını da bilelim.
Üç kuruş için ülke gerek.
Birlik gerek.
Sahip çıkmak gerek.
Bilmem uyanmak için daha ne gerek?

Muharrem Güney

Yaş 35

Geldik meşhur yaşa.
Dün gibi daha,
Yaş on beş,
Ayşe Gürsel Güney'e,
" Falanca otuz yaşındaymış. " deyişim.
Öyle böyle demede değil,
Ağzını doldura doldura,
Karşıdan gelen cevap:
" Sana ne milletin yaşından. "
Çok büyük gelirmiş o zaman.
Otuz,
Üstüne beş koy.
Olduk otuz beş.
Cahit Sıtkı Tarancı yolun yarısı demiş.
İlerleyen süreçte göreceğiz.
Nedir?
Acı, tatlı bir kokteyl olarak içilir.
Herkesin kokteylinden istediği tadı,
Alması dileğiyle,
Devam edelim hep beraber hayat denizinde seyre.

Muharrem Güney

Yaşamak

Yaşamak sınırlıymış.
Dünya yaşamı sınırlıymış.
Ama sınır yürekle yıkılmış.
O yürek neredeymiş?
Tarihte bazen kendini göstermiş.
O yürek çocuk için atan yürekten çok yüceymiş.
Dünyaya bırakacağı üç beş şeyden yüceymiş.
Bak etrafına.
Şekil vermiş hayatımıza.
Çocukları da zaten yürümüş cephe yollarında.
Kaç insan var acaba?
Bunun farkında.
Yürümek ister aynı yolda.
Bu yol tatil yolu değil.
Kariyer yolu hiç değil.
Ama önemli bir nokta,
Yolun sonunda,
Emaneti devraldığında,
Emanetçiler bizim gibi olmaya.
Gözü gibi baksın devraldığı bayrağa.
Ne gerekirse yapsın onun yolunda.

Muharrem Güney

Yazan ve Okuyan

Burada birşeyler yazarım.
Çoğunun konusu aynı kişi,
Anlatırım onunla ortak geçmişimizi.
Kendisi de satır satır okur kendini.
Bunları okuyan kişi,
Zaman ayırır.
Az buz değil ciddi zaman ayırır.
İnceler tarihimizi.
Bu kadar zamana karşılık,
Neden zaman ayırmaz bir yudum çaylık.
Daha sıcaktır konuşmak.
İstersin okumak.
Yazan da anlatır.
Ama banttın anlatır.
Canlı olsa daha neler anlatır.
Canlı görüşmek dileğiyle selam olsun yazdırana.

Muharrem Güney

Yazan ve Okuyan 2

Yazıyordum.
Okuyordun.
Bir iletişim de vardı.
Şimdi yine okuyorsun.
Okunacak yeni şeyleri üretim faaliyeti kısıtlandı.
Çünkü size bağlıydı.
Bir tarla düşün.
Verimliliği için bazı faktörler kısıtlandı.
Okuyan olarak yazım faaliyetine gerekli biraz katkınız.
İlk olarak yeterlidir şu kısıtlanan iletişim kanallarını açmanız.
Okunuyorsa bunlar var bir anlamı.
Ne zaman atacaksınız o adımı?

Muharrem Güney

Yazan ve Okuyan 3

Sayın okuyan,
21 senelik süreci okudunuz burada,
Yazandan.
Artık lazım yeni şeyler söylemek.
Lazım imza sürecine geçmek.
Sizce malum yerde,
Malum bir, iki günde,
Malum şehirde,
Yüz yüze görüşme olasılığı nedir?
Akabinde imza için fasılların açılma olasılığı nedir?
Altını çiziyorum imza.
Geçmiş anlattım.
Gelecek için imza,
Olasılığı nedir acaba?
Devam nereye kadar anlatmaya?
Birkaç güne imza,
Müzakereleri için buluşma,
Dilekleriyle selamlar sana.

Muharrem Güney

Yıllar Geçse Bile Sen Hep Aklımdasın

Bu sabah yine aklıma geldin.
Bu sabah yine uyanır uyanmaz yine aklıma geldin.
Bu sabah yine gözümü açar açmaz aklıma geldin.
Bu sabah yine apansızın aklıma geldin.
Bu sabah yine nedendir bilmem aklıma geldin.
Bu sabah yine seneler sonra aklıma geldin.
Bu sabah yine söylesene neden aklıma geldin?
Bu sabah yine aklıma yine aklıma gelme nedenin,
Belki de hep soruyorlar bu ara.
" Biri var mı? " diye.
İşte o biri sendin.
Aklıma geldin.
Belki sana şehir olarak yaklaştım.
Belki seninle olan anılar bu yüzden canlandı.
Şöyle düşündüm sonra bir bir,
Hangi zamanda?
Kaç defa?
Hangi yolda?
Kesişti belki yolumuz.
Kesişti belki yolumuz değil kaderimiz.
Düşündüm uzun uzun.
Sildim aklımdaki hatıralarındaki tozu.
Kaç kere?
Nerelerde?
Hangi zaman aralıklarında?
Yürüdük seninle beraber o yolu.
Hatırladım da o yolların keyiflisi,
En neşelisi,
Bir yaz günü,
Bir haziran günü,
Tepeden aşağı inen okul yolu.
Şimdi yine uzaktasın.
Ama belki daha da yakınsın.
Şimdi bilmem neredesin.
Ama bilirim ki aklımdasın.
Aklımda her zaman varsın.
Ama zaman zaman,
Kat be kat canlısın.
Neden bilmem böyledir?
Belki de rüyalarımıdasın?
Ben rüyalarımı anımsamam.
Seninle uyandıysam,
Demekki rüyamdasın.
Seneler sonra,
Yıllara meydan okurcasına,
Sen hep aklımdasın.

Muharrem Güney

Yine Bir Gece

Anlamsız boş bir gece
Hayaller gönlünce,
Hayaller sevgiye
Hayaller aşka, sevgiliye
Tek dost ne içki ne sigara
Yalnızlık engin denizlerce
Yalnızlığı alsa götürse
Usulca bir ses gecede
Yuvarlansa bir çöp tenekesi.
Ya da bir insan sesi
Matemin böylesi
Ölüm sessizliği
Ölümü çağırır her gece.
Ve her sabah yeni bir umut geleceğe.

Muharrem Güney

Yirminci Yıl

Ben seninle büyüyordum.
Aklımda şarkıların, programların,
Rengarenk bir de o film " Baba Bizi Eversene "
Isıttırdı içimizi programların.
Şarkılarının içinde " Kol Düğmeleri " başka yerde.

" Müsadenizle Çocuklar " dedin.
Ama şu günleri göremedin.
Nasıl değişti insanlar.
Çok çok azdır " Ahmet Bey'in Ceketini " ndeki kahramanlar.
Ö zaman her şeye rağmen kulağımızda şarkılar...

Muharrem Güney

Yorgun Bir Sevda Bu Sana

Yorgun bir sevda bu sana
Bir yangındı eskiden kalma.
Artık dönmüş olsa da,
Bir zavallı kıvılcıma.

Yorgun bir sevda bu sana
Benzer cama vuran bir kuşa.
Geçip gitmek umuduyla,
Hani yorgun biçare avuçlarında.

Yorgun bir sevda bu sana
Benzer metropol insanına.
Yürüyen yeni doğan sabahta,
Hızla bir yerlere yetişmek umuduyla.
Hızlıdır bir o kadar ama
Yitiktir oysa dünün yorgunluyla.

Yorgun bir sevda bu sana
Koşar dimalarda bir uçtan bir uca.
Kurur birşeyler oralarda.
Hayat verir birkaç anıya.
Hani unutulmaya yüz tutsa da
Geleceğe taşır bir anda.
Sanıverirsin sanki şu anda
Yaşanıyor bir taraflarda.
Hatırlarsın bir zaman sonra.
Onlar birer anıdır bilinçaltında.

Yorgun bir sevda bu sana
Yorgundur yorgun olmasına.
Bir o kadar dirirdir oysa.
Yıllara meydan okuyor baksana.
Sanki yaşamaya and içmiş bir hasta.
Geçiriyor günlerini yatağında.
Hala sana dair bir umutla.

Muharrem Güney

Yorgun Bir Sevda Bu Sana 2

Bir sevda var sana.
Meydan okuyan yıllara,
Bunun sen de farkındasın.
Bu yazılanları okuduğuna göre,
Şenin için de önemli.
Önemli olmasa bile var bir değeri.
Bu bir hastaya camın arkasından bakmak gibi.
Sen içeri girsen o canlanacaktır.
İçeri girmeye de bir niyetin var gibi.
Zaman gösterecek.
Zamanı seni düşünmeyle geçirmeye devam.
Seni düşünmenin farklı şekilleri vardır.
Seni düşünmenin farklı zamanları vardır.
Seni düşünmenin farklı yerleri vardır.
Özel hayat ortamında rahat düşünülen sen,
İş ortamında da akla gelen sen,
Mesela bir irsaliye yazarken,
Olmadı bir çeki listesi hazırlarken,
Oralara da gelen,
Sen.
Neden?

Muharrem Güney

Yüce " Ben " Kelimesinin Peşinden Koşan İnsanlar

Bizler özel sektör çalışanlarıyız.
Hepimiz ünvanlarımızın hastasıyız.
Kimimiz Sales-Trainee, kimimiz Management-Trainee,
Hepimizin kalbinde yatar Chief-Executive-Officer olma hayali.
Genel işleyişte ilkemiz başarıda, ben başarısızlıkta onlar.
Ben başardım, orayı ben kurdum vs.
Onlar beceremedi, onlar kuramadı.
Sürüp gider boş bir anlamsız karmaşa.
Kardeşim onu suçlayacağına,
İki dakika oturup etsenize veda.
Hani o üzerlerinde ben yazan şapkalarınıza.
Ofise girilir.
O şapkalar giyilir.
Giyilir giyilmez ağızdan çıkar o yüce kelimeler:
Ben buldum. Ben yaptım. Ben. Ben. Ben...
Bu ben, ben diyenler.
Bireysel başarıların peşindeler.
Ama beni kovalarken nice biz diyenlere geçilirler.
Ben diyenler, ben demeye devam ettikçe.
Devam edecekler sinemalarda biz diyenlerin başarılarını seyretmeye.

Muharrem Güney

Zalimsin

Kara sevda yok desem de,
Seni unuttum desem de,
Sana elveda desem de,
Gel de dinlet yüreğime.

Dediğin gibidir senin.
Hersey esiridir zamanın.
Şarabındır akan kanım.
Dermanı sensin yaramın.

Acıman yoktur ey yarım.
Arşa vurdu zalimliğin.
İstediğin bir can olsun.
Ömrüm seninle son bulsun.

Muharrem Güney

Zamanın Durduğu Tek Kişi

Geçmişe bakınca birçok insan,
Olduğundan büyük göründü.
Ama bir tek kişi için,
Zaman sanki durdu.
Hiç akmadı.
O kişi aşağıda kıvrılan saçlarıyla,
Beyaz kazak,
Beyaz çorapları,
Ve lacivert kadife elbisesiyle,
" Evine git BÜCÜ. " diyen kişidir.
Demek ki bir insanı her haliyle hatırlayınca,
Böyle oluyormuş.
O çizik kollar sanki dün gibi.
Herkes zamanında ne kadar büyükse,
O hala küçük.
Zamanında gezindim.
" Adam gelmiş yirmi yaşına. Hala çocuk diyorlar. " diye.
Demek ki böyle oluyormuş.
Onunla öğrendim bunu.
Ben millete göre büyüdüğüme göre,
O da bana göre büyür elbette.

Muharrem Güney